

David Pratt

UFO-k: A pszichikus dimenzió

<http://davidpratt.info/ufo1.htm>

2002. október, 2013. október

Fordította: Szabari János, 2019.
Magyar Teozófiai Társulat

Tartalom

1. Bevezetés	2
2. Múlt és jelen UFO-i	7
3. Földön kívüli vagy „dimenzió kívüli”	15
4. Fizikai paraméterek	20
5. Fényformák és bioformák	30
6. Közeli találkozások.....	41
7. A látogatók	50
8. Idegenek általi elrablások – 1.....	54
9. Idegenek általi elrablások – 2.....	62
10. A mitológia és az asztrális látogatások	71
11. Összefoglalás	79

1. Bevezetés

Bármilyen fényjelenséget vagy tárgyat, amit a levegőben látnak, és nem azonosítható azonnal, definíció szerint *unidentified flying object*-nek (nem azonosított repülő tárgynak), vagyis UFO-nak neveznek, ami nem szükségszerűen jelent földönkívüli űrhajót. Az elmúlt 60 évben több százezer UFO-észlelés történt világszerte. Általános egyetértés van abban, hogy az összes észlelés 90-95%-a közönséges jelenség téves értelmezésének tulajdonítható. A többi közül néhány megmagyarázatlanul marad elégtelen bizonyíték következtében, de jó sok példára, amik esetében bőséges bizonyíték van megbízható tanúktól, nincs hagyományos magyarázat. Ahogyan Lord Hill-Norton, a Brit Védelmi Minisztérium vezetője mondta: „a bizonyítékok most már annyira ellentmondásmentesek és elsöprőek, hogy egyetlen elegendően értelmes ember sem tagadhatja, hogy valami megmagyarázatlan történik az atmoszféránkban”.¹ Kritizálja, amit „kis zöld emberke” szindrómának nevez – kinevetve elutasítani egy olyan jelenséget, amit érdemes gondosan kivizsgálni.

A felmérések azt mutatják, hogy a felnőttek kb. 7-10%-a látott valamit, amit UFO-nak hitt. Viszont 10 tanúból 1 számol be arról, amit látott, általában a nevetségessé válástól való félelmeben. 5 és 10 ezer közötti a közeli találkozásról való beszámoló, beleértve az UFO utasainak megfigyelését és néha a velük való kommunikációt.² Különösen a közeli találkozásokról szóló beszámolók gyakran annyira bizarrok és szurreálisak, hogy még sok ufológus is hajlamos figyelmen kívül hagyni teljességüket.

A tudósok általában szánalmas kudarcot vallottak, hogy szembe nézzenek az UFO-jelenség által jelentett kihívással, noha számos jelentős kivétel is akad. Sok akadémikus, aki komoly érdeklődést mutatott az UFO-k terén, zaklatásnak, fenyegetésnek és gúnyolódásnak volt kitéve. Számos kiemelkedő tudós arra szentelte az életét, hogy lerántsa a leplet az UFO-król. Az egyik legkorábbi és legkomolyabb kritikus Donald Menzel, a Harvard csillagásza volt. Neki egy egyszerű, tudományos magyarázata volt minden UFO észlelésre: azokat hőmérsékleti inverziók okozzák. Ez a meteorológiai állapot akkor jön létre, amikor a hideg légszámok csapdába esnek a meleg levegőben, és a sűrűség különbség azt eredményezi, hogy a felszínről származó fény megtörik vagy visszaverődik. Az a tény, hogy az elmélet egyszerűen nem működött a legtöbb esetben, nem hűtötte le a lelkesedését. John Keel ezt írja:

A levegő inverziójából eredő megtört fény megmagyarázta a furcsa ragyogásokat az égen, de hogyan magyarázta Menzel az összes autós üldözést, helyzetváltoztatást, leszállást és hátborzongató megnyilvánulást? A tudományos válasza az volt, hogy az összes tanú hazudozó, bolond vagy részeg volt. Ezzel intézte el a dolgot.³

Az UFO-kat a föld minden nagyobb kormánya vizsgálta, és még most is tanulmányozzák hivatalos szinten egyes országokban. Az UFO-k vizsgálatának története az Amerikai Légierőhöz kötődik (Sign, Grudge, Blue Book, Stork, Robertson Panel és Condon Committee projektek), és az 1970-es évek közepe óta nyilvánosságra hozott dokumentumok azt mutatják, hogy az UFO-kat komolyan vevő katonai vezetőket gyakran a partvonalra állították, miközben a leleplezők kerültek fölénybe. Minden vizsgálat arra következtetett, hogy az UFO-k nem jelentenek veszélyt a nemzetbiztonságra. Az 1953-as Robertson Panel azt javasolta, hogy az UFO események nimbuszát le kell rombolni, és így a nyilvánosság el fogja veszíteni az érdeklődését a téma iránt, és olyan nézetet kell terjeszteni, hogy egy ellenség használhatja az UFO-kat a pszichológiai hadviselés formájaként. Azonban a hadsereg gyakran ismételt kijelentésének, hogy nincs semmi megmagyarázandó szokatlan dolog, nyilvánvalóan ellentmondtak a hivatalos jelentésekben összegyűjtött adatok. Az 1969-es Condon Report arra a következtetésre jutott, hogy az UFO-k további tudományos

¹ Timothy Good, *Beyond Top Secret: The worldwide UFO security threat*, London: Sidgwick & Jackson, 1996, p. xii.

² John B. Alexander, *UFOs: Myths, conspiracies, and realities*, New York: Thomas Dunne Books, 2011, p. 62; Jacques Vallee, *Confrontations: A scientist's search for alien contact*, London: Souvenir Press, 1990, p. 18.

³ John A. Keel, *Disneyland of the Gods*, Lilburn, GA: IllumiNet, 1995, pp. 24-5.

tanulmányozását nem lehet azzal az elvárással indokolni, hogy a tudományos ismeretek ettől növekedni fognak. Viszont saját bevallásuk szerint az esetek legalább egyharmada megmagyarázatlan marad mély alapos kutatás után is. Ráadásul néhány javasolt „magyarázata” durván következetlen volt, ahogyan a következő eset szemlélteti.

1954. június 30-án a személyzet és néhány utas a New York – London repülőjáraton egy nagy szivaralakú tárgyat látott, ami állandóan változtatta az alakját, és hat kisebb fekete gömbszerű tárgy nyüzsgött körülötte. Kb. 15 perc múlva a hat kis tárgy berepült a nagy tárgyba, ami felgyorsult, és eltűnt. Amikor a repülő leszállt Kanadában, Goose Bay-ben tankolni, a személyzetnek azt mondták, hogy számos UFO észlelés történt abban az időben a Labrador területen. A londoni Légügyi Minisztérium által kiadott hivatalos magyarázat az volt, hogy a jelenség egy napfogyatkozással állt kapcsolatban – olyannal, ami még nem kezdődött el, amikor az észlelés történt! 1969-ben a Condon Committee egyik tagja tanulmányozta az észlelést, és azt javasolta, hogy délibáb volt. Elismerte, hogy vannak problémák ezzel a magyarázattal, és a következő meglepő kijelentéssel fejezte be: „Ezért ezt a szokatlan észlelést a valamilyen, szinte biztosan természeti jelenség kategóriájába kell sorolni, amely annyira ritka, hogy nyilvánvalón soha nem számoltak eddig be róla”.⁴

A Condon Report nyilvánosságra hozatala után minden project feljegyzéseit megsemmisítették. Maga Edward Condon, aki a fizika és asztrofizika professzora, az UFO tanulmányokat, a spiritiszta és pszichikai kutatásokat összességében „áltudományoknak” nyilvánította, és kijelentette, hogy bármely kiadót vagy tanítót, akit bűnösnek találnak áltudományok megalapozott igazságként történő bemutatásában, „nyilvánosan meg kell korbácsolni és örökre el kell tiltani a további tevékenységtől!”⁵ A késői 1960-as évekre a légierő befáradt a Blue Book projekttel kapcsolatos költségekbe és nyilvános vitákba, a Condor Report pedig megadta neki, amit akart: egy kifogást az UFO vizsgálatokban való hivatalos részvétel befejezéséhez. Miközben a Blue Book projekt folyamatban volt, egy Stork projektként ismert titkos kiterjedt UFO vizsgálatot is végeztek, amiről még a Blue Book személyzet sem tudott.⁶

Egyes kutatók úgy hiszik, hogy a vezető katonai és kormányzati tisztségviselők már tudják „az igazságot” az UFO-król. A hadsereg állítólag talált összetört UFO-kat, próbarepült velük, felboncolt idegen testeket, és még kapcsolatba is lépett az idegenekkel. Vannak olyan állítások is, hogy minden nagy technológiai fejlődés az 1940-es évek vége óta elfogott idegen eszközökből származik. Viszont határozottan hiányzik bármilyen komoly, meggyőző bizonyíték az ilyen állítások támogatásához.

A feltételezések szerint tucatnál több UFO zuhant le 1947 óta. A leghíresebb állítólagos baleset Roswell közelében, Új Mexikóban történt 1947 júniusában. A megelőző hetekben számos UFO észlelés történt, és amikor szokatlan ronsot találtak egy lezuhant tárgyból egy farmon, a helyi légi bázis azonnal kiadott egy sajtóközleményt, ami szerint egy összetört repülő csészealjat szállítottak el, Ezt a közlemény gyorsan visszavonták, és a roncsról inkább azt mondták, hogy egy időjárás-ékkészítő és radarkövetőjének a roncsa.

Kevés szó esett a Roswell-i balesetről a következő 30 évben, amikor új „bizonyíték” került napvilágra. Mára Roswell mítikus méreteket öltött a közvélemény képzeletében. Azonban a Roswell legenda alapos megtisztítása során Karl Pflock – aki hisz abban, hogy egyes UFO-k idegen űrhajók – úgy mutatja be, mint megkérdőjelezhető és ellentmondásos állítások, gyanús tanúk és szemellenzős kutatók gyengécske meséjét, a bizonyítékok, amik első látásra szilárdnak látszanak, mindig elpárolognak, amikor tüzetesen megvizsgálják azokat. Az 1975 óta nyilvánosságra hozott titkos kormányzati dokumentumok az USA védelmi programjainak történetével együtt a kételkedések ellenére azt mutatják, hogy nem találtak „összetört csészealjat” Roswell-nél.⁷

⁴ Jenny Randles, *The UFO Conspiracy: The first forty years*, New York: Barnes & Noble, 1993, pp. 46-7; *Beyond Top Secret*, pp. 190-2.

⁵ Richard L. Thompson, *Alien Identities: Ancient insights into modern UFO phenomena*, Alachua, FL: Govardhan Hill Publishing, 2nd ed., 1995, p. 21.

⁶ Jacques Vallee, *Forbidden Science: Journals 1957-1969*, New York: Marlowe & Company, 1996, pp. 284, 311-2, 425-7, 439-41.

⁷ Karl T. Pflock, *Roswell: Inconvenient facts and the will to believe*, New York: Prometheus Books, 2001.

1.1 ábra: A Roswell közelében 1947. júniusban talált roncs, Tartalmaz műanyagszerű, gumiszerű anyagok darabjait, fóliaszerű anyagot, rövid balsafa merevítőket és pergamenszerű papírt. Másfél héttel korábban egy 200 m magas léggömb sor, amit egy közeli hadi légibázison engedtek fel egy „Mogul” szigorúan titkos projekt kódnévvel, eltűnt a területen. A léggömbök, a radarkövetők, az ejtőernyők és más összetevők olyan típusú anyagokból álltak, mint amiket Roswell-nél találtak. Az eszköz nyilvánvalóan több volt „egyszerű időjárás léggömbnél”. A speciális mikrofonokkal felszerelt sort arra szánták, hogy rögzítse a szovjet atombomba kísérleteket, és korai figyelmeztetést küldjön rakétatámadásokról.

Néhány ember azonban meg van róla győződve, hogy a roncs csak *hasonlít* közönséges fóliára, balsafára, műanyagra stb., és valójában egy összetört repülő csészalj roncsa. Azt állítják, hogy a merevítők és a fólia földön túli erővel rendelkezett – még ha a fényképek viláhosan is mutatják, hogy a roncs összetört és szétszakadt töredékekből is áll. Ahogyan telt az idő, a Roswell-i becsapódás saját életre kelt, elszaporítva a további, ellentmondó meséket egy második, sőt, egy harmadik baleset helyszínéről és idegen testek megtalálásáról és vizsgálatáról.

Úgy tűnik, hogy a hírszerző közösség néhány tagja – beleértve az Air Force Office of Special Investigations-t (AFOSI-t vagy OSI-t) – alig várja, hogy tápláljon kósza híreket egy nagy összeesküvésről a nyilvánosság sötétben tartásáról. Néha ben riadnak vissza attól félrevezető információkat terjesszenek hamis dokumentumok kiszivároztatásával kiválasztott ufológusoknak vagy felizgassák őket az „igazság elfedésével” kapcsolatos „bennfentes” kinyilatkoztatással.⁸ Az összetört űrhajókról és idegen testekről szóló mesék elsődlegesen „korábbi” katonai hírszerző személyektől származnak, viszont érdekes módon egyiküknek sem csaptak a kezére „államtitkok” felfedéséért. Kifejlődött egy szóbeli és befolyásos összeesküvés szubkultúra az UFO iránt lelkesedők között, akik saját varázsszavakkal rendelkeznek – Roswell, 18-as hangár, 51-es kerület és Majestic 12. Viszont az összeesküvés terjesztésére áldozott mérhetetlen idő semmit nem tett hozzá, hogy előre lépjünk az UFO-rejtély lényegények megértésében.

A 18-as hangárt a Wright-Patterson Légibázison állítólag megtalált idegen testek és összetört csészaljak tárolására használták. A hangárok egyike biztosan egy „UFO-t” tartalmazott – de az egy ember által készített eszköz volt, amit fiatal hírszerző tisztek oktatására használtak.⁹ Az 51-es körzet a Nellis Légibázison, a Nevadai-sivatagban egy másik állítólagos helyszín, ahol összetört

⁸ Jacques Vallee, *Revelations: Alien contact and human deception*, New York: Ballantine Books, 1991; Mark Pilkington, *Mirage Men: A journey in disinformation, paranoia and UFOs*, London: Constable, 2010.

⁹ Alexander, *UFOs*, p. 249.

csészealjkat tároltak, helyreállítottak és kísérleteztek velük. A létezését tagadták a késői 1980-as évekig, most azonban elismerik, hogy az USA legtitkosabb repülőgépei közül néhányat ott fejlesztettek és próbáltak ki, beleértve az U-2 és az SR-71 Blackbird kémrepülőket, az F-117 Nighthawk lopakodó harci repülőgépet és a B-2 Spirit lopakodó bombázót. Kétségtelen, hogy az ilyen repülőgépeket gyakran UFO-ként jelentették, és hogy a légierő boldog volt ezzel a fedőtörténettel.

A Majestic 12, vagy MJ-12 feltehetően az összetört csészealj és idegen testek tanulmányozásának felügyeléséért felelős katonai vezetők és tudósok létező legtitkosabb bizottsága. A mítosz a nagy számú „kiszivárogtatott” dokumentumból ered, amiket sok UFO kutató hamisítványnak tekint.¹⁰ Van némi bizonyíték arra, hogy az AFOSI volt a felelős az MJ-12 dokumentumokért. Mark Pilkington ezt írja: „Ha az MJ-12 dokumentumok célja az volt, hogy megzavarja, feldarabolja és meggyengítse az UFO közösséget, akkor sikeresebbek voltak kitalálóik legmerészebb álmainál is, és a fekete mágia mesterművének kell azokat tekinteni”.¹¹ A kétbalkezes kormányzati ügynökségeket gyakran kigúnyolják, a kormányzati szivárogtatások mindennaposok, és vannak jól ismert rivalizálások a különböző ügynökségek között. Amikor azonban az UFO-khoz érünk, sok összeesküvés-elmélet hívő úgy hiszi, hogy a kormány, a hadsereg és a hírszerzők gyakorlatilag mindenhatók és mindentudók, hogy mindent tökéletesen megszerveztek és összehangoltak, és hogy a titkokat évtizedeken keresztül meg lehet tartani.

Sok kutató úgy gondolja, hogy a hadsereg ugyanúgy a sötétben tapogatózik arról, hogy mi van az UFO jelenség mögött, mint bárki más, csak nem akarja bevallani – érdekeltőbbek abban, hogy elrejtik tudatlanságukat és tehetetlenségüket. Jacques Vallee ezt mondja:

Az UFO-k egyáltalán nem űrhajók lehetnek. A kormány pedig elrejteti azt a tényt, hogy a légvédelemre költött milliárd dollárok ellenére egy lépéssel sincsenek közelebb a jelenség természetéhez ma, mint a 40-es években voltak, amikor a kutatásokat elkezdték.¹²

Rejtélyes adatok eltitkolása nem ugyanaz, mint egy globális – vagy akár „kozmosz” – összeesküvés az UFO-kkal kapcsolatos végső igazság elrejtése. Ahogyan látni fogjuk, hacsak a hadsereg nem rendelkezik az okkult dinamika mély ismeretével, akkor valószínűtlen, hogy sok fogalmuk lenne arról, hogy valójában miről is szólnak az UFO-k.

Miközben még aktívan szolgált az amerikai hadseregben az 1980-as években, John B. Alexander ezredes felállított egy több ügynökséget összefogó csoportot az UFO-téma kutatására. A résztvevők a hadseregből, a haditengerészetből, a légierőtől, a CIA-től, az NSA-től (National Security Agency), a DIA-től (Defense Intelligence Agency) és a repülőgép iparból érkeztek, és valamennyien szigorúan titkos minősítéssel rendelkeztek. Több évet töltöttek adatok gyűjtésével és magas rangú katonai és hírszerző hivatalnokokkal való találkozással. Alexander rájött, hogy minden ügynökség, beleértve azok legmagasabb vezetőit, arra a feltételezésre hajlottak, hogy valaki más felelős az UFO-k kutatásáért, és végül arra a következtetésre jutott, hogy senkinek nincs átfogó felelőssége, és hogy a feltételezett szupertitkos program – amiben korábban maga is hitt – csak egy mítosz.¹³

Az USA úgy hozza nyilvánosságra a bizalmas UFO információkat, főleg válaszul az információszabadság (FOI) kérésére, hogy egyes feljegyzéseket átszerkeszt az információ forrásának és a személyes szabadság megvédése céljából. Az USA-ban a National Archives, az NSA, az FBI és a CIA hozott szabadított fel nagy tömegű információt.¹⁴ A CIA minden régi UFO adatát elérhetővé tette a honlapján. Töröl bármilyen beérkező üzenetet, ami UFO-kat említ, mivel ez lehetővé teszi, hogy azt mondják, nincs semmilyen eltitkolt UFO jelentésük.¹⁵

Sok más ország érezte úgy, hogy a titkosítás nem éri meg az adminisztratív terhet, amit az egyéni kérésekre való válaszolás jelent, és úgy döntöttek, feloldják a legtöbb feljegyzésük titkosítását. Az eredmény nem volt eget rengető, miközben a feljegyzések tartalmaztak néhány látványos

¹⁰ Ugyanott, 7. fejezet; archives.gov.

¹¹ *Mirage Men*, p. 222.

¹² Jacques Vallee, *Dimensions: A casebook of alien contact*, New York: Ballantine Books, 1989, p. 227.

¹³ Alexander, *UFOs*.

¹⁴ archives.gov; nsa.gov; foia.cia.gov.

¹⁵ Alexander, *UFOs*, p. 99.

esetet, az óriási többségük teljesen evilági volt. Mivel a feloldott információ nem hátráltatja az összeesküvés elméletek híveit, ők egyszerűen feltételezik, hogy az „elpalástolás” folytatódik.

2008-ban a Brit Védelmi Minisztérium úgy döntött, hogy minden titkos UFO feljegyzést nyilvánosságra hoz, közölte azokat fázisokra bontva, az utolsó tételt 2013-ban tette elérhetővé. A MoD egy hivatal volt, ami hivatalosan vizsgálta az UFO jelentéseket, de 2009-ben megszüntették azon az alapon, hogy nem szolgált védelmi célokat, még ha 643 észlelést is jelentettek abban az évben.¹⁶ A MoD azt is elrendelte, hogy minden szokatlan légköri jelenségről szóló új jelentést 30 napon belül meg kell semmisíteni.¹⁷

A Francia Nemzeti Űrkutatási Központ (CNES) minden UFO iratát elérhetővé tette a nyilvánosság számára 2007-ben, ami a honlap összeomlását eredményezte a hatalmas érdeklés miatt. Franciaországnak van a nemzeti rendőrség által készített jelentés-gyűjtemény rendszere, és a jelentéseket utána egy állami alapítási tudóscsoport elemzi, amit SEPRA-nak (korábban GEPAN-nak) neveznek. Ez a csoport azonban nem keresi a nyilvánosságot attól félve, hogy egyesek a túl sok jól dokumentált, de megmagyarázatlan esetet zavarónak találják. Sok más ország feloldja az UFO-kkal kapcsolatos feljegyzések titkosságát, mint pl. Spanyolország, Ausztrália, Oroszország, Brazília és Mexikó. Az ausztrál ufológusok nyílt elérést kaptak az ausztrál légierő UFO feljegyzéseikhez, és sok információt feltettek a National Archives honlapra.¹⁸ Belgiumban a légierő parancsnoka együttműködött civil UFO csoportokkal, a rendőrség pedig átadta a radar és más adatokat az 1989-91-es tömeges UFO észlelési hullámról.¹⁹ 2010-ben a brazil kormány utasította a légierőt minden UFO észlelés dokumentálására, a légierő azonban nem vadászik UFO-kra, és jelentéseket sem vizsgálja. A csillei légierő viszont aktívan tanulmányozza az UFO eseteket.²⁰

Az elképesztően szűkelméjűséget, ami sok tudóst jellemez, amikor szembe kerülnek az UFO jelenségekkel, jól szemlélteti Albert Einstein megjegyzése az UFO tanúkról: „Ezek az emberek láttak valamit. Hogy mi az, nem tudom, de nem is akarom tudni”.²¹ 2008-ban az asztrofizikus Stephen Hawking leleplezte tudatlanságát, amikor azt mondta, hogy nem veszi az UFO-kat komolyan, mert azokat csak „mániákusok és dilinyósok” figyelték meg.²² A hivatalos tudományos, akadémiai és kormányzati testületek általános kudarca, hogy egy komoly, nyilvános vizsgálatot elvégezzenek, azt jelenti, hogy az ufológia sok amatőrt vonzott, és a kutatások színvonala rendkívül egyenetlen. Jacques Vallee megjegyzi: „A területet elárasztották olyan emberek, akiknek nincs szükségük semmilyen komoly kutatásra, mert már ismernek minden választ”.²³ Komoly UFO tanulmány készítését a média is akadályozza, amely szinte mindig viccesen vagy szenzációhajhász módon akarja kezelni a témát.

Az UFO kutatók hajlamosak csak azokat az adatokat választani ki, amik illenek az előítéletes hipotéziseikhez. Így a leleplezők, akik elvetik a gondolatot, hogy bármi szokatlan is történik, azokat az eseteket tárgyalják, amikben kiderül, hogy az UFO-k beugratások vagy félreértelmezések, és utána levonják a következtetést, hogy nincs szükség további magyarázatokra. Az UFO-k „természetes” magyarázatai közé tartoznak a csillagok és bolygók (pl. a Szíriusz és a Vénusz), meteorok, üstökösök, műholdak, rakéták, jelzőfények, gömbvillámok, irányított lövedékek, időjárási léggömbök, hagyományos repülőgépek, drónok, madarak és optikai illúziók. Viszont a leleplezők kétségbeesett próbálkozása, hogy a nagyobb kihívást jelentő eseteket kimagyarázzák, nagyon szórakoztató lehet.

¹⁶ nationalarchives.gov.uk; nickpope.net; nickpope.net; bbc.co.uk.

¹⁷ Alexander, *UFOs*, p. 195.

¹⁸ naa.gov.au.

¹⁹ Charles F. Emmons, *At the Threshold: UFOs, science and the new age*, Mill Spring, NC: Wild Flower Press, 1997, pp. 25-6.

²⁰ Alexander, *UFOs*, pp. 178-9.

²¹ David M. Jacobs (ed.), *UFOs and Abductions: Challenging the borders of knowledge*, Lawrence, KS: University Press of Kansas, 2000, p. 60fn.

²² Jacques Vallee and Chris Aubeck, *Wonders in the Sky: Unexplained aerial objects from antiquity to modern times and their impact on human culture, history, and beliefs*, New York: Jeremy P. Tarcher/Penguin, 2009, p. 9.

²³ *Revelations*, p. 185.

A legtöbb főáramlatú ufológus úgy hiszi, hogy az UFO-k űrhajók, amiket más bolygókról való hús-vér pilóták vezetnek, akik a föld felderítését végzik. Ezért szemmel láthatóan szilárd, magasab fejlett űrhajókra összpontosítanak, amiket jól képzett pilóták és katonai személyzet jelent, utána pedig arra következtetnek, hogy fejlett földön kívüli technológiával foglalkozunk. Azokat az eseteket, amik nem illenek a földön kívüli kényszerzubbonyba és az esetek vadabb részleteit, amikről észlelőik jelentést adnak, eltorzítják vagy eltitkolják, hogy elkerüljék a tanúk és a hipotézis hiteltelenítését. Mert bár az UFO-k néha eléggé fizikaiak ahhoz, hogy a radar nyomon kövesse, hogy kölcsönhatásba lépjenek a környezetükkel, és hogy emberek százai lássák egy időben, a paranormális jelenségek, amik a közeli találkozásokat kísérik, azt sugallják, hogy inkább *a pszichikai világból*, mint sem más bolygókról *érkező látogatásokkal* állunk szemben.

2. Múlt és jelen UFO-i

Végig az írott történelemben az emberek beszámoltak arról, hogy furcsa tárgyakat láttak az égen. Charles Berlitz és William Moore ezt írják:

Az ókor és középkori időkben az égen megjelenő tárgyakat és szokatlan jelenségeket többé-kevésbé ténynek vették, talán mert abban az időben nem ismerték az emberi légiközlekedést, amivel összekeverhették volna. ... Az asszírok repülő bikákat láttak, a görögök és az arabok repülő lovakat, a dúsgazdag perzsák azt gondolták, hogy repülő szőnyeget látnak, a harcra kész rómaiak nézték a repülő pajzsokat és a lándzsákat és egész csatákat az égen abban a pillanatban, amikor ők a földi csatákban küzdöttek.

Ahogy az ókori világ keresztényé vált, a légköri észlelések tüzes keresztékké és más fenyegető végzetjelkékké váltak, amik csapásokat és szerencsétlenségeket jövendöltek. ... Amikor a reneszánsz megnyitotta az emberek elméjét a világ felfedezésére, az UFO-k az alkalomhoz illően gályák és vitorlások formáját öltötték, majd pedig amint a franciák először elkezdtek kísérletezni a léggömbökkel, bizonyos hatalmas gömböket láttak lebegni a felsőbb mennyekben. ... Az 1880-as évek második felétől kezdve viszonylag modern megfigyelők az UFO-kat repülő orsóknak, szivaroknak, majd léghajóknak írták le, amik hatalmas sebességgel mozogtak. ... Csak 1947-től történt, hogy a rendkívül megnövekedett számú UFO-észlelésnek a „repülő csészealj” nevet adták.

Lehetséges, hogy mindezek az észlelések végig a történelemben és a jelenben megnövekedett mennyiségükben ugyanannak a jelenségnek a változatai, amiket talán a képzelet segített és esetleg az, amit vágytak látni. Ez az, amiért a kínaiaknak hosszú ideig az a gondolatuk volt, hogy robajjal lezúduló és fénylő sárkányokat láttak, a régi hinduk két vagy három fedélzetű légi kocsikat, az amerikai indiánok hatalmas kenukat és a föld minden részén a törzsek és népek fénylő szörnyeket, démonokat és isteneket.²⁴

A *Wonders in the Sky*-ban Jacques Vallee és Chris Aubeck 500 kiválasztott beszámolót mutatnak be szokatlan légi jelenségről az i.e. másfél évezredtől 1880-ig, a repülés korának hajnalát megelőző időpontig. Ezt írják:

A szemtanúk főleg fénylő jelenségeket írnak le, amik a „tüzes gömböktől” és „ragyogó formáktól” a függőleges oszlopokig és „tornyokig” terjedtek, amelyek alkalomszerűen felvillanásokat és fénysugarakat bocsájtottak ki, vagy más tárgyakat vetettek ki magukból. Viszont sok esetben említés történik korong alakú vagy gömbszerű tárgyakról, amik nem bocsájtanak ki fényt, és képesek gyors mozgásra a levegőben, irányt változtatni, összeütközni és lövöldözni, vagy cikkeakk alakzatban zuhanni. Néhány jól dokumentált esetben a jelenség erős hőt bocsájtott ki, elpusztította a növényzetet, vagy fém maradványokat dobott ki.²⁵

Az *Anglo Saxon Chronicle* szerint 793-ban „szörnyű előjelek jelentek meg Northumbria-nál (Anglia), és kegyetlenül megkínózták a lakosságot. Ezek kivételes villámlások voltak, és tüzes

²⁴ Charles Berlitz and William L. Moore, *The Roswell Incident*, New York: Berkeley, 1988 (1980), pp. 5-7.

²⁵ Jacques Vallee and Chris Aubeck, *Wonders in the Sky: Unexplained aerial objects from antiquity to modern times and their impact on human culture, history, and beliefs*, New York: Jeremy P. Tarcher/Penguin, 2009, p. 485.

sárkányokat láttak repülni a levegőben, és hamarosan egy hatalmas éhínség köszöntött be.”²⁶ A XIII. században Albertus Magnus kétségbe vonta az elképzelést, hogy a fények az égen szó szerint tüzet okádó sárkányok voltak, és azt állította, hogy a jelenségek valószínűleg felszálló és leszálló „gőzök” voltak, amit égtek, és füstöt bocsájtottak ki.²⁷

Számos beszámoló van fénylő jelenségekről, amiket Japán égen láttak a Középkorban. 1180. október 27-én éjjel körül egy szokatlan, „agyagedényként” leírt fénylő tárgyat láttak, ami északkelet felé repült a Kyushu hegyekből Fukuhara hegy felé. Egy idő után a tárgy hirtelen megváltoztatta a pályáját, dél felé fordult, és eltűnt a szem elől, egy fénylő csíkot hagyva maga után. 1235. október 2-án Yoritsune Fujiwara hadúr egyik tanácsadója azt jelentette, hogy egy rejtélyes fényforrást láttak lengeni és körözni délnyugaton, hurkokban mozogva kora reggelig. Yoritsune vizsgálatot rendelt el, ami arra következtetett, hogy az eseménynek teljesen természetes magyarázata van, csak a szél volt, ami meglegette a csillagokat!²⁸

2.1. ábra Egy lángoló égi tárgy középkori ábrázolása.

Nyugat-Európának is megvannak a maga furcsa repülő tárgyai és égi jelenései a Középkorban, beleértve a „szakállas, hajas üstökösöket, lámpásokat, lángokat, oszlopokat, lándzsákat, pajzsokat, sárkányokat dupla holdakat, napokat és más hasonló dolgokat”.²⁹ Egy 1493-as német kiadványban Hartmann Schedel bemutat egy gerenda alakú tárgyat, amit lángok vettek körül, amiket átvitorlázni láttak az égen délkeleti irányban, majd a lenyugvó nap felé fordult (2.1. ábra).³⁰ 1561. április 14-én napfelkeltekor Nuremberg-ben, Németországban sok piros, kék és fekete gömböt és korongot láttak kijönni két függőleges hengerből, és átrepülni a napkorong előtt. Minden különböző tárgy ijesztő módon egymás ellen harcolt. Kb. egy óra elteltével lepotyogtak a földre, „mintha minden égett volna, és nagy füsttel elhamvadt volna” (2.2. ábra). 1566. augusztus 7-én napfelkeltekor Bázisban, Svájcban számos fekete gömböt láttak nagy sebességgel repülni a nap irányába, majd megfordultak, egymásnak ütköztek, mintha harcolnának. Közülük sok „vörössé és tüzessé vált, később pedig elhamvadtak és szétoszlottak” (2.3. ábra).³¹

²⁶ Paul Devereux, *Earth Lights Revelation: UFOs and mystery lightform phenomena*, London: Blandford, 1990, p. 35; Jerome Clark, *Unexplained! 347 strange sightings, incredible occurrences, and puzzling physical phenomena*, Detroit, MI: Visible Ink Press, 1993, p. 349.

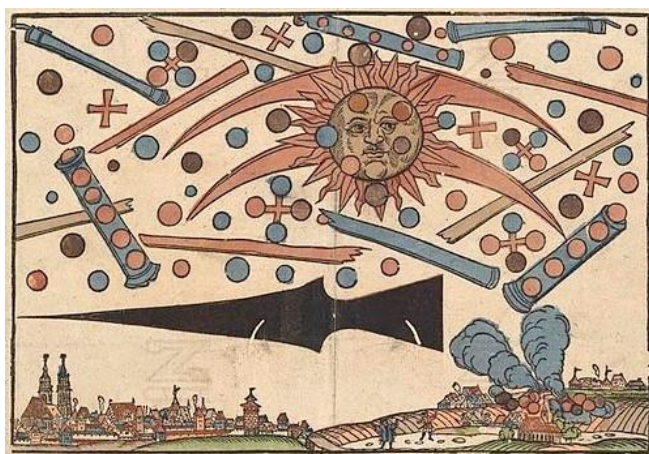
²⁷ *Earth Lights Revelation*, p. 41.

²⁸ Jacques Vallee, *Dimensions: A casebook of alien contact*, New York: Ballantine Books, 1989, pp. 10-1; *Wonders in the Sky*, pp. 102-3, 106-7.

²⁹ *Dimensions*, p. 13.

³⁰ www.ivanceci.it/2008/06/03/1493-la-prima-immagine-a-stampa-di-un-ufo.

³¹ *Wonders in the Sky*, pp. 161-4.

2.2. ábra A Nuremberg-i látvány metszete, 1561.

2.3. ábra A bázeli látvány metszete, 1566.

Nostradamus beszámol arról, hogy 1554. február 1-én Provence-ban több száz francia látott egy nagy ragyogó tüzet egy „égő rúd vagy fáklya” formájában, ami keletről nyugatra repült, szikrákat és lángokat szórva, és tüzes csíkot hagyva maga után. A becsült mérete 200 m volt. „Olyan gyorsan repült, mint egy nyílvevő”, hangos susogással, a falevelek és a fák pedig úgy mozogtak ide-oda, mintha erős vihar rázná őket. Majd megváltoztatta az irányát, és dél felé fordult, a tenger irányába. A jelenség mintegy 20 percig tartott.³²

1663. augusztus 15-én egy orosz kolostor feljegyzései szerint erős hangot hallottak az égen, és sok ember jött ki a Roboziero faluban levő templomból, hogy megnézzék egy hatalmas tűzgömböt, ami délen haladt egy tó fölött. Mintegy 43 m volt az átmérője, és két tüzes sugarat bocsájtott ki. A tárgy eltűnt, de kétszer újra megjelent a következő néhány órában. Néhány paraszt megpróbált egy csónakban közelebb menni, de nem tudtak a hőség miatt. A tanúk az eseményt Istentől érkező jelnek tekintették.³³

1737. december 5-én egy csillagász az angliai Sheffield-ből megfigyelte egy „sötét vörös felhő” megjelenését, ami alatt egy fénylő test volt, amely erős fénysugarakat bocsájtott ki. A fénysugarak lassan mozogtak egy ideig, majd megálltak, és a levegő annyira forró volt, hogy le kellett vennie az ingét. A következő délutánon egy vérvörös tárgyat láttak Bukarest fölött Romániában, amely két órát időzött az égen, szétvált két darabra, majd újra egyesült, végül pedig eltűnt nyugat

³² Illobrand von Ludwiger, *Best UFO Cases – Europe*, Las Vegas: NV, National Institute for Discovery Science, 1998, pp. 2, 17.

³³ Jacques Vallee, *UFO Chronicles of the Soviet Union: A cosmic samizdat*, New York: Ballantine Books, 1992, pp. 134-6; *Wonders in the Sky*, pp. 215-7.

felé.³⁴ 1785. december 26-án este Edinburgh-t nappali fényvel világította meg egy gömb, amihez egy kúpszerű valami kapcsolódott, amelyet sok távoli helyről is láttak.³⁵

1878 egyik januári estéjén egy ember Texasban egy gyorsan mozgó tárgyat látott a déli égbolton. Amikor elhaladt fölötte, észrevette a hasonlóságát egy „nagy csészealjhoz”. 1896 novemberétől 1897 májusáig az újságok szerte az USA-ban tele voltak történetek százaival rejtélyes „lég-hajókról”, több mint hat évvel a Wright fivére első levegőnél nehezebb repülője előtt.³⁶ Volt közöttük szivar alakú repülő és mechanikus madár hatalmas szárnyakkal (amelyek egyes esetekben állítólag csapkodtak). A jelenségekről emberi társaságok számoltak be, és fényszórószerű fényt bocsájtottak ki éjszaka. Abban az időben nem létezett ilyen ember által készített repülő.

1904-05-ben fénygömbök és más fénylő jelenségek észlelése történt két kis falu környékén Wales-ben. Ezeket összekapcsolták egy vallási megújulással, és a helyi lakosság isteni jeleket látott bennük. 1909-ben léghajó észlelések hulláma fordult elő Nagy-Britanniában, az USA-ban, Új-Zélandon és Ausztráliában. A legtöbb brit észlelés torpedó alakú edény volt, amik „elképesztő sebességgel” mozogtak, felvillanó és reflektorozó fényekkel. Egy másik léghajóhullám tört ki Európa fölött 1912 őszén. Ahogyan korábban, a léghajók képesek voltak lebegni és nagy sebességgel mozogni, még széllel szemben is. Azonosítatlan szivar alakú tárgyakat azóta is folyamatosan jelentenek, bár azokat már nem „léghajóknak” nevezik.

1917-ben egy este két asszony és a gyerekeik sétáltak haza a mezőn keresztül Maine amerikai államban, amikor egy hatalmas csendes tárgy hirtelen megjelent felettük, piros, kék, zöld és sárga sugarakat kibocsátva, és ledöntve őket a lábukról.³⁷ 1926-ban egy műrepülő pilóta megpillantott „hat tárgyat, amik hatalmas ragyogó aknatetőnek néztek ki”, és a Colorado-ba tartó repülője körül köröztek.³⁸

1933 és 1937 között rejtélyes, hagyományos alakú, jelöletlen repülőgép jelent meg Skandinávia fölött, és kisebb mértékben az USA és Nagy-Britannia fölött. A „szellem repülők” nagyon alacsonyan repültek, reflektorfényeket kibocsátva a földre. Bár általában hallottak motorzajokat, a repülőgép néha alacsony manővereket teljes csendben hajtott végre. Gyakran repült sűrű ködben és hóvihárban – olyan körülmények között, amik a földre kényszerítették volna a kor kétfedeles repülőit. A svéd, norvég és finn kormányok széleskörű vizsgálatot indítottak, de nem sikerül elégtő magyarázatot találni minden észlelésre.³⁹

A II. Világháború alatt a szövetséges pilóták mind az európai, mind a Csendes-óceáni színtéren szembe kerültek azzal, amit „titokzatos égi jelenségeknek” neveztek, amik követték a gépeiket, és néha körülöttük zümmögtek. Általában kis narancsszínű fénygömbök formáját öltötték, de néha valahogy átlátszó kis korongok, esetenként pedig nagyobb jelenségek voltak. Előfordultak egyedül és kötelékekben is. A pilóták félelme, hogy titkos ellenséges fegyverek, végül elpárolgott, mert az objektumok nem hajtottak végre semmilyen támadó cselekedetet. A német pilóták ugyanerről a furcsa jelenségről számoltak be a repülőgépeik közelében, és feltételezték, hogy szövetséges fegyverek. Ezeket a „titokzatos égi jelenségeket” a koreai háború idején látták újra, és a repülőgép pilóták napjainkban is észlelnek furcsa fénygömböket, amik gyakran úgy tűnnek, hogy játékot játszanak velük.⁴⁰

1946-ban több mint 2000 beszámolót jelentettek „szellemrakétákról” és más azonosítatlan repülő tárgyakról a szemtanúk Finnországban, Norvégiában, Svédországban és Dániában, amiket

³⁴ *Best UFO Cases – Europe*, p. 3; *Wonders in the Sky*, p. 253.

³⁵ M.K. Jessup, *The Case for the UFO*, New York: Citadel Press, 1955, p. 177.

³⁶ *Unexplained!*, pp. 1-5; Brad Steiger and Sherry Hansen Steiger, *Real Aliens, Space Beings, and Creatures from Other Worlds*, Detroit: Visible Ink, 2011, pp. 266-74.

³⁷ Richard L. Thompson, *Alien Identities: Ancient insights into modern UFO phenomena*, Alachua, FL: Goodardhan Hill Publishing, 2nd ed., 1995, p. 59.

³⁸ Charles F. Emmons, *At the Threshold: UFOs, science and the new age*, Mill Spring, NC: Wild Flower Press, 1997, pp. 2-3.

³⁹ Timothy Good, *Beyond Top Secret: The worldwide UFO security threat*, London: Sidgwick & Jackson, 1996, pp. xviii-xx.

⁴⁰ *Best UFO Cases – Europe*, pp. 4-8.

követtek a beszámolók Portugáliából, Marokkóból, Olaszországból, Görögországból és Indiából. A „rakéták” tüzes csíkot húztak, és néha fantasztikus manővereket hajtottak végre, hatalmas sebességgel vágtak át az égen, zuhantak és emelkedtek, bár máskor ráérősen közlekedtek. Néhányat láttak belezuhanni tavakba hatalmas robbanással, de a részletes keresések során nem sikerült semmilyen roncsot találni. Ezekről a tárgyakról azt gondolták, hogy szovjet eredetűek, vagy talán teszt járművek, amiket menekült német rakétatudósok építettek, míg a szovjetek az amerikaiakra gyanakodtak.⁴¹

1947. június 25-én Kenneth Arnold üzletember magángépén repült a Rainer hegy fölött Washington államban, amikor megpillantott 9 fénylő tárgyat, amik kötelékben repültek nagy sebességgel. A mozgásukat ahhoz hasonlította, amikor „egy csészealj kacsázik a vízen”. Ezután hamarosan egy bulvár ujságíró megalkotta a „repülő csészealj” kifejezést, és – köszönhetően a széleskörű média lefedettségnek – a modern UFO megszületett. Ironikus módon a tárgyak, amiket Arnold látott, *nem* korong alakúak voltak, hanem *cipősarok* alakúak, a kerek végükkel a mozgás irányába mutatva. Több mint egy évvel korábban, 1946. májusban UFO észleléseket jelentettek a korábbi Szovjetunióban. A megfigyelések között voltak leszállások, amik ellentmondanak annak az elméletnek, hogy a leszállások a jelenségeknek csak egy későbbi fázisához tartoznak.⁴²

Az UFO jelenségek kulcs jellemzője az, hogy az észlelések hullámokban jönnek, rövid csúcsokkal, amiket kisebb aktivitású hosszabb időszakok követnek.⁴³ Egy észleléshullám – főleg napali korongok – történt az USA-ban 1947 nyarán, Arnold kezdeti beszámolóját követően. Az azonnali vizsgálat arról szólt, hogy eredhetnek-e szovjet technológiából, de az év végére ezt a lehetőséget gyakorlatilag kizárták. Az észlelések következő nagyobb csúcsa az USA-ban 1952 nyarán történt, amit világszerte követtek a jelentések. A zűrzavar csúcán az USA légierője 200 jelentést kapott naponta. Ezt a hullámot éjszakai fényekről történő beszámolók uralták, és közéjük tartoztak a Washington Nemzeti Repülőtér fölötti radar és vizuális észlelések két egymást követő hétvégén, július végén.

Egy nagyobb UFO hullám volt 1954. szeptember és november között. A tevékenység központja Dél-Amerika és Európa volt, de főleg Franciaországra és Olaszországra összpontosult. A francia esetek nagy százalékában főleg ovális vagy elliptikus UFO-k jelentek meg a földön kicsiny humanoid lények társaságában. Számos szivar alakú UFO-t is jelentettek Franciaországban ugyanezen időszak alatt. 1957. novemberben az UFO-k garmadában tértek vissza az USA fölé. Számos szemtanú beszámolt arról, hogy az autók fényszórói és motorjai leálltak, amikor egy UFO megjelent, de ismét normálisan működtek, amikor távozott.

Egy másik hullám az USA-ban 1965 őszen kezdődött, ami 1966-ban is folytatódott, és még egy másik 1973 októberében. Az UFO tevékenység 1974-ben Ausztráliában és Európában folytatódott. Az 1973-74-es hullám volt a legnagyobb az UFO-k történetében, szerte az USA-ban emberek ezrei számoltak be távoli és magas ezüstös korongokról, éjszakai pasztázó fényekről, autó törő balesetekről, UFO eseményekről, amik mechanikai és elektromágneses eszközökre hatottak, UFO leszállásokról, amik nyomot hagytak maguk után, megrémült állatokról, emberekre tett fizikai és pszichológiai hatásokról és az utasaik látványáról. 1978 őszen tört ki egy újabb zűrzavar Olaszország, Ausztrális és Dél-Amerika fölött.

1982-től 1987-ig a New York-i Hudson Valley területet háborgatták fényes, bumeráng alakú UFO-k, állítólag több futbalpályányi szélesek voltak. Ezeket több mint 5000 szemtanú látta, néha több száz tanú egyetlen éjszaka. Nagyjából ugyanekkor a brazilok viszonylag kicsi, hűtőszekrény alakú UFO-król számoltak be, amik fénylő lángsugarakat bocsájtottak ki. A korábbi Szovjetunió egy nagyobb UFO hullámot 1989-90-ben élt át, ott a korábbi hullámok 1966-67-ben és 1977-79-ben fordultak elő. Egy látványos UFO hullám csapott le Belgiumra 1989. november és 1991. április között. Mintegy 3500 észlelés történt óriási, háromszög alakú UFO-król, ami gyakran

⁴¹ Ugyanott, pp. 8-9; *Beyond Top Secret*, pp. xxviii-xxxiv.

⁴² *UFO Chronicles of the Soviet Union*, p. 76.

⁴³ Dennis Stacy and Patrick Huyghe, *The Field Guide to UFOs: A classification of various unidentified aerial phenomena based on eyewitness accounts*, New York: Quill, 2000, pp. 151-5.

csendben, kis sebességgel alacsonyan repültek, egyesek sötét színűek voltak, mások pedig ragyogóan fényltek. Ezeket összesen nagyjából tízezer ember látta, alkalmanként legalább százan.⁴⁴

Különleges jelentőségű egy háromszög alakú UFO üldözése, amelyet 1990. március 30-31-én egy belga F-16-osok hajtottak végre. A radaron való megjelenést vizuális észlelés követte. Valahányszor egy pilóta rácélt az UFO-ra, a célpont gyorsan megváltoztatta a sebességét és magasságát, és kikerülte az üldözőt. Wilford De Brouwer ezredes (a belga légierő későbbi parancsnokhelyettese) hivatalos jelentése szerint az egyik ilyen becélzás során a célpont sebessége gyorsan megváltozott 280 km/h-ról 1800 km/h-ra, a magassága pedig lezuhant 2700 m-ről 1500 m-re, majd felemelkedett 3350 m-re, azután ismét a felszín közeléig zuhant. Ilyen extrém gyorsulás, ami 40 g erőnek felel meg, kiütne egy emberi pilótát. Az USA biztosítékot adott, hogy az UFO-k nem amerikai kísérleti járművek (mint az F-117 vagy a B-2).⁴⁵

1956. augusztus 13-án este 9:30-kor a brit Bentwaters légi bázis radarja észlelt egy tárgyat, ami 7500-9500 km/h-val mozgott. Néhány perc múlva 12-15 azonosítatlan célpont csoportját észlelték, amik egy nagyon nagy tárgyba gyűltek össze. A radar kétszer is leállt több percre az észlelés folyamán, mielőtt elhagyta a területet. Este 10-kor egy egyedülálló azonosítatlan célpontot mért be, ami 19,000 km/h-val repült. 10:55-kor bemért egy célpontot, ami 3200-6400 km/h-val mozgott, és valaki az irányítótoronyban egy ragyogó fény látását jelentett, miközben egy teherszállító repülő pilótája egy ragyogó fénycsíkot látott. Hamarosan ezután a Bentwaters-i és a Lakenheath-i radarok egy mozdulatlan tárgyat jelentettek délkeletre az utóbbi bázistól, amely egy pillanat alatt felgyorsult 650-1000 km/h-ra, és több hirtelen irányváltást hajtott végre. Egy Venom vadászgép pilótája látott egy ragyogó fehér fényt, és vizsgálni kezdte, de azután azt jelentette, hogy eltűnt, mind vizuálisan, mind a radarról. A földi radar ráirányította a célpont új helyére, a pilóta azt mondta, hogy ott volt a radarján, és „befogta”, de akkor hirtelen eltűnt a radarjáról. A Lakenheath-i radar azt jelentette, hogy a célpont ekkor a Venom-ot üldözte, amely képtelen volt lerázni. Mivel kezdett elfogyni az üzemanyaga, a pilótának vissza kellett fordulnia a támaszpontra, és az UFO egy rövid ideig követte. A radaros és vizuális észlelések több mint öt óras időtartamra terjedtek ki. Phil Klass, egy jól ismert leleplező az esetet a radar meghibásodásaként írta le. De még a Condon-tanulmány is ezt „a legrejtélyesebb és legszokatlanabb esetként írta le a radaros-vizuális feljegyzések között”.⁴⁶

A következő esemény Irán fölött történt 1976. szeptember 19-én. Kb. éjszaka fél egykor egy különösen fénylő tárgyat észleltek a Mehrabad repülőtér irányítótornyából. Egy F-4 üldözőbe vette, és a pilóta látta a fényes tárgyat 113 km-ről. Ahogyan az F-4 megközelítette 46 km-re, elveszítette minden műszerét és kommunikációját. Amikor a pilóta kikapcsolta a rádióadást, a repülőgép visszanyerte minden képességét. Egy második F-4 pilótája azt jelentette, hogy a tárgy erős fényei a kéket, zöldet, pirosat és narancsot váltogatta. Amint a repülőgép 280 km/h-val megközelítette a tárgyat, a tárgy felgyorsult, fenntartva egy 46 km-es távolságot. Ekkor egy kisebb tárgy vált le a nagyobb UFO-ról, és az F-4 felé tartott nagy sebességgel. A pilóta felkészült, hogy kilő rá egy rakétát, de hirtelen elveszítette minden műszerét és kommunikációját, és kitérő műveletbe kezdett. Ebben az esetben is, amint az F-4 elfordult, visszanyerte minden képességét. A tárgy 5-7 km távolságban mögötte repült egy rövid ideig, majd megfordult, és visszatért az elsődleges tárgyhoz, amely sokszoros hangsebességgel repült. A személyzet ezután látott egy másik fényes tárgyat, ami levált az elsődleges tárgyról, és nagy sebességgel egyenesen leest. Úgy tűnt, a földön állt meg, de a következő napon a kutatások semmit nem találtak. Phil Klass az eseményt egy tévesen azonosított égitestnek, alkalmatlan pilótáknak és rosszul karbantartott repülőgép műszereknek tulajdonította.⁴⁷

⁴⁴ *At the Threshold*, p. 162; *Best UFO Cases – Europe*, pp. 31-40.

⁴⁵ John B. Alexander, *UFOs: Myths, conspiracies, and realities*, New York: Thomas Dunne Books, 2011, pp. 215-6.

⁴⁶ Ugyanott, pp. 189-90; ufocasebook.com.

⁴⁷ Alexander, *UFOs*, pp. 197-8.

1982. október 4-én egy 300 m átmérőjű UFO-t látott több száz ember, ahogyan órákig lebegett egy szovjet rakétabázis fölött Bjelokorovicsénél, Ukrajnában. Ez idő alatt egy ismeretlen erő átvette a kilövés irányítását, és elkezdte felkészíteni a rakétákat az USA elleni csapásra. A rakéta irányítási tisztek képtelenek voltak leállítani a rakétákat, és halálra rémültek, hogy az USA viszonozni fogja azokat. Amilyen hirtelen kezdődött, a rendszer úgy állította le magát. A vizsgálók Moszkvából teljesen szétszedték a helyszínt, de nem sikerült észszerűbb magyarázatot találniuk, mint az elektronikus meghibásodás.⁴⁸

Idegen lényeknek leszállt gépből kiszállásáról szóló jelentések léteznek a modern UFO kor kezdete óta, de az idők folyamán a számuk emelkedik. Ezek nagy ellenállással találkoztak a korai ufológusok részéről, akik hajlamosak eltitkolni ezeket abból a félelmükből fakadóan, hogy kockára tennék az esélyüket hivatalos háttér elnyerésére az UFO észlelések nyilvános vizsgálatához. Szükségtelen mondani, beszámolók vannak emberi találkozásokról másvilági lények széles választékával – az „istenitől” a „démoniig” – az egész történelemben, és ezeket az uralkodó vallási vagy tudományos hit fényében értelmezték. Néhány nagyon régi beszámoló említ repülő lényeket vagy hozzájuk társuló, a földön látott entitásokat, légi tárgyakkal vagy ragyogó fényekkel.

Emberszerű lényekkel való találkozás beszámolóit születtek az amerikai léghajó észlelések során 18196-97-ben, beleérve az elrablási próbálkozásokat. 1914-ben egy német pék látott egy szivar alakú tárgyat, ami a talaj fölött lebegett. Négy vagy öt kicsi humanoid, 1.2 m magasak, álltak mellette, majd bemásztak egy létrán. A tárgy függőlegesen, hang nélkül felemelkedett, és eltűnt.⁴⁹

1928 tavaszának egyik délutánján egy 17 éves amerikai vezetett egy vidéki úton, amikor megpillantott egy tárgyat, ami az égen a látókörébe került. Egy fény hexagonnak tűnt egy kupolás tetővel, 7 m széles és 2 m magas. Szegecseket lehetett látni a jármű minden oldalának szélein. Volt egy ablaka, amin keresztül egy sötétkék egyenruhás ember fejét és felsőtestét látta, akit „ebben a világban olasznak tartottak volna”. A tárgy nagyon lassan mozgott, de nem állt meg. Az utasa az autó felé nézett, azután a tárgy megfordult, átrepült az út fölött, és hirtelen „szörnyű sebességgel” távozott.⁵⁰

1948 nyarán Dél-Vesztfália német tartományban egy ember a birkáira vigyázott valamilyen fás területen, amikor azok hirtelen pánikba estek. Szélvihar hangját hallotta, és meglátott egy tárgyat, ami 30 m hosszú és kb. 3 m magas volt, ami vele szemben emelkedett ki abból, ami „mesterséges ködnek” látszott, és a legelőből. Amikor az ember megérintette, erős elektromos áramütés döntötte le a földre. Egy ideig ájultan feküdt, azután 80 m-re tért magához attól a helytől, ahol összeesett. Körülötte kb. 1 m magas lények álltak nagy fejekkel, nagy ferde szemekkel és rövid tüskés hajjal. A mellkasa előtt dobozokat mozgattak, amikből csövek lógtak, amelyeket időről időre a szájukba tettek. Egy ismeretlen nyelven beszéltek egymással. A repülő mellett, ami még mindig ködbe burkolózott, másik négy vagy öt humanoid állt, akik a talaj vagy a fűvet vizsgálták, és mintákat gyűjtöttek. Végül az összes lény beszállt a repülőbe, ami átható nyüszítő hanggal emelkedett fel, és gyorsan elszállt. Azon a helyen, ahol leszállt, az ember 6-8 kerek területet fedezett fel, ahol kiégett a fű, ezek egymástól 2-4 m-re voltak, és kb. 1 m átmérőjük volt.⁵¹

A korai 1950-es években néhány hivalkodó alak elkezdte azt állítani, hogy kapcsolatot folytat jószándékú, jóképű, északi típusú „űrtestvérrel” a Vénuszról, a Marsról és más bolygókról. A kiemelkedő kapcsolattartók közé tartozott George Adamski, Daniel Fry, Howard Menger, George Van Tassel, Truman Bethurum, and Orfeo Angelucci. Ezek a „nagyköveteken” keresztül az űrtestvérek figyelmeztetni akarták az emberiséget az atomenergia veszélyeire, és terjeszteni akarták a béke és a testvériség üzenetét. A „fizikai kapcsolattartók”, mint Adamski, szemtől szembeni találkozások során kapták az üzeneteket, míg a „pszichikus kapcsolattartók”, mint Van Tassel, álomban, automatikus írással, a fejben megszólaló hangokkal vagy látomásokkal kapták az

⁴⁸ Ugyanott, pp. 170-2.

⁴⁹ *Best UFO Cases – Europe*, p. 46.

⁵⁰ Jacques Vallee, *Confrontations: A scientist's search for alien contact*, London: Souvenir Press, 1990, pp. 147-9.

⁵¹ *Best UFO Cases – Europe*, p. 46.

üzeneteket. A kapcsolattartó mozgalom a mai napig folytatódik, bár lényesen kisebb mértékben. Például a svájci farmer, Billy Meier azt állítja, hogy kapcsolatban áll a Pleiadok lényeivel. Közéjük tartozik Semjase, akiről azt mondják, több mint 400 éves, és rendszeresen ellátogat a Földre, hogy kozmetikumokat vásároljon.

Néhány kapcsolattartó kijelentette, hogy elvitték a csészealjban más bolygókra. Adamski arról számolt be, hogy erdőket, hegyeket, tavakat, sőt, embereket látott a holdon, és lakott városokat, hósapkás hegyeket és növényzetet a Vénuszon. Menger találkozásai a legbizarrabbak. Egyik alkalommal néhány idegen nőnek melltartókat adott, csak hogy meghallja, hogy nem viselnek ilyen ruhadarabokat. Azt is állította, hogy rendszeresen szokta levágni az idegenek hosszú haját, és így ők úgy tudnak a földön közlekedni, hogy nem hívják fel magukra a figyelmet. Cserében elvitték egy utazásra a holdra, ahol az állítása szerint a légkör hasonló a földihez. Azt mondta, hozott vissza néhány „holdi krumplit”, amiket azután a kormány elkobzott tőle! Angelucci kijelentette, hogy találkozott Jézussal, aki felfedte neki, hogy földön kívüli. Néhány kapcsolattartó azt mondta, hogy a földön kívüliek megengedték nekik, hogy tegyenek egy kis időutazást.⁵² A legtöbb kutató átejtésként utasítja el az egész kapcsolattartási jelenséget. Bár lehetséges, hogy van bennük beugratás, sok mese képtelensége azt is jelentheti, hogy a kapcsolattartók egyszerűen arról számoltak be, amiről őszintén hitték, hogy megtapasztalták.

Sok kutató azt találta, hogy az idegenekkel való kapcsolat történeteinek folyamát, amik 1954-ben Nyugat-Európában és Dél-Amerikában keltek szárnyra, sokkal nehezebb elvetni. Az idegeneket gyakran úgy látták, hogy javították a repülőjüket, vagy kőzet, talaj vagy vízmintákat gyűjtöttek. Szemben a barátságos űrtestvérekkel, ezek az idegenek leginkább alacsonyok voltak, és néha inkább agresszívek, gyakran megbénítva a szemtanúkat fénysugarakkal.

Például 1954. szeptember 10-én 22:30 körül Marius Dewilde-t a kutyájának a hangja riasztotta fel, amint vonított és megpróbált bejutni a házba Quarouble francia falu közelében, nem messze Valenciennes-től. Amikor kiment, egy sötét tömeget látott a vasúti sínekre telepedve. Látott két, 1 m-nél alacsonyabb lényt, akik hatalmas sisakot és bűváruhákat viseltek. Elindult feléjük, de egy ragyogó fénysugár a repülőből megbénította. A teremtmények visszasiettek a repülőbe, hangos süvítő hang hallatszott, és a tárgy felemelkedett az égbe, „sűrű, sötét gőzt” kibocsátva. A későbbi vizsgálatok benyomódásokat mutattak ki a vasúti talpfákban, ami arra utalt, hogy egy 35 tonna súlyú tárgy állt ott.⁵³

Az 1954-es hullám számos esete közül egyben a látott teremtmények megpróbálták elrabolni a szemtanúkat. Brazíliában két vadászó fiút megtámadott négy kis szőrös teremtmény, akik megpróbálták elhurcolni az egyik fiút. Venezuelában Jesus Paz bement valamilyen bozótosba, és elkezdett sikoltozni. Amikor a barátai a segítségére siettek, egy szőrös teremtményt láttak elszaladni és elmenekülni egy korong alakú tárgyban. Egy másik venezuelai esetben négy, egy méteres szőrös törpe lépett ki egy lebegő UFO-ból, és megpróbált elrabolni egy fiatalembert. A társa fejbe vágta az egyik lényt a puskája tusával, ami szilánkokra tört, mintha egy kemény sziklához ütdődött volna.⁵⁴ Ezek a szemtanúk képesek voltak harcba szállni a támadóikkal, szemben a modern beszámolókkal, amikben az áldozatok azt állítják, hogy képtelenek ellenállni az idegenek elrablási próbálkozásainak.

A következő másfél évtizedben számos, nagy fontosságú eset történt meg, amik meggyőztes sok kutatót, hogy az elfogási jelentések nem csak valódiak, hanem potenciálisan fenyegetők is. Az első Antonio Villas-Boas elrablása volt Brazíliában, 1957-ben, nyilvánvalóan szexuális célból. A mesét annyira képtelennek tartották még az UFO kutatók is, hogy le sem írták angolul, egészen az 1960-as évek közepéig. Akkorra megtörtént egy második jellegzetes elrablás, Betty és Barney

⁵² Nick Pope, *The Uninvited: An exposé of the alien abduction phenomenon*, London: Pocket Books, 1998, pp. 17-31.

⁵³ Jacques Vallee, *Passport to Magonia: On UFOs, folklore, and parallel worlds*, Chicago, IL: Contemporary Books, 1993 (1969), pp. 17, 209; *Beyond Top Secret*, pp. 108-9.

⁵⁴ Kevin Randle and Russ Estes, *Faces of the Visitors: An illustrated reference to alien contact*, New York: Fireside, 1997, p. 262; *Passport to Magonia*, p. 247; *Unexplained!*, p. 177.

Hill-é New Hampshire-ben, 1961 szeptemberében. Hasonlóságot mutatott a Villas-Boas történettel, de nem jutott el a sajtóba 1965-ig (lásd a 9. fejezetet)

1964. április 24-én egy harmadik közeli találkozás történt. Lonnie Zamora rendőrtiszt szolgálatban volt Socorro külterületén Új-Mexikóban, amikor egy hangos üvöltő zajt hallott, és egy kék, elvékonyodó lángot látott a láthatáron. Azonnal a helyszínre hajtott, és látott valamit, amiről azt gondolta, hogy egy felborult autó. Amikor kiszállt az autójából, két kicsi embert látott fehér overálban a tárgy mellett, ami fehér metál színű volt, és tojás alakú. Amikor azok meglátták őt, bemásztak a járművükbe, és pillanatokkal később az bömbölve felemelkedett, lángok bocsájtva ki. Egy mégégett bokor és a leszálló egység lenyomata maradt utánuk. Más szemtanúk elmondták, hogy látták a lángot, vagy hallották a megsüketítő zajt. Az FBI, a CIA és a légierő mind foglalkozott az esettel, de az sohasem oldódott meg.⁵⁵ Köszönhetően az ilyen jelentős eseteknek, az 1960-as évek végére az UFO-kkal kapcsolatos lények létezése többé már nem volt tabu tárgya.

2.4. ábra A Lonnie Zamora által megfigyelt UFO művészi ábrázolása, 1964. április

Az elrablások vagy elrablási próbálkozások kezdetben rendkívül ritkák voltak, nagyjából évente egy, de a számuk az 1973-as hullám során nőni kezdett, és megsokszorozódott a jelenlegi évtizedekben, amíg mára egyes UFO szervezetek más nem is nagyon érdekel. Az 1970-es években az elraboltak gyakran azt mondták, hogy UFO-kkal elhagyott utakon találkoztak, és később hipnózis alatt emlékeztek vissza, hogy elrabolták őket. Az első jelentés egy hálósobai elrablásról 1973-ban volt, manapság pedig a hálósobai találkozások a megszokottak. Az elraboltak azt állítják, hogy kis szürke lények nagy fekete szemekkel viszik őket akarataik ellenére egy titkos helyre, általában feltehetően egy űrhajóba, bár az ritkán látják kívülről is. Néha azt mondják, hogy szilárd falakon és ajtókon keresztül mennek át egy fénysugárban, és hogy a házastársuk és mások „ki vannak kapcsolva”, így ők nem veszik észre az elrablást. Beszámolnak fájdalmas orvosi vizsgálatokról, amibe gyakran beletartozik sperma vagy petesejt gyűjtése, feltehetően idegen-emberi hibridek létrehozása céljából. Gyakran telepatikusan kommunikálnak az idegenekkel. Ahogyan várható, az ilyen állítások erős vitákat váltanak ki.

Természetesen, amiről a szemtanúk beszámolnak, az egy dolog, a tapasztalat *valóságossága* és annak *jelentése* más dolog. Ami biztos, hogy az UFO jelenség összetettsége és különbözősége kizárja azt a lehetőséget, hogy van egy egyszerű, egyenes magyarázat, ami minden esetre illik.

3. Földön kívüli vagy „dimenzió kívüli”

A népszerű földön kívüli hipotézis szerint az UFO-k „valaki más űrhajói”. A földet állítólag más naprendszerekből való lények látogatják, akik bolygónk és lakói kutatását végzik. Különböző ellenvetések születtek ezzel a hipotézissel szemben.⁵⁶

⁵⁵ *The Field Guide to UFOs*, pp. 72-3; Patrick Huyghe, ‘The best UFO case ever? A review and update of the Socorro incident’, *The Anomalist*, no. 8, 2000, pp. 113-36.

⁵⁶ Jacques F. Vallee, ‘Five arguments against the extraterrestrial origin of unidentified flying objects’, *Journal of Scientific Exploration*, v. 4, 1990, pp. 105-17; Robert M. Wood, ‘The extraterrestrial hypothesis is not that bad’, *Journal of Scientific Exploration*, v. 5, 1991, pp. 103-11; Jacques Vallee, ‘Toward a second-degree extraterrestrial

Annak lehetőségessége, hogy számos értelmes civilizáció van a galaxisban, mostanra széles körben elfogadott. A SETI projekt megpróbálja észlelni a jelenlétüket az űrből érkező rádiójelek elemzésével. Egyes tudósok azonban azt állítják, hogy az idegen civilizációknak nagyon ritkának kell lenniük, vagy akár nem is léteznek, mert, ha olyan sok lenne, ahogyan általánosan hiszik, akkor a földet többüknek meg kellett volna látogatniuk mostanra – így ezek a tudósok elutasítják az elképzelést, hogy az UFP-k földön kívüli űrhajók lennének.

Azokat, akik úgy hiszik, hogy az idegenek már itt vannak, gyakran megkérdezik, hogy a látogatók miért nem a Fehér Ház kertjében szállnak le. Egy lehetséges válasz az, hogy több eszük van! Mások azt állítják, hogy erre nincs szükség, mert az idegenek már titkos tárgyalásokban állnak a hatóságokkal. Ennél is megszokottabb érvelés az, hogy az idegenek engedelmessé válnak egy „elsődleges parancsnak”, hogy ne avatkozzanak bele földi dolgokba – noha ennek egyértelműen ellentmond a sok hatás, amit az UFO jelenség tett az emberi közösségre az elmúlt 50 évben, ha nem az elmúlt több évezredben.

Elképzelhetőleg lehetnek akadályok, amit az emberszerű életformákat megakadályozhatják egy csillagközi vagy galaxisközi utazás túlélésében, de ezek nem ismertek jelenleg. Azonban állítják azt is, hogy az UFO-k nem jöhetnek más naprendszerből, mert az óriási távolság ezt megtiltja. Viszont még a mi jelenlegi technológiánkkal is lehetséges másik csillaghoz utazni, bár számos generáció kellene hozzá. Továbbá egyes idegen civilizációk kifejleszthettek olyan technológiákat, amik messze fejlettebbek a földinél. És bár az általános relativitás-elmélet tiltja a fénynél gyorsabb utazást, a *valóság* lehet, hogy nem. Mint ahogyan a hanghullámok nem mozgathatnak egy tárgyat szuperszonikus sebességgel, úgy az elektromágneses erők sem tudnak felgyorsítani testeket fény fölötti sebességre. Hogy a *gravitációs irányítás* mit érhet el, az még a jövő titka.

Egy másik ellenvetés az ET-hipotézissel szemben az, hogy nagyon valószínűtlen, hogy más bolygól intelligens életformái megjelenésükben humanoidok, és emberi érzelmeket mutatnak. Mások ezzel nem értenek egyet, és azt állítják, hogy mivel az alap emberi forma nagymértékben funkcionális és hatékony, meglehetősen általánosnak kell lennie az univerzumban.⁵⁷ Arról is beszélnek, hogy a földön kívüliek szerepet játszhattak az emberi faj genetikai megalkotásában, vagy hogy önmagukat módosították genetikailag, hogy emberszerűbbé tegyék magukat – bár megnézve az inkább „idegen” megjelenésüket, ez nem tűnik teljes sikernek! Erősebb ellenérv az, hogy valószínűtlen, hogy más bolygóról származó intelligens lényei alkalmazkodnának a mi gravitációnkhoz, vagy képesek lennének belelegezni a mi levegőnket.

Nem vagyunk abban a helyzetben, hogy teljesen kizárjuk azt a lehetőséget, hogy a földet korábban vagy most egy vagy több földön kívüli emberszerű faj meglátogatta. Viszont úgy becsüljük, hogy több mint egymillió UFO leszállás történt az elmúlt fél évszázadban – ez akkora szám, ami messze meghaladja a bolygónk részletes kutatásának követelményeit.⁵⁸ Továbbá egy egyszerű, kicsi szonda, ami 1500 km-re kering a föld felett, képes lenne néhány hét alatt felmérni a legfontosabb tényeket a bolygó földrajzáról, időjárásáról, növényzetéről és kultúrájáról.

Egy másik nagy probléma az ET-hipotézissel az UFO-k és utasaik hihetetlen változatosága. Reális-e azt gondolni, hogy földön kívüli fajok tucatjai vagy akár százai látogatják a földet egy időben? Egy másik probléma az UFO lények gyakran érthetetlen viselkedése. Sokan jelentik, hogy hirtelen megjelennek és eltűnnek, és a levegőben lebegnek. Továbbá azt is nehéz elhinni, hogy a földön kívüliek egész úton azért utaztak, hogy olyan furcsa dolgokat csináljanak, amiket a szemtanúk leírtak, beleértve az autók és repülőök üldözését, emberek megrémítését, képtelenségek

theory of UFOs: a response to Dr. Wood and Prof. Bozhich', *Journal of Scientific Exploration*, v. 5, 1991, pp. 113-20.

⁵⁷ A teozófia szerint minden idős napnak van bolygócsaládja, és a földön levőknek megfelelő birodalmi fogak kifejlődni minden bolygón, bár egy időben csak egy birodalom domináns minden 12 bolygó közül (amik hét különböző kozmikus síkon helyezkednek el), így alkotva egy teljes „bolygói láncot”. Az „emberi” birodalmakról a mi naprendszerünk hét „szent bolygóján” (vagyis a földdel legközelebbi kapcsolatban állókon) mondják, hogy bizonyos mértékig megközelítik a mi formánkat. Lásd: [Life on other worlds](http://davidpratt.info), <http://davidpratt.info>.

⁵⁸ Jacques Vallee, *Revelations: Alien contact and human deception*, New York: Ballantine Books, 1991, p. 265.

mondását, talaj és kőzetminták gyűjtését, emberek elrablását és erőszakolását. A „földön kívüli” látogatóink még egy kis nyúl vadorzást is csinálnak, ahogyan az alábbi eset mutatja.

1954. november 14-én Isola-nál, Olaszországban egy farmer látott egy fényes, szivar alakú tárgyak a közelben leszállni. Három kis lény fémcsuklójában szállt ki, és a figyelmüket egy ketrecben levő nyulak felé fordították, miközben ismeretlen nyelven beszéltek egymáshoz. Azt gondolva, hogy el fogják lopni az állatokat, a farmer egy vadászpuskával megcélozta a betolakodókat, de nem sikerült tüzelnie, és hirtelen olyan gyengének érezte magát, hogy elejtette a fegyvert. A lények fogták a nyulakat, és a repülőjükkel elszálltak, egy fényes csíkot hagyva maguk után. Ezután a farmer azt találta, hogy ismét képes mozogni.⁵⁹

Ha alkalmazzuk az ET-hipotézist, az idegenek általi elrablások teljes képtelenségek. Az idegeneknek feltehetően olyan tudományuk van, ami lehetővé teszi, hogy az űr fényévein keresztül utazzanak űrhajóban, amik túlteljesítik a legjobb jet vadászgépjünket. Viszont nyilvánvalóan olyan gyenge orvosok, hogy képtelenek vért venni, spermát és petesejtet begyűjteni, vagy szövetmintákat venni a páciensektől sebhelyek vagy fájdalom és trauma okozása nélkül. Ahogyan Jacques Vallee mondja: „Az ufonautáknak vissza kell mennie az orvosi iskolába”.⁶⁰ Néhány elrabláskutató kijelentése, hogy az idegenek már sok millió amerikaiat raboltak el, a groteszk határát súrolja. Mivel pedig néhány elrabolt azt állítja, hogy tucatnyiszor rabolták el, furcsák, hogy senki nem észlelt UFO csúcspörgalmat amerikai városok fölött, amire szükség volna. Az is érdekes, hogy az idegenek leginkább fehér, középosztály béli amerikaiakat szeretnek elrabolni, és nagymértékben figyelmen kívül hagyják a világ többi részét!

Mivel az idegenek állítólag át tudnak menni szilárd tárgyakon, miért nem ütnek rajta egy vérbankon, egy spermabankon és embriók gyűjteményén valamilyen nagyobb kutatólaboratóriumban? Valójában két felnőttől vett genetikai anyag elég lenne hibridek százainak, hanem ezreinek az előállításához egy laboratóriumban. Továbbá az idegenek állítólagos próbálkozása mentális blokkok felállítására az áldozatok elméjében, hogy megakadályozzanak bennünket a tevékenységük megismerésében, annyira százalmas, hogy még egy amatőr hipnotizőr is át tudja törni, míg vannak a földön elérhető olyan drogok, amik ezt a feladatot sokkal hatékonyabban el tudják látni.

Másik viselkedésmód, ami összeegyeztethetetlen azzal a hipotézissel, hogy az idegenek egy okos földön kívüli civilizáció tagjai az állatok megcsonkítása – egy olyan jelenség, amit sok ET-hívó szeret elutasítani vagy figyelmen kívül hagyni.⁶¹ Ezekben a zavarba ejtő esetekben állati tetemeiket – általában teheneket – találtak, életfontosságú szerveiket, mint a szem, a nyelv, a tőgy, a nemi szervek vagy a végbél, eltávolítva, gyakran „sebészi pontossággal”. Sok esetben a vért teljesen kiszívták az állatból, nem hagyva nyomot a környező talajon. Néha úgy tűnik, hogy a tehenet felemelték a magasba, majd összevagdalták azzal, hogy leejtették.

Ilyen esetek először az 1960-as évek végén váltak meghatározóvá, és jelentettek ilyeneket Mexikóban, Panamában, Puerto Ricóban, Brazíliában, Európában, a Kanári-szigeteken, Ausztráliában, ahogyan az USA-ban is. Egyes csonkításokat csinálhattak állati ragadozók, de az utóbbiak nem tesztnek olyan hosszú, tiszta vágásokat, mint amiket egyes megcsonkított állatokon láttak. Az esetek száma pedig túl magas ahhoz, hogy csak a sátáni szertartások legyenek felelősek. A lábnyomoknak, vagy a ragadozók nyomainak hiánya is aláássa ezeket a magyarázatokat.

Továbbá, egyes esetekben furcsa fényeket és UFO-kat figyeltek meg a helyszínen. 1983-ban Missouri-ban egy házaspár távcsövön nézte, amint két kis, ezüstös ruházatú lény valahogyan megbénított egy fekete tehenet, majd ellebegtette az a legelőről egy kúpalakú repülőbe, és eltűnt.⁶² Néha rejtélyes helikoptereket látnak a magasban, amik kápráznak tűnnek, alkalmanként kettőt

⁵⁹ Jacques Vallee, *Passport to Magonia: On UFOs, folklore, and parallel worlds*, Chicago, IL: Contemporary Books, 1993 (1969), p. 244; Kevin Randle and Russ Estes, *Faces of the Visitors: An illustrated reference to alien contact*, New York: Fireside, 1997, p. 271.

⁶⁰ Jacques Vallee, *Dimensions: A casebook of alien contact*, New York: Ballantine Books, 1989, p. 240.

⁶¹ Richard L. Thompson, *Alien Identities: Ancient insights into modern UFO phenomena*, Alachua, FL: Govardhan Hill Publishing, 2nd ed., 1995, pp. 309-15.

⁶² Charles F. Emmons, *At the Threshold: UFOs, science and the new age*, Mill Spring, NC: Wild Flower Press, 1997, p. 10.

látnak repülni, a rotorjaikkal egymásba kapaszkodva, mint a habverők! Világos, hogy az állatok megcsonkításának nagyon negatív erők működésének kell lennie. Egyes ET-ért lelkesedők elismerik, hogy bizonyos idegenek lehetnek rosszakaratúak az emberek iránt – és a tehének iránt is, a dolgok állása szerint!

Jacques Vallee az ET-hipotézis egyik hangos ellenzője, és az UFO-k „dimenzió belüli”, „dimenziók közötti”, „dimenzió túli”, vagy „párhuzamos univerzum” értelmezésének támogatója. Azt állítja, hogy mivel UFO-kat a régmúlt óta észlelik, és az „idegen” lények mindig hasonlóan viselkedtek, értelmetlen azt feltételezni, hogy földön kívüli látogatók lennének. Az ET magyarázat – mondja – „túl naiv magyarázat az utazók jelentett viselkedésének és az emberi lényekkel való észlelt kapcsolatainknak sokféleségre”.⁶³ Ezt írja:

Egy UFO egyrészt egy fizikai entitás tömeggel, tehetetlenséggel, térfogattal és fizikai paraméterekkel, amiket mérni tudunk, másrészt egy ablak egy másik valóságra. ... Nem az űrből érkező látogatásokat jelentenek, hanem *valami sokkal érdekesebbet: egy ablakot saját környezetünk felfedezetlen dimenziói felé.*

A jelenségnek vannak stabil, állandó jellemzői. ... Azonban észre kell vennünk az észlelések másodlagos jellegzetességeinek kaméleonszerű jellegét: a tárgyak alakjai, az utasaik megjelenési formái és kijelentései *a kulturális környezet függvényében változnak, amelybe kivetítődnek.*

Az UFO-k fizikai megnyilvánulások, amiket egyszerűen nem lehet megérteni, ha eltekin-tünk azok pszichikai és szimbolikus valóságától.⁶⁴

A közeli találkozások, kapcsolatteremtések és elrablások motívuma nem csak a saját évszázadunkra jellemző, szemben azzal, amit a legtöbb amerikai ufológus feltételez. Valójában ne-héz olyan kultúrát találni, amelyben ne lenne hagyomány, hogy kicsi emberek átrepültek az égen, és embereket raboltak el. Gyakran elviszik az áldozataikat gömbszerű környezetbe, amik egyen-letesen vannak megvilágítva, és különböző megpróbáltatásoknak teszik ki őket, ami tartalmazza belső szervek operációját és asztrális utazásokat ismeretlen tájékokra. A szexuális és genetikai kölcsönhatás általános téma az ilyen típusú folklórban.

Azt javaslom, tekintsük az UFO jelenséget a tudat egy formája fizikai megnyilvánulásának, ami az ember számára idegen, de együtt tud létezni velünk a földön.

Az UFO jelenség képes hatni az emberi lények elméjére, gondolatokat és képeket kelteni, amik hasonlóak azokhoz, amiket emberek leírnak, akiknek halál közeli vagy testen kívüli élményeik vannak, de még a démonok és elfek középkori szemtanúiéhez is.⁶⁵

Az a mondás, hogy az idegenek más „dimenziókból” jönnek, felveti a kérdést, hogy milyen fajtájú „dimenziókra” utalnak. Nagyon elegáns mostanában a fizikusoknak további dimenziókról spekulálni. Például, az M-elmélet alapul tekint hét további tér dimenziót, amikről azt mondják, hogy olyan kicsire (10^{-33} cm) tekerednek fel, hogy nem észlelhetők. Ezek azonban csak matema-tikai absztrakciók, amikre a legkisebb bizonyíték sincs. Nyilván nem hasonlítanak az okkult ha-gyományban ismertett energia-szubsztancia többi síkjára. Ezek a síkok, amik érzékelési tarto-mányunkon túl vannak, áthatják saját fizikai világunkat, és azt mondják, hogy különböző entitások lakják azokat. Érdekes módon ugyanezek a tudósok, akik további „dimenziókról” fantáziálnak, általában visszautasítanak minden beszélgetés a paranormális és másvilági jelenségekről.

A legtágabb értelemben a „dimenzió” bármely mérhető mennyiség. Például a hosszúság, a szélesség és a magasság, amiket általánosan a három „térdimenzióknak” neveznek. Más dimenziók a hőmérséklet, a tömeg, a töltés, az idő stb. Ha az idegenekről azt mondják, hogy más „dimenzió-kban élnek, nyilvánvaló a kérdés: hány térdimenziójuk van ezeknek a más „dimenzióknak”? Egyes kutatók mostanában egy háromdimenziós párhuzamos univerzumból beszélnek, amely egy magasabb „dimenzióban” létezik. Ez világosan mutatja, hogy a „dimenzió” szót más értelemben használják. Ezért jobb más (láthatatlan) világokról, birodalmakról, síkokról stb. beszélni, mint más

⁶³ *Dimensions*, p. 158.

⁶⁴ Ugyanott, pp. 202-3, 140, 253.

⁶⁵ Jacques Vallee, *Confrontations: A scientist's search for alien contact*, London: Souvenir Press, 1990, pp. 143-4, 152.

dimenziókról. Továbbá a józanész azt diktálja, hogy nincs olyan lény vagy tárgy, vagy bármely sík, ami *háromnál* kevesebb térdimenziós lenne, és annak feltételezésére sincs semmilyen ok, hogy lehetnek háromnál *több* dimenziósok is.

Úgy tűnik, Vallee mélyen hisz a jelenlegi „tudományos” spekulációkban, hogy a tér „megörbíthető”, és így lehetséges A pontból a B pontba utazni szinte azonnal egy „féreglyukon” keresztül, amelynek hossza csak az A és B közötti távolság töredéke. Ugyanilyen irracionális azt állítani, hogy az idegenek nem csak „bárhonnan”, hanem „bármikorból” – múltból, jelenből vagy a jövőből – jöhetnek. Nincs semmi, ami arra utalna, hogy az időutazás sci-fi-nél több lenne.

Minden, ami megtörténik, része az események sorozatának, amiket az ok-okozat kapcsolat össze, az ok és az okozat sorrendje pedig meghatározza az idő irányát. Bármilyen jelenleg történik, az *most* történik. Ha egyszer valami megtörtént, az a múlthoz tartozik, és csak egy *feljegyzésként* létezik, ami a természet szubsztanciájába benyomódott. Lehetetlen visszatérni a tényleges múltba, de az elmúlt események feljegyzéseit tisztánlátó módon megnézhetik azok, akik rendelkeznek a szükséges okkult képességekkel. Ugyanígy lehetetlen, hogy meglátogassuk a tényleges jövőt, vagy jövőbeli lényeknek, hogy meglátogassanak bennünket, mivel a jövő – definíció szerint az, ami még nem történt meg. Viszont mivel a jövő a jelen (és a múlt) okaiból bontakozik ki, a jelenben *előre vetíti az árnyékát*, ezért tisztánlátó módon lehetséges azt a jövőt látni, ami a *legvalószínűbb* bármely időpontban.

Az időutazás elmélet szószólójaként Illobrand von Ludwiger azt állítja, hogy az UFO-k „látogatók saját jövőnkől, akik genetikai állományuk megújításának feladatát végzik az emberekkel való keresztezéssel”.⁶⁶ Az idő utazás támogatására bemutatott „bizonyítékainak” egyike az, hogy egy káplár Chilében egy ötnapos szakállat növesztett csupán 20 pernyi távollét során. Ez szerinte azt bizonyítja, hogy elutazott a jövőbe és vissza – feltételezve természetesen, hogy a szakállak továbbra is növekednek, amikor visszafelé mozog az időben! Nyilvánvaló, hogy ilyen érvek az idiotizmus határát súrolják.

Vallee azt mondja, hogy „az UFO jelenség az egyik mód, amin keresztül az hihetetlen összetettséggű idegen értelemforma *szimbolikusan* kommunikál velünk”, és hogy az UFO-khoz hasonló paranormális jelenségek „az emberi tudat szellemi irányítórendszerének” egyik megnyilvánulása.⁶⁷ Az ilyen megjegyzések úgy hangoznak, mintha az UFO eseményeket egy egyedi, átfogó „idegen” értelem vezényelné, amely közeli kapcsolatban áll a földdel. Viszont az UFO-megnyilvánulások változatossága azt sugallja, hogy az ilyen jelenségekben különböző entitások széles skálája érintett, a démonikustól és ember alattitól a szellemiig és ember felettiig.

Egyes kutatók úgy gondolják, hogy az alternatív valóság, ahonnan az UFO-k származnak, a *képzeletbeli birodalom*, egy planetáris gondolatmező, amit az emberi képzelet ereje hoz létre és tart fenn. Kenneth Ring hipotézise az, hogy az UFO-k ebből a birodalomból vetítődhetnek ki, és hogy az UFO találkozások részben abban történnek. Hasonlóképpen, Michael Grosso szerint minden paranormális megjelenés egy nyilvános, vagyis kvázi-fizikai dimenzióban – pl. UFO-k, idegenek, vallási alakok, mint Szűz Mária, tündérek, démonok, állati szörnyek – a társadalom vagy a kultúra embereinek közös tudatalatti elméi által telepatikusan létrehozott gondolatformái. Mindkét kutató úgy hiszi, hogy létezik valamilyen fajta földön túli hatóerő, „a kozmikus összhang Óza”, vagy „planetáris felső elme” is, amely segít a különleges tapasztalások hangszerelésében.⁶⁸

Nyilvánvalóan kétségesnek tűnik, hogy a mindennapi emberek egyedül rendelkeznének azzal az erővel, hogy létrehozzanak olyan repülő tárgyakat, amiket a radarok észlelnek, amik repülőket üldöznek, amik tönkre teszik az autókat. Ahogyan Richard Thompson mondja: „Ha az emberi képzelet ekkora erővel bír, akkor a tipikus sci-fi szörnyek miért nem materializálódnak az

⁶⁶ Illobrand von Ludwiger, *Best UFO Cases – Europe*, Las Vegas: NV, National Institute for Discovery Science, 1998, pp. 154-8.

⁶⁷ *Dimensions*, pp. 243, 257.

⁶⁸ Kenneth Ring, *The Omega Project: Near-death experiences, UFO encounters, and mind at large*, New York: William Morrow and Company, 1992, pp. 218-46; Michael Grosso, *Frontiers of the Soul: Exploring psychic evolution*, Wheaton, IL: Quest, 1992, pp. 204-24; T. Peter Park, 'Reading the strangeness: second order anomalies', *The Anomalist*, no. 8, 2000, pp. 85-110.

amerikai városokban?”⁶⁹ A módok, ahogyan az UFO jelenségek megnyilvánulnak, *valóban* úgy tűnnek, hogy kapcsolódnak az emberi hitek és képzelet világához, ugyanakkor a jelenségeknek megvan a saját dinamikájuk is. A „képzeletbeli birodalmat” ezért a legjobb felfogni egy kollektív elmeként, amely csupán meghaladja az egyéni elméket, és egy fizikain túli világként, amely kölcsönhatásban áll a fizikai világgal – más szavakkal az okkult hagyomány *asztrális birodalmaként*. Nevezetesen, az UFO jelenségek tartalmazhatnak alaköltések időleges fizikai megnyilvánulásait, elementális energiaformákat és gondolatformákat, vagy más asztrális entitásokat, amik spontán módon vagy materializálódnak, vagy dematerializálódnak, vagy amiknek a megnyilvánulásait részben más intelligenciák irányítják.

Az UFO jelenség a következő főbb kérdéseket veti fel: Mi határozza meg az UFO megnyilvánulások helyszínét és időpontját, a felöltött formát, és hogy kik a szemtanúk? Változatos próbálkozások történtek az UFO hullámok időzítésének magyarázatára. Nyilván nem lehet ezeket a média érdeklődésére ráfogni, tanulmányok bizonyítják, hogy az UFO beszámolók megnövekedése kelti fel a média érdeklődését és nem fordítva történik. A leleplezők azt jósolták, hogy a *Harmadik típusú közeli találkozások* című film megjelenése 1977-ben nagy izgalmat fog kelteni, de ez soha nem történt meg. Történtek próbálkozások, hogy összefüggést találjanak az UFO hullámok és a társadalmi nyugtalanságok, a politikai feszültségek és katonai válságok között. Az egyik kutató bizonyos megfelelést lát az amerikai UFO hullámok és azon időszakok között, amikor a nemzeti önérzet hanyatlóban van.⁷⁰ Azonban egyetlen egy-tényezős hipotézis sem teljesen meggyőző, a személyes, regionális, nemzeti és globális tényezők teljes tárházát figyelembe lehetne venni. Csak olyan valaki, aki alaposan ismeri az asztrális világot és annak kölcsönhatását a fizikai világunkkal, valamint a szemtanúk karmikus hátterét, tudná beazonosítani az összes okot bármely adott esetben.

4. Fizikai paraméterek

Az UFO-k hihetetlenül változatos alakban és méretben jelennek meg, nagyon kevés példa van, ahol teljesen azonosan kinéző UFO-kat különböző helyeken egymástól függetlenül észleltek. Beszámoltak súlyzó, kalap és mosóteknő alakú UFO-król, ahogyan a levegőben repülő, mozgó szárnyú gépezetekről is. Viszont sok UFO-kért lelkesedő szereti figyelmen kívül hagyni azokat a jelentéseket, amik nem passzolnak az elképzelésükhöz arról, hogyan kell kinéznie egy földön kívüli űrhajónak.

Az UFO-k nyolc fő típusát különböztethetjük meg:⁷¹

1. Fényformák, ide tartoznak a fénygömbök, sugarak, oszlopok és kúpok, és fényalakzatok, amik látszólag nem állnak kapcsolatban tárgyakkal. Az UFO észlelések döntő többsége nem több, mint ragyogó fény, amit főleg éjszaka láttak.
2. Gömbszerű UFO-k, a méretük fociabdtól a ház nagyságait terjed.
3. Korong alakú UFO-k, a „klasszikus” repülő csészealjok. Mindig is ezek voltak az egyik leggyakrabban jelentett UFO alakok. Lehet kupolás, bordázott vagy más mintázatú.
4. Elliptikus, ovális vagy tojás alakú UFO-k. Gyakran hiányoznak a külső jellemzők.
5. Hengeres vagy szivar alakú UFO-k. A végük lehet elvékonyodó vagy kúpos, vagy néha lapos. Egyesek jellegzetes „gőzcsíkot” húznak.
6. Négyszögletes UFO-k, tárgyak derékszögű sarkokkal. Lehetnek olyan kicsik, mint egy „repülő szőnyeg”, vagy olyan nagyok, mint egy repülőgép hordozó. Ritkán láthatók, és főleg dél-amerikai jelenség.

⁶⁹ *Alien Identities*, p. 168.

⁷⁰ Martin Kottmeyer, 'UFO flaps', *The Anomalist*, no. 3, 1995/96, pp. 64-89.

⁷¹ Dennis Stacy and Patrick Huyghe, *The Field Guide to UFOs: A classification of various unidentified aerial phenomena based on eyewitness accounts*, New York: Quill, 2000, pp. 17-8.

7. A háromszög alakú UFO-k ritkák voltak a modern UFO-kor kezdetén, de nagyon megszorodtak a késői 1980-as években. Ide tartoznak a csiga alakú, a gyémánt alakú és a kúp alakú tárgyak, ahogyan a repülő szárnyak vagy „bumerángok” is.

8. Alakváltoztató UFO-k. Ezek időről-időre úgy megváltoznak, amit nem lehet az észlelés szögének tulajdonítani, és kétségessé teszik a jelenség tisztán fizikai természetét.

Méretüket tekintve az UFO-k egy néhány cm átmérőjű kis fénygömbtől az óriási repülő, futballpálya nagyságú szárny- vagy háromszög alakú tárgyakig változnak. A klasszikus repülő csészealj átmérője 10-15 m.

Az UFO-kat néha úgy látják, hogy vízből emelkednek ki, vagy oda süllyednek el. Vannak jelentések, hogy azonosítatlan tengeralatti tárgyak (USO-k) követtek szovjet tengeralattjárókat, néha megelőzték a manővereiket, és amerikai eszközöknek gyanították azokat. Egyik alkalommal egy szovjet jégtörő dolgozott az Jeges-tengeren, amikor egy ragyogó gömbszerű repülő áttört a jégen, és függőlegesen felszállt, beborítva a hajót jégdarabokkal. Ezt látta az összes matróz a fedélzeten, és a tisztek a hídon.⁷²

Nem szabad elfelejteni, hogy az emberek közismerten rosszak abban, hogy pontosan visszaemlékezzenek arra, amit láttak. Egy tv-s közönségnek mutattak egy hamisított képet egy meglehetősen „klasszikus” repülő csészealjról 15 másodpercig, majd megkérték őket, hogy rajzolják le, amit láttak. Az eredmény elképesztő volt: 50 teljesen különböző, és szinte teljesen pontatlan kép érkezett be. Az egyik képen egy kör volt négy hatalmas szárnyal, ami kinyúlt a körből.⁷³ Mivel az UFO-król széles körben azt hiszik, hogy idegen űrhajók, egy homályos sötét területet könnyen lehet hajóablaknak értelmezni, a sötét árnyékot alul pedig futóműnek. Nagyobb méretű meteorokról vagy tűzgömbökről néha azt jelentik, hogy „ablakaik” vannak.

Az UFO-k vagy teljesen „tömörök”, vagy valamiféle rekeszeket tartalmaznak. Az UFO-k belsejének legtöbb leírása elröböltaktól ered, akik a legtöbb esetben valószínűleg nem objektív, fizikai tapasztalás beszámolóját adják. Minden esetre 150 elröblásról szóló tanulmányban megemlítenek asztalokat 39 %-ban, számítógép/TV képernyőket 13%-ban, számítógépeket 12 %-ban, székeket 8 %-ban, pultokat vagy polcokat 7 %-ban, szekrényeket 7 %-ban és padokat 4 %-ban. A leírt rendes UFO belsők inkább fertőzésmentesnek és lakatlannak tűnnek, bár Whitley Strieber elröblt úgy emlékezik, hogy látott szennyes ruhát halomba gyűjtve a kamra egyik sarkában, amelyben egyszer magát találta.⁷⁴

Érdekes megjegyezni, ahogyan az állatok reagálnak az UFO-kra. A kutyák általában erősen utálják őket, ugatnak, vonítanak vagy tajtékoznak, egyesek lelapulnak a félelemtől, amikor egy tárgy megjelenik. A macskák sziszegnek és fűjnek, a birkák fejvesztetten menekülnek, a lovak felágaskodnak, a tehenek lefekszenek, a madarak pedig egyszerűen abbahagyják az éneklést. Ezek a reakciók néha megjelennek, mielőtt az emberek bármi szokatlant észrevennének. Egyes esetekben az állatokat felizgathatják éles hangok vagy mikrohullámú sugárzás, vagy egyszerűen érzékelik valami ismeretlen és ijesztő jelenlétét. A legtöbb reakció átmenetinek tűnik, de néhány tartós. A szarvasmarhákat több napig nem lehet beterelni az istállókba, amik fölött UFO-kat láttak lebegni, és egy esetben egy egyszerű szimatolástól egy minapi leszállási helyen egy kutya vonítva elrohant.⁷⁵

Egy másik esetben egy férfi és a felesége felébredt arra, hogy a három nagy házőrző kutyájuk ugat, morog és nagyon izgatottan viselkedik. A kutyák a láncikat rángatták a keletre levő erdős terület felé. Amikor azonban elengedték őket, még akkor sem, amikor a gazdájuk rájuk parancsolt, hogy menjenek. Az erdős terület felé bámultak, morogtak, majd visszahúzódtak. Ezután a férfi és

⁷² Jacques Vallee, *UFO Chronicles of the Soviet Union: A cosmic samizdat*, New York: Ballantine Books, 1992, pp. 28-9.

⁷³ John Spencer, *Gifts of the Gods? Are UFOs alien visitors or psychic phenomena?*, London: Virgin, 1994, pp. 87-8.

⁷⁴ Charles F. Emmons, *At the Threshold: UFOs, science and the new age*, Mill Spring, NC: Wild Flower Press, 1997, pp. 163-4; *The Field Guide to UFOs*, p. 145.

⁷⁵ Lyall Watson, *Lifetide: A biology of the unconscious*, London: Coronet, 1980, p. 271.

a nő egy ragyogó fényvillanást láttak az erdős terület felől, és másnap reggel egy „leszálló területet” találtak.⁷⁶

A „pszicho-társadalmi hipotézis” szerint az UFO-k tisztán pszichológiai jelenségek, amiket társadalmi-kulturális hitek formáznak meg. Ez az elmélet nyilván helytelen, mert az UFO-knak gyakran vannak fizikai hatásai, és fizikai nyomokat hagynak.⁷⁷ Sok szabadszemmel megfigyelt UFO-t a radaron is észleltek,⁷⁸ bár a többség nem jelenik meg a radaron. Néha a radaron észlelt UFO-kat nem látják szabadszemmel. Jól ismert, hogy sok léggöri állapot téves radar visszaverődést okozhat, de valószínűtlen, hogy ez megmagyarázná az összes „azonosítatlan célpontot”. A radarészlelések azt mutatják, hogy ismeretlen tárgyak gyakran szabálytalan pályákat követnek, hirtelen eltűnnek az egyik pontból, megjelennek egy másikban, és hirtelen és szélsőséges magasság- és sebességváltozást észlelnek náluk.⁷⁹

Az évtizedek alatt az égen levő ismeretlen tárgyakat mutató fényképek, videoszalagok és filmrészletek tömegét vizsgálták meg tudósok és képzett fotó-elemzők. Bár jócskán találtak hamisítványokat, de van sok fénykép, film és videoszalag is, amik hitelesnek bizonyult, és összhangban van azzal, amit a szemtanúk állítanak.⁸⁰

4.1. ábra Egy kocka a George Adamski által Madeleine Rodeffer és három másik szemtanú jelenlétében, Silver Spring-nél, Maryland-ben, 1965. februárban felvett 8 mm-es mozifilm egy kockája. William Sherwood fényfizikus szerint a szemmel látható torzítást, ami ezen és a többi kockán látható, egy erős gravitációs mező okozhatta. A kritikusok szerint a tárgy egy modell.⁸¹

1965. augusztus 3-án Rex Heflin közúti mérnök egy sorozat 4 Polaroid képet csinált egy ezüst repülőről Santa Ana közelében, Kaliforniában. Egy kb. két perces időszak alatt a repülő kelet felé haladt, enyhén „imbolyogva”, lassan emelkedve, majd gyorsan megnövelte a sebességét és a magasságát, füstszerű párákört hagyva maga után. Számos tudós és más kutató mindent átfogó

⁷⁶ Brad Steiger, *Mysteries of Time and Space*, West Chester, PA: Whitford Press, 1989, pp. 102-3.

⁷⁷ P.A. Sturrock et al., 'Physical evidence related to UFO reports: the proceedings of a workshop held at the Pocantico Conference Center, Tarrytown, New York, September 29 - October 4, 1997', *Journal of Scientific Exploration*, v. 12, 1998, pp. 179-229.

⁷⁸ Bruce Maccabee, 'Atmosphere or UFO? A response to the 1997 SSE Review Panel report', *Journal of Scientific Exploration*, v. 13, 1999, pp. 421-59.

⁷⁹ Illobrand von Ludwiger, *Best UFO Cases – Europe*, Las Vegas: NV, National Institute for Discovery Science, 1998, pp. 93-124.

⁸⁰ Richard F. Haines, 'Analysis of a UFO photograph', *Journal of Scientific Exploration*, v. 1, 1987, pp. 129-47; Bruce Maccabee, 'Analysis and discussion of the images of a cluster of periodically flashing lights filmed off the coast of New Zealand', *Journal of Scientific Exploration*, v. 1, 1987, pp. 149-90; Richard F. Haines and Jacques F. Vallee, 'Photo analysis of an aerial disc over Costa Rica: new evidence', *Journal of Scientific Exploration*, v. 4, 1990, pp. 71-4; Bruce Maccabee, 'Analysis and discussion of the May 18, 1992 UFO sighting in Gulf Breeze, Florida', *Journal of Scientific Exploration*, v. 7, 1993, pp. 241-57; Pierre Guérin, 'A scientific analysis of four photographs of a flying disk near Lac Chauvet (France)', *Journal of Scientific Exploration*, v. 8, 1994, pp. 447-69.

⁸¹ Timothy Good, *Beyond Top Secret: The worldwide UFO security threat*, London: Sidgwick & Jackson, 1996, pp. 441-5, plates (pp. 414/5); UFO Adamski footage analysis: www.youtube.com/watch?v=EttKw7ROGN8; UFO - George Adamski footage debunked: www.youtube.com/watch?v=1M_ADHmPI7s.

vizsgálatot kezdeményezett a fényképek tanulmányozására. 1965. szeptemberben két civil ruhás férfi, akik azt állították, hogy az Észak-Amerikai Légvédelemtől vannak, ment el Heflin otthonában, és „kölcson vettek” három eredeti fényképet. A fényképek soha nem kerültek elő, és a két látogatónak nyoma veszett. Viszont az ellopott fényképek másolatait továbbra is elemezték. Úgy tekintettek rájuk, hogy a legvalószínűbben eredetiek, bár maradt némi kétség. 1993-ban Heflin kapott egy telefonhívást egy nőtől, aki megkérdezte, hogy megnézte-e a postaládáját, majd letette. Fél órával később ismét telefonált, és ugyanezt kérdezte. Az első hívás után Heflin a postaládáját üresen találta, de egy pillanat múlva egy sima, bélyeg nélküli borítékot talált, ami a három elveszett fényképet tartalmazta. A fényképeket ezután újra megvizsgálták korszerű számítógépes eszközökkel, és az elemzés azok hitelességét bizonyította.⁸²

4.2. ábra Kettő a Rex Heflin által 1965-ben készített fényképekből.⁸³

Egyik esetben a White Sands Proving Ground-nál egy V2 rakétát készültek kilőni, amikor két objektum, 0.7 – 1 m átmérőjűek, jelent meg, és körözött a V2 körül többször, majd felemelkedett, és eltűnt az égben. Az operátorok elhasználták az összes filmjüket az UFO-kra, és a V2 repülését felfüggesztették, amíg újratöltötték a kamerákat. 1957. július 17-én a légierő egyik RB-47-es követett egy fényes, nagyon jól kormányzott tárgyat kb. másfél óráig több mint 1100 km-en keresztül, amint az Mississippi-ből Oklahoma-ba repült. A tárgyat különböző időpontokban szabad szemmel úgy látta a pilótafülke személyzete, mint egy rendkívül erős fényt, a felszíni radar követte, és a repülőn levő elektronikus radarelhárító berendezés (ECM) is észlelte. Az esethez hozzátartozott számos egyidejű megjelenés és eltűnés mindhárom „csatornán”.⁸⁴

⁸² Ann Druffel, Robert M. Wood and Eric Kelson, ‘Reanalysis of the 1965 Heflin UFO photos’, *Journal of Scientific Exploration*, v. 14, 2000, pp. 583-622.

⁸³ Ugyanott, figs. 11 and 12.

⁸⁴ Richard L. Thompson, *Alien Identities: Ancient insights into modern UFO phenomena*, Alachua, FL: Govardhan Hill Publishing, 2nd ed., 1995, pp. 28-9, 212-3.

4.3. ábra Egy azonosítatlan, mozdulatlan, nagy magasságú ragyogó fényforrás fényképe, amit egy kanadai légiőr-pilóta fényképezett 1956-ban (köszönet Bruce Maccabee-nek).⁸⁵ A korongszerű tárgy több mint 100 m átmérőjű, és a kibocsátott energiát 1 milliárd Watt fölé becsülik.

Az UFO-k gyakran – de egyáltalán nem mindig – okoznak gépkocsi leállást, áramszünetet és más elektromágneses zavart, mint az iránytűk pörgése. Érdekes módon egyetlen autó leállítás sem okozott soha komoly balesetet. A leszállások gyakran hagynak nyomokat a földön, amiket köralakú, ovális vagy szabálytalan alakúnak írnak el. A nyomokban a növényzet megéghet, letaposódhat vagy elszáradhat, és gyakran vannak szimmetrikus nyomok, amit futómű lenyomatokra utalnak.

Az egyik legjobban dokumentált eset a leszállási nyomok változatosságáról 1981. január 8-án történt, amikor egy kertjében dolgozó ember Trans-en-Provence-ben, Franciaországban jelentette, hogy szemtanúja volt egy repülő leszállásának, aminek két, egymáson levő, összefordított csészetalaj formája volt. Az objektum rövid ideig állt a földön, mielőtt elrepült. Nyomokat, lenyomatokat és más bizonyítékokat hagyott maga után, ami egy nagy jármű jelenlétét jelezték. Erőteljes nyomozást folytatott le a francia hivatalos UFO-figyelő ügynökség, a GEPAN, ami talaj-levél- és növénymintákat vett, és elemezte azokat állami laboratóriumokban. 1983-ban egy 66 oldalas, az esetet feldolgozó tudományos tanulmányban a GEPAN közölte, hogy a levelek megmagyarázhatatlanul elveszítették klorofil tartalmuk 30-50 %-át, és hirtelen olyan módon megöregedtek, amit nem tudtak a laboratóriumban megismételni. Bizonyíték volt „egy fontos esemény megtörténésére, ami a terep deformációjával járt, amit tömeg-, mechanikai- és hőhatások okoztak, és talán nyom-elemek [foszfát és cink] bizonyos átalakulásai és ülepedései”. Arra következtetett, hogy ezeket a hatásokat a legjobban valószínűleg pulzáló mikrohullámok erős kiáradása magyarázhatja.⁸⁶

Van pár jelentés UFO-król, amik olvadt fémet vetnek ki, és fizikai maradványokat találnak a helyszínen észlelésük után. Az ilyen minták elemzése azonosított különböző földi elemeket, mint az alumínium, az ón, a magnézium és a szilícium, valamint olajat is, de nincs bizonyíték arra, hogy bármi is határozottan földön kívüli eredetű lenne.⁸⁷ Sok jól azonosított eset van egy csillogó rostszál típusú, „angyalhajnak” nevezett anyagról, ami az égből hull az UFO-észleléssel egyidőben. Vannak fényképek, amin emberek fogják, és egy kémikus, aki megvizsgált egy mintát mikroszkóp alatt, úgy írta le, mint „radioaktív, súlyosan sérült gyapotszál”. Általában elég gyorsan „elpárolog”.⁸⁸ Sok beszámoló is van légi objektumok észleléséhez kötődően, amikből átlátszó vagy áttetsző, gélszerű anyag hull le, amely gyorsan elpárolog. Erről a néha „csillagkocsonyának” nevezett anyagról évszázadok óta vannak beszámolók. Az egyik ötlet az, hogy szokatlan légköri életformák ürüléke vagy más maradványa.⁸⁹

Számos jelentés van UFO szemtanúkról, akiket káros fizikai hatások értek, mint szédülés, fejfájás, bénulás, zsibbadás, kimerültség, hányinger, hasmenés, fogyás, szem irritáció, bőrkiütés, égés és más sugárzászerű hatások. Például 1973-ban egyik reggel egy amerikai kamionsofőr észrevette, hogy a vontatmányát megelőzi egy fényes, répa alakú objektum, ami durván olyan széles, mint egy kétsávos közút. Amikor letekerte az ablakot, arcon csapta egy „vörös lángnyelv”, ami megvakította, és részben megolvasztotta a szemüvege keretét. A szemüvege kihólyagosodott, mintha a keretben levő fémszálat mikrohullámú sugárzás forrósította volna át, aminek

⁸⁵ Bruce Maccabee, ‘Optical power output of an unidentified high altitude light source’, *Journal of Scientific Exploration*, v. 13, 1999, pp. 199-211; Jacques F. Vallee, ‘Estimates of optical power output in six cases of unexplained aerial objects with defined luminosity characteristics’, *Journal of Scientific Exploration*, v. 12, 1998, pp. 345-58.

⁸⁶ *Beyond Top Secret*, pp. 117-9; Jean-Jacques Velasco, ‘Report on the analysis of anomalous physical traces: the 1981 Trans-en-Provence UFO case’, *Journal of Scientific Exploration*, v. 4, 1990, pp. 27-48; Jacques F. Vallee, ‘Return to Trans-en-Provence’, *Journal of Scientific Exploration*, v. 4, 1990, pp. 19-25.

⁸⁷ Jacques F. Vallee, ‘Physical analyses in ten cases of unexplained aerial objects with material samples’, *Journal of Scientific Exploration*, v. 12, 1998, pp. 359-75; Peter A. Sturrock, ‘Composition analysis of the Brazil magnesium’, *Journal of Scientific Exploration*, v. 15, 2001, pp. 69-95; *Best UFO Cases – Europe*, pp. 61-9.

⁸⁸ Alan Watts, *UFO Quest: In search of the mystery machines*, London: Blandford, 1994, p. 14; *Beyond Top Secret*, pp. 122-4.

⁸⁹ Trevor J. Constable, *The Cosmic Pulse of Life: The revolutionary biological power behind UFOs*, Garberville, CA: Borderland Sciences Research Foundation, 2nd ed., 1990, pp. 453-7.

eredményeként az azt körülvevő műanyag megolvadt. Kórházba került súlyos látás romlással mindkét szemén, de fokozatosan visszanyerte a látását három hét alatt.⁹⁰

1975. júliusban egy spanyol farmer a földjein dolgozott a traktorján, amikor meglátott egy tárgyat mintegy 20 m-re a föld felett lebegni. Egy fém henger volt egy sombrero alakú kupolával a tetején és egy V alakú támasztékkal az alján. 3 m-re megközelítette a szemtanút, aki akkor egy süketítő süvítő hangot hallott. Közben megfordult, a tárgy fénysugarat bocsájtott ki, ami eltalálta az embert és a traktorját, és egy tökéletesen kerek lyukat ütött a visszapillantó tükörben. A farmer gyorsan elhajtott. Évekkel később halt meg, miután számos betegségben szenvedett, amik csak azután kezdték kínozni, hogy találkozott a tárggyal.⁹¹

Brazíliában sok jelentés van négyszögletes UFO-król (a becenevük „chupas”), amik sugárakat tüzelnek emberekre éjszaka, és gyakran okoznak súlyos, néha végzetes sérüléseket. Sok ilyen esetben az áldozatok vadászok voltak, akikre végül is vadásztak. Egy jól dokumentált esetben egy embert elkábult és megvakult, miután eltalálta egy fénysugár, a húsa elkezdett leválni a csontjairól, és hat órával később meghalt. Sok sérülés, amikről ezekben az esetekben beszámoltak összhangban vannak a nagy energiájú, pulzáló mikrohullámok hatásaival, bár ez nem magyarázza meg a kicsi szúrásnyomokat, amiket néha a bőrön találnak. Az UFO-kkal való katonai találkozások is vezettek végzetes eredményekre. Például 1953. november 23-án egy katonai jet szállt fel a Kinross légierő bázisról Michigan-ben, hogy üldözőbe vegyen egy azonosítatlan objektumot. A repülőt nyomon követte a radar, amint belemerült a célba a Superior-tó fölött. Ekkor mindkét objektum eltűnt a radar képernyőjéről. Az intenzív keresés ellenére sem roncsot, sem testeket nem találtak soha.⁹²

Az összes különböző jelentett fizikai hatás miatt, valamint az UFO-knak a légierő, a katonai és atomlétesítmények iránti gyakori érdeklődése miatt nem meglepő, hogy néhány katonai vezető az UFO-kat fizikai űrhajóknak tekinti, amelyeket lehetséges biztonsági fenyegetésnek állít be. Az sem meglepő, hogy többet akarnak tudni a meghajtó rendszerükről, amik úgy tűnnek, hogy messze megelőzik a jelenlegi technológiánk képességeit. Az objektumok, amiket Kenneth Arnold látott 1947-ben, kb. 2100 km/h-val repültek, de azóta egészen 35,000 km/h-s sebességet is jelentettek. A legtöbb UFO-nak nincs látható meghajtó eszköze, bár néha fényes csíkot húznak. Általában csendben működnek, akár távolról, akár közelről észlelik azokat. Olyan esetekben, amikor hallható hangot hallanak, általában úgy írják le, mint egy állandó, mély morgást, vagy egy ismétlődő, magas hangot. Viszont jelentettek sziszegést, süvítést, füttyülést, bömbölést, és robbanások zaját is.

Az UFO-nál gyakran megfigyelik, hogy egy szaggatott, cikkcakkos pályát követnek egyenes vonalú vagy lassan görbülő röppálya helyett. Egy lebegő UFO, ami leereszkedik a földre, gyakran „hulló falevél” vagy inga mozgást végez, beleértve az ide-oda lengedezést. Mint ahogyan képes csendben lebegni, láttak UFO-kat hihetetlen gyorsulást és lassulást csinálni és 90 fokos fordulatot tenni, ami széttépné a hagyományos repülőt, és a pilótáit. Az UFO-kkal 1990-ben, Belgiumban történt katonai találkozások során megfigyeltek egy UFO-t, ami fantasztikus, 40 g-s gyorsulást ért el. Ez emberi pilótáknál azonnali halált okozna, akik 8 g-nél többet nem tudnak elviselni. Ha ez egy hagyományos repülő lett volna, nemcsak szuperszonikus hangrobbanás lett volna, de az adott alacsony magasság és a sebesség mellett sok ablak kitört volna.⁹³ Tulajdonképpen nincsenek jelentések hangrobbanásokról, amiket UFO-k okoztak volna a hangsebesség feletti repülésükkel (1225 km/h-nál nagyobb sebességgel).

Ha az UFO-k közönséges fizikai repülőkké lennének, annak megelőzéséhez, hogy a fent leírt manőverekhez hasonlók súlyos g erőket hozzanak létre, vagy a repülőt kellene tömeg nélkülivé, vagy valamilyen formájú „antigravitációs” hajtást kellene használni, hogy bármilyen gyorsulás vagy lassulás átadódjon a szerkezet minden molekulájának egy időben.

⁹⁰ *Alien Identities*, p. 324; *At the Threshold*, p. 147.

⁹¹ Albert Rosales, 'The strangest of the strange', *The Anomalist*, no. 12, 2006, pp. 145-59.

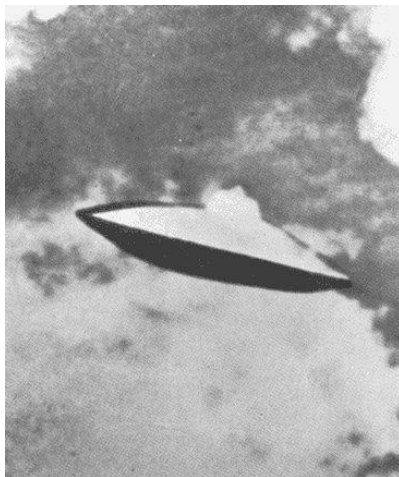
⁹² Jacques Vallee, *Confrontations: A scientist's search for alien contact*, London: Souvenir Press, 1990, pp. 112-39, 199-226.

⁹³ *Alien Identities*, pp. 102-3.

Ezt a következtetést támogatja Paul Hill, egy korábbi NASA repülési mérnök. Megfigyelte, hogy megülnek egy szinten a lebegéshez, előre dőlnek az előrehaladáshoz, hátra dőlnek a megálláshoz, és bedőlnek a forduláshoz. Az ilyen mozgás nincs összhangban a normális aerodinamikai szükségletekkel, viszont összhangban van a taszító energiamezős meghajtás valamilyen formájával, amiről azt gondolja, hogy valószínűleg egy gravitációt semlegesítő mezőt tartalmaz. Ez megmagyarázhatja, hogy az UFO-k miért okozzák járművek leállítását, törik le fák ágait, mozdítják el háztetők cserepeit, hajítanak el tárgyakat, és zavarják fel a vizet. Lehetővé tenné az utasoknak, hogy túléljék a kivételes szupersonikus, hangrobbanás nélküli repülést, és megszüntetne bármilyen jelentős aerodinamikai melegeledést. Továbbá ionizált és gerjesztett levegő molekulákból álló plazmapajzs venné körbe a repülőt, és befolyásolná a színét repülése különböző fázisaiban – vörös és narancs lebegéskor és lassuláskor, kék és fehér nagy sebességnél vagy azt megelőzően – és azt is, hogy mennyire élesnek vagy elmosódottnak látszanak az élei éjszaka.⁹⁴

Ami a repülési teljesítményüket illeti, egyes UFO-k lehetnek ezért fizikai repülő, amik antigravitációs technológiát használnak. Meg kell azonban jegyezni, hogy az UFO-knak néha durván, nem-aerodinamikai formájuk, szemmel látható szegecsel burkolatuk van, és egyesek lángot, füstöt és gőzt bocsájtanak ki! Egyáltalán nem szükséges, hogy az UFO-k közönséges fizikai repülő legyenek, és fejlett fizikai technológia helyett, amik a hagyományos fizikai erőket használják, hajthatják őket *parafizikai*, *paranormális* erők.

Egyes UFO-k inkább lehetnek élőlények (vagy „lelkek”), mint űrhajók, és természetes repülési képességgel rendelkezhetnek, saját életenergiájukat használva (lásd a következő fejezetet). Trevor Constable azt állítja, hogy mint a teremtmények, mind a repülő a mi fizikai valóságunkba éterikus birodalmakból jöhetnek át, és éterikus energia táplálja őket. Wilhelm Reich (aki 1957-ben halt meg) ezt az energiát „orgonnak” nevezte, a létezését pedig kísérletileg mutatta be. Constable azt állítja, hogy az orgon energia ismert jellemzői megmagyarázhatják az UFO-kkal kapcsolatos sok jelenséget.⁹⁵

4.5. ábra Az USA Haditengerészet egyik pilótája által az északkeleti Kínai-tenger fölött készített fénykép a koreai háború idején. Az élesen meghúzott egyenes vonal középen és a fekete alsó fél fényképezési trükköt sugall, de hasonló furcsa effektusokat feljegyeztek más esetekben is. Trevor Constable szerint a feketeséget alul és a korong bal szélén az összehúzó, hideg orgon energia magas koncentrációja okozza, amiről ismert, hogy érzéketlenné teszi vagy megsemmisíti a film emulziókat. Azt állítja, hogy orgon energia forog a repülő kerülete körül, és hogy a kamera „megállította” a forgó mezőt a korong bal oldalán, ami magyarázatot ad az egyébként rendellenes „árnyékra” a jármű felső részén. Constable megjegyzi: „Amit a földi ember *nem* tud a fényről, színekről, energiáról, anyagról és megfoghatóságról, az megtöltene egy fenemód nagy gödröt a földben”.⁹⁶

Amikor elektromágneses jelek haladnak az éteren keresztül, azok a megtett út távolságának a négyzete arányában gyengülnek. Ha egy UFO-t körül veszi az orgon nagy koncentrációja, akkor

⁹⁴ *The Field Guide to UFOs*, pp. 150-1.

⁹⁵ *The Cosmic Pulse of Life*, pp. 345-69.

⁹⁶ Ugyanott, pp. 96, 423; *Beyond Top Secret*, plates (pp. 158/9).

ez megmagyarázná az energia leállásokat és az elektromágneses interferenciát. A jármű körül forgó mezők által létrehozott plazma magyarázatot adna azokra a beszámolókra, hogy UFO-k égést és perzselődést okoznak. A kísérletek azt mutatják, hogy az emberi kapcsolat egy nagy koncentrációjú orgonnal lecsökkenti a saját bioenergiáját, és zsibbadtságot vagy akár eszméletvesztést eredményez. Az orgon energia megmagyarázhatja a szemtanúk átmeneti megvakulását és a bőr megégését, lesülését és megpirosodását is.

A pörgés valószínűleg a legáltalánosabb UFO-knak tulajdonított mozgás, amikor repülnek, vagy pörögnek, vagy a pörgés látszatát keltik a mozgó fényeik eredményeként. Constable azt állítja, hogy mind a pörgés, mind a „hulló falevél” mozgás az orgon energia pörgő hullámmozgásával (kreiselwelle vagy KRW) magyarázható. Az UFO-k időnkénti rángatózó vagy egyenetlen mozgása a kolibrik repülésére emlékeztet, amik minden organizmushoz hasonlóan saját orgon életenergiájukat használják.

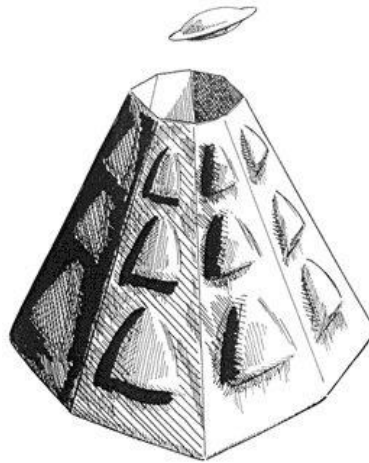
A különböző típusú UFO-k ingása, szökdecselése és lengése a meghajtásra használt energia alapvető KRW mintázatából ered, vagy teremtmények esetén a mozgásukból, természete életlűktetésükből. Az olyan ingadozó korongon, mint amiknek először Kenneth Arnold volt a szemtanúja, olyan hatalmas KRW hullámformák csúcsergiáit használva mozgathatják magukat, amik természetes módon jelen vannak a légkörünkben...⁹⁷

Valódi-e fizikailag az UFO-k? Elméletileg a következők bármelyike lehetnek: (1) valódi fizikai objektumok; (2) átmenetileg materializálódott éterikus objektumok; (3) tisztánlátó módon észlelt éterikus objektumok; (4) kivetített külső képek vagy hologramok; (5) csak a szemtanúk elméjében létező illúziók, akár (a) önmaguk által teremtve, akár (b) más lények által létrehozva. Az UFO-k akár megjelennek a radaron, akár nem, bizonyítani kell, hogy fizikailag szilárdak, mert fizikai tárgyak lehetnek láthatatlanok a radaron. Ezzel szemben nem minden látható, ami megjelenik a radaron. Az UFO-król készült filmek nem bizonyítják, hogy háromdimenziós objektumok, amik rendelkeznek fizikai sűrűséggel, hacsak láthatóan nem lépnek kölcsönhatásba a környezetükkel, mint amikor anyagi maradványt hagynak maguk után leszálláskor.

A következő észlelés Pelotas-nál, Brazíliában, 1996. október 5-én történt. Haraldo Westendorf üzletember, egy képzett műrepülő, aki nem hitt az UFO-kban, megpillantott egy óriási kúp alakú tárgyat, ami kb. 70 m magas és 100 m átmérőjű volt a legszélesebb részén. Jó 15 perc alatt háromszor megkerülte a hatalmas, barna, pörgő objektumot, egyszer 40 m-re megközelítve a kicsi repülőjével azt. Ekkor észrevett egy lyukat az objektum kerek tetején, amiből kiemelkedett egy klasszikus, csészealj alakú, kb. 9 m átmérőjű tárgy, amely gyorsan távozott kb. 10 Mach-kal (vagyis a hangsebesség 10-szeresével). Westendorf át akart repülni az „anyahajó” teteje fölé, de megváltoztatta elhatározását, amikor az elkezdett még gyorsabban forogni és vörös fénysugarat kilövelleni a tetejéből. Az objektum ekkor kilőtt egyenesen felfelé óriási sebességgel, és Westendorf először azt gondolta, hogy a lökéshullám lehet, hogy földhöz fogja vágni a kis gépét. Viszont nem érzett semmilyen turbulenciát, ami azt sugallja, hogy nem közönséges fizikai objektum volt. Az egész esetnek szemtanúja volt három felszíni légiirányító és számos más ember a Pelotas-i tengerparton, de az állami légvédelmi radar központ Curitiba-ban soha nem látta a rejtélyes objektumot a radarjaik képernyőjén.⁹⁸

⁹⁷ *The Cosmic Pulse of Life*, p. 359.

⁹⁸ *The Field Guide to UFOs*, pp. 110-1.

4.6. ábra A Pelotas-nál, Brazíliában, 1996. októberben látott UFO (köszönet Harry Trumbore-nak).⁹⁹

A következő közeli találkozásban úgy tűnik, olyan objektum szerepel, ami fizikailag megfogható volt (legalábbis átmenetileg), és nem csak fizikailag látható. 1968. június 14-én Isidro Puentes Ventura, a kubai hadsereg tartalékosa őrsgben volt, amikor meglátott egy fehér fényt egy facsoport mögött, és elindult megvizsgálni azt. 45m-re megközelítette a tárgyat, ami a földön nyugodott, és 10 percig figyelte. Kerek volt, egy kupolával és „antennák” sorozatával a tetején. Furcsa alakja és szokatlan fényessége ellenére azt gondolta, hogy egy amerikai helikopter lehet, és elkezdett lőni rá. Kb. 40 löszert lőtt ki, amikor a repülő narancs színűvé vált, és egy erős süvítő hangot adott ki. Ekkor elveszítette az eszméletét. Éjfél után öt perccel több géppuska zaját lehetett hallani a Puente-i helyszínről. Ő hajnalig eszméletlen volt, és kórházba szállították, hat napig nem tudott beszélni, és további hétig sokkos állapotban maradt. A nyomozók találtak 48 kilótt géppuska tárat, és 14 löszert, amik kilapultak valamilyen különlegesen kemény fémtárgyba csapódva. A talajon benyomódást találtak, egy központi, 1 m átmérőjű lyukat, és körülötte három kisebb bemélyedést, ami egy nagyon súlyos tárgy jelenlétét mutatta. A kubai radar érzékelt egy azonosítatlan tárgyat, amely elképesztő elektronikus zaj közepette tűnt el. A helyszínen a talaj 5 m-es sugárban mésszé égett, és hamuszerű szürke por borította, az elemzések igazolták, hogy magas hőmérsékletű hőt használtak.¹⁰⁰

A következő példában egy alakváltó UFO szerepel. Egy Aeroflot járaton 1984. szeptemberben a személyzet és az utasok egy óriási sárga „csillagot” láttak, ami egy fénysugarat bocsájtott ki a föld felé, amit két kevésbé élénk sugár követett. A nagy sugár akkor körbefordult, és egyenesen a repülő kabinjába vetült, amint az objektum a repülő felé haladt, egy „zöld felhővé” változott. Kapcsolatba léptek a minszki földi irányítással, de repülésirányító semmit nem látott a radar képernyőjén. Az objektum a repülő mellett cirkált. Különböző színű többszörös fények és tüzes cikkcakkok keresztették a „gőzt”. Ekkorra már a földi irányítás is látta a fénymutatványt. Az objektum elkezdte megváltoztatni az alakját, mintha a repülőt utánozná. Kifejlesztett egy nyúlványt, majd pedig egy „szárny nélküli felhő-repülővé vált hegyes farokkal”. Egy másik utasszállító is látta a kísérteties zöld felhőt, ahogyan a földi irányítók is Rigában és Vilniusban. A „felhő” folytatta a repülő kísérését több mint egy órán keresztül, amíg az elkezdett süllyedni Tallinnál. Furcsa módon, a tallinni radar két radarképet látott a repülőgépet hátulról követve, és miközben ezek a pontok „szilárdak” maradtak, a repülőgép reflexiója hol eltűnt, hol előbukkant! A másik utasszállító megközelítette az UFO-t, amely kilótt egy fénysugarat, ami eltalálta a két pilótát. Több nappal később az egyikük kórházba került, ahol később meghalt csontvelődaganathoz hasonló betegségben. Hasonló betegség tette a másik pilótát rokkanttá egész életére.¹⁰¹

⁹⁹ Ugyanott, p. 111 (illustration by Harry Trumbore).

¹⁰⁰ *UFO Chronicles of the Soviet Union*, pp. 82-5.

¹⁰¹ Jenny Randles, *The UFO Conspiracy: The first forty years*, New York: Barnes & Noble, 1993, pp. 115-7; *Beyond Top Secret*, pp. 248-50.

Ha az UFO-k közönséges, megfogható objektumok lennének, akkor azt kellene látni, hogy egyenes repülési útvonalakat követnek jelentős távolságokon keresztül, de csak néhány olyan eset van, amikor ez történt. Ehelyett gyakran hirtelen jelennek meg, egy szűk területen belül manővereznek, majd hirtelen eltűnnek szem elől vagy a radarok képernyőiről. Ahogyan a fenti eset mutatja, azt is megfigyelték, hogy változtatják az alakjukat. A hirtelen megjelenésüket és eltűnésüket néha fényvillanás vagy robbanás kíséri. Egyes esetekben az UFO-k (vagy UFO lények) hang nélkül tűnnek el, ami azt sugallja, hogy nem közönséges fizikai jelenségek, mivel akkor az eltűnésük részleges vákuumot teremtene, és zajt keltene. Egyik esetben egy repülő eltűnését rögzítő videoszalag elemzése azt mutatta, hogy valójában szinte azonnal felgyorsított a hangsebesség sokszorosára, ez okozta, hogy a szemnek láthatatlanná vált.¹⁰² Néha azonban úgy tűnik, valódi materializálódás és dematerializálódás történik.

Egyik esetben egy ember látott egy lebegő korongot, ami hirtelen összement és eltűnt, amit egy szélökés kísért, amely a földre döntötte. Egy másikban építőmunkások csapatának a vezetője találkozott egy furcsa kinézetű emberrel, aki egy nagy fénylő, kb. 1 m-rel a föld fölött lebegő kupola előtt állt. Hirtelen a furcsa ember eltűnt. Majd egy hangos süvítő hang hallatszott, és a csészealj egymást követő szökkenésekkel felemelkedett, mielőtt eltűnt volna egyfajta kék ködben. A történetet számos építőmunkás megerősítette.¹⁰³ 1969. októberben egy francia házaspár látott egy ovális alakú tárgyat a földön, ami egy VW Beetle méretű volt, és ami felemelkedett, rövid időre megállt, majd elképesztő sebességgel eltűnt, berepülve a fákba és áthaladva azokon, mintha nem is léteznének.¹⁰⁴

¹⁰² *Alien Identities*, pp. 75-6.

¹⁰³ Ugyanott, pp. 61, 218.

¹⁰⁴ *Confrontations*, pp. 183, 187.

4.7. ábra A 69 éves Eric Thomason által 1993. március 10-én Maslin Beach-nél, Ausztráliában készített, nem hitelesített fényképek. Először egy szürke tárgyat látott kiemelkedni a tengerből kb. 2 km-re. A pörgő objektum kb. 40 m átmérőjű volt. Az fenti első fényképet kb. 400 m távolságból készítette, mielőtt a három láb visszahúzódott. Majd megpillantott egy második, kisebb tárgyat, ami a másik felé haladt, és felemelkedett annak az alján levő mélyedésbe, ami körül három fény világított. Ez után az objektum kilőtt egyenesen az ég felé, és eltűnt.¹⁰⁵

4.8. ábra Roberto Di Sena által 2006. november 26-án Alagamar-nál, Brazíliában készített nem hitelesített fénykép.¹⁰⁶

5. Fényformák és bioformák

Az UFO-k többsége nem több ragyogó fénynél, amit általában nagy magasságban látnak. A tudósok hajlamosak figyelmen kívül hagyni a nagy magasságú éjszakai fényeket azoknak az ufológiával történő szoros összekapcsolása miatt. Az alacsony szintű fényjelenségek nagyobb figyelmet kapnak, bár sok közülük ugyanolyan rendellenes, és kevésbé megértett.¹⁰⁷

Egy alacsony szintű fényjelenség, amit néha az UFO-kkaé kapcsolatban állónak gondolnak, egy gömbvillám.¹⁰⁸ Viszont a gömbvillámok átmérője általában 10-40 cm, míg a repülő korongok átmérője több százszorosa lehet. Általában úgy vélik, hogy a gömbvillámok izzó plazmagömbök, amiket elektromágneses erők hoznak létre, de senki nem tudja megmagyarázni, hogyan képződnek és tartják meg a formájukat az ilyen gömbök, vagy hogyan tud ilyen sok energia koncentrálni ilyen kicsi térfogatban. A gömbvillámok át tudnak menni az ablaküvegeken anélkül, hogy összetörnének, és megjelennek még fémmel árnyékolts környezetben is, mint egy repülőgép, ami egyenesen olyan elektromos hatás, amire egyáltalán nem számítanánk. Továbbá tud lebegni, lassan sodródni, leesni a földre, mozdulatlan maradni, vagy célirányosan mozogni, néha úgy tűnik, mintha kíváncsiskodva felfedezne egy szobát, mintha értelem irányítaná. A kapcsolódó jelenségek közé tartoznak a fénylő légköri buborékok – „színes gömbök vagy buborékok nagy csoportosulása, amik véletlenszerűen, gyorsan, szinte játékosan sodródhatnak”.¹⁰⁹ Napnyugta után éjszakai fényekké válhatnak.

Egy 1954-es esetben egy kb. kosárlabda nagyságú fénygömb esett le a felhőkből, kb. 7 m-re egy ember kocsjától. Háromszor visszapattant, majd amikor következőleg földet ért, felrobbant. Érdekes módon az autó motorja leállt, az autó pedig szabadon gurult, amíg meg nem állt – ez

¹⁰⁵ ufoevidence.org; [youtube.com](https://www.youtube.com).

¹⁰⁶ ufoevidence.org.

¹⁰⁷ William R. Corliss (comp.), *Remarkable Luminous Phenomena in Nature*, Glen Arm, MD: Sourcebook Project, 2001, pp. 278-330.

¹⁰⁸ Ugyanott, pp. 82-163.

¹⁰⁹ Ugyanott, pp. 185-9.

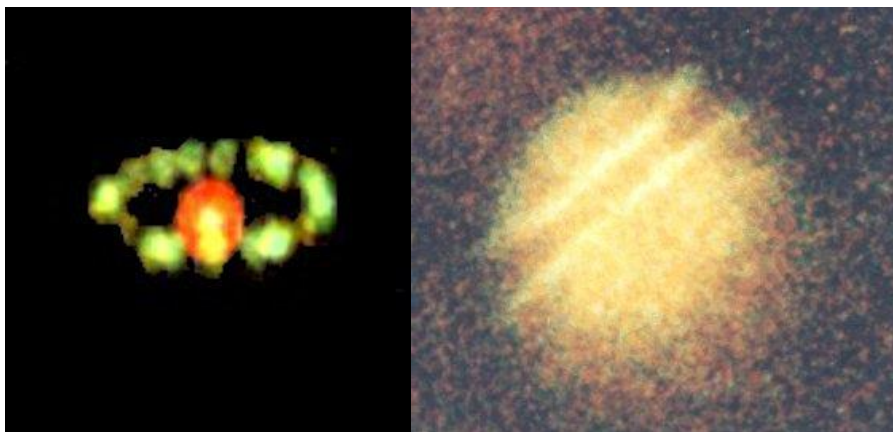
gyakran jelentett jelenség UFO-val való találkozáskor. További fénylő labdák potyogtak és patogtak úgy, mintha lassítva mozognának.¹¹⁰

1878 februárjában egy fiatalember Osceola Township-ből, Iowa-ból a mezőn ment keresztül, amikor észrevett egy fényt, amit az előtte levő út mentén haladt. „Sokkal nagyobb volt, mint egy lámpás”, és közelebb jött, pár méterre megállva előtte. A rendkívül ragyogó fény felemelkedett a levegőbe, majd visszaereszkedett. Megrémülve, az ember visszafordult a szomszédja házához, ahonnan éppen jött, a fény pedig követte. Az ott levő két ember felajánlotta, hogy haza kísérik. A fény eltűnt, de hirtelen újra megjelent, és mindhárman látták. Nem jött olyan közel, mint előtte, de többször eltűnt, és mindig más helyen jelent meg ismét. A fényt más emberek is látták a környéken.¹¹¹

A szokásos lángszerű formák, amiket a lidércfény különböző nevein neveznek, jelentik a földi fények másik osztályát. A folklórban ezeket bolyongó szellemekként értelmezik, amik az utazók végzetükhöz való vezetéseért felelősek, vagy a halál hírnökeiként, és széleskörben hitték, hogy friss sírhantok fölött lebegnek. A szokásos magyarázat spontán égő gázoknak (leginkább metánnak) tulajdonítja, ami az ingoványos talajból szabadul fel, de ez az elmélet sok esetben nem működik, mivel a lángokat gyakran hidegként írják le. A lidércfények észlelése a XIX. század vége felé csökkenni kezdett, míg az UFO-k észlelése azóta növekszik. Úgy tűnik, az „UFO” vált minden szokatlan fényjelenségre ráhúzott fogalommal.

Másik megmagyarázatlan fényjelenség a földrengésfények és vulkánfények, amikről gyakran beszámolnak földrengés vagy kitörés előtt, alatt vagy után. A földrengésfények formák széles körét öltik, mint lobogó, északifényhez hasonló jelenségek az égen, fénylabdák, izzások a légkörben, fényszikrák hegyoldalakon és „lassú” villámok. Néha látnak fényeket a tenger fölött is, néhányukat tenger alatti rengésekhez lehet kötni. Másik különleges fényjelenségről tengerészek számolnak be, különösen az Indiai-óceánon, közéjük tartoznak nagy fénykerekek és szalagok, amik hangtalanul legyeznek az óceán fölött, de a tudósok szeretnek eltekinteni ezekről a rejtélyes megnyilvánulásoktól.¹¹²

1990. november és 1992. július között Floridában, a Gulf Breeze-n kb. 170 egyszerű fényt vagy fénygyűrűt észleltek, amik az éjszakai égen keresztül haladtak, felvillantak, megváltoztatták a színüket, és néha fényes objektumokat bocsájtottak ki. A legtöbb észlelés esetén több szemtanú volt, és számok fénykép és videofelvétel készült. Egy 1992-es észlelésnél egymillió gyertyafénynyi reflektort villogtattak ki és be egy fényformára. Válaszul az fehérré vált, és a saját lüktetési sebessége hirtelen megváltozott lassúról gyorsra, mielőtt eltűnt.¹¹³

¹¹⁰ William R. Corliss (ed.), *Science Frontiers*, no. 141, 2002, pp. 3-4.

¹¹¹ Jacques Vallee and Chris Aubeck, *Wonders in the Sky: Unexplained aerial objects from antiquity to modern times and their impact on human culture, history, and beliefs*, New York: Jeremy P. Tarcher/Penguin, 2009, p 345-6.

¹¹² *Remarkable Luminous Phenomena in Nature*, pp. 331-84.

¹¹³ Bruce Maccabee, www.brumac.8k.com/GulfBreeze/Bubba/GBBUBBA.html; Bruce Maccabee, 'Analysis and discussion of the May 18, 1992 UFO sighting in Gulf Breeze, Florida', *Journal of Scientific Exploration*, v. 7, 1993, pp. 241-57 (p. 242).

4.4. ábra Balra: Légköri fények, fényképezte Ed Walters 1991. február 4-én 19.30-kor, Gulf Breeze-nél. A fények kb. 100 m-re voltak; a vörös fény kb. 40-70 cm átmérőjű, a zöld gyűrű pedig kb. 3 m átmérőjű. **Jobbra:** Légköri fények, fényképezte Arthur Hufford 1991. június 21-én 21.50-kor, Gulf Breeze-nél. A ragyogó fehér fény 8 mp-ig jelent meg, majd vörössé vált, és kialudt; kb. 1 km távolságban volt.¹¹⁴

Ilyen fényjelenségek észlelése különösen általános aktív geológiai törések közelében. A tektonikai feszültség elmélete szerint, amit Paul Devereux, Michael Persinger és más kutatók fejlesztettek ki, ezeket a fényformákat a földkéregben keletkező feszültségek hozzák létre, bár a pontos mechanizmus nem ismert.¹¹⁵ Hasonló jelenségeket kísérletileg létrehozta laboratóriumi méretekben, és a bizonyíték ellentmond a népszerű elméletnek, hogy plazmák lennének.

5.1. ábra Az angliai Skipton közelében levő Carleton Moor fölött lebegő két fénylabdáról a rendőr őrmester, Tony Dodd készített fényképet 1983. március 14-én éjszaka 3:15-kor. Figyeljük meg, hogy a felső fény hogyan világítja meg az alsó felhő alját. Sok rejtélyes fényt jelentettek ezen a területen.¹¹⁶

5.2. ábra Ezt a figyelemreméltó fényképet David Kubrin készítette 1973-ban. A kaliforniai Pinnacles National Monument meglátogatásakor ő és a felesége hirtelen megláttak egy fénycsíkot a fák teteje fölött, ami lökéshullámot keltett a levegőben. Majd lassítás nélkül megállt, mintha súlytalan lenne. A fény alapjában tojásdad forma volt, és amint megállt, úgy tűnt, hogy forogni kezdett, a fénye pedig szétszóródott. Elveszítette az alakját, és valahogy beleolvadt a környező levegőbe. A fénykép akkor készült, amikor a forgás elkezdődött. Egy arany színű fénymagot mutat, amit részben körülvesz egy fényfolt a sötétedő kék ég előtt. A Pinnacles-ben látványos csúcsos oszlopok és cikkcakkos csúcsok vannak. Alattuk bonyolult barlangrendszer van, és a területet keleten a Szent András törés határolja.¹¹⁷

A fényjelenségek rendkívül változatosak méretben és színben, és változtatni tudják a formájukat. A méretük a fénylő pingponglabdától a hatalmas fényformáig terjed, bár az általános a

¹¹⁴ www.brumac.8k.com/GulfBreeze/Bubba/GBBUBBA.html.

¹¹⁵ Paul Devereux, *Earth Lights Revelation: UFOs and mystery lightform phenomena*, London: Blandford, 1990; Paul Devereux, 'Earth lights & UFOs', 1997, <http://tech.groups.yahoo.com/group/ufonet/message/6602>.

¹¹⁶ *Earth Lights Revelation*, pp. 113-4, plate 15.

¹¹⁷ Ugyanott, pp. 120-1, plate 20.

kosárlabda méret. Általában kerek vagy gömbszerűek, de gyakran írnak le csöveket, szivarokat, négyszögeket, gyémántokat, ebihal alakokat és szabálytalan formákat is. Középről belső nyüzsgő tevékenységet is jelentenek néha róluk. A fényjelenségek különböző típusú hangokat tudnak kiadni, nevezetesen süvítő és zümmögő hangokat. Szoktak látni többszörös fényeket együtt repülni, szétválni és összeolvadni, és szemmel láthatóan koordinált mozgást bemutatni. Gyakran azt látják, hogy a földből emelkednek ki, vagy oda tűnnek el. Gyakran látogatnak vizeket, például tavakat és víztározókat, és időnként azt látják, hogy a víz felszíne alatt izzanak. Amikor szabadon sodródnak, általában a hegycsúcsok és gerincek, különálló háztetők és kőzetkibúvások, tornyok és antennák közelségét keresik, valamint más éles vagy különálló dolgokat, amik hajlamosak gyűjtőtartályokat feltölteni. Ez jelezheti azt, hogy valamilyen elektromágneses alapjuk van. Viszont a keletkező fény gyakran szokatlan természetűnek látszik, nagyon fényesnek, világos körvonalúak, de sugarak nélküliek.

Devereux úgy hiszi, hogy a fényjelenségek a fizikai megnyilvánulások határterületén vannak, ami megmagyarázhatja, hogy egyes fények megjelennek a radaron, mások pedig nem. A földrajzi zónáknak, amelyekben megjelennek, kell biztosítaniuk energiaforrást, valószínűleg elektromágnesest vagy gravitációst, lehetővé téve, hogy behatoljanak a fizikai világunkba, és ott mozogjanak. Az őket létrehozó pontos mechanizmus ismeretlen, de Devereux úgy gondolja, hogy „olyan energia megnyilvánulás, ami vagy az elektromágnesesség ismeretlen formája, vagy egy teljesen ismeretlen osztály, amely valamilyen módon kölcsönhatásba lép, rezonál az elektromágneses spektrum részeivel”. Párhuzamot von a kínai *chi*-vel vagy az ausztrál bennszülöttek *kurunba*-jával: „egy elsődleges erőtenger, amely táplálja az energia hatások és anyagok megnyilvánulását az anyagi világban”.¹¹⁸ Rámutat arra is, hogy a fényjelenségek gyakran értelmet mutatnak, és válaszolnak a megfigyelők mozgására és gondolataira.

Devereux úgy véli, hogy a legtöbb UFO tulajdonképpen fényjelenség. Az UFO észlelések több mint 40%-a geológiai töréseknél vagy azok közelében történik, amik elektromos, mágneses vagy gravimetriai változatok szinterei. Említést érdemel, hogy a poltergeist és más paranormális tevékenység gyakran fényjelenség kitörések közvetlen közelében történik, és ugyanazon időszakban, valamint hogy mind az UFO, mind a poltergeist tevékenység növekedni látszik a jelentősen magas globális geomágneses tevékenység idején.

A fényjelenség-elmélet azonban nem tud megmagyarázni minden UFO észlelést. Először is, UFO-kat látnak szeizmikusan inaktív területeken. Másodszor, bár a nappal látott fényjelenségek lehetnek ragyogók és fémesek, és lehet gömbszerű, tojásdad vagy korongszerű alakjuk, a legnagyobb fényjelenségek is általában csak pár méter átmérőjűek, míg egyes UFO-k sokkal nagyobbak. Harmadszor, bár az energia fénylabdákról tudott, hogy megperzselik a levélzetet, bevágásokat és égésnyomokat hagynak a földön, a fényjelenségek nem tudják megmagyarázni a nagy, struktúrált, nehéz repülő közel megfigyelését, amik ennek megfelelő leszállási nyomokat hagynak.

Az „idegenekkel” való közeli találkozások – beleértve az elrablásokat is – megmagyarázásához a tektonikus feszültség elméletet kiterjesztették az elektromágnesesen keltett hallucinációk gondolatával. A körülöttünk levő világ érzékelését az elektromágneses tevékenység mintázatai keltik az agyunkban. Bármilyen serkentés, ami hasonló tevékenység-mintázatokat tud kelteni az agyban, létre tud hozni olyan tapasztalásokat, amik ugyanolyan valódiak és lenyűgözőek, mint a tényleges események. Michael Persinger kimutatta, hogy az agy halántéklebenyeinek elektródákkal történő serkentése különböző mélyen gyökerező mentális tapasztalásokat tud kelteni, beleértve a misztikus, vallási és látogatói tapasztalások – mint találkozások démonokkal, angyalokkal és tündérekkel – szinte minden alapelemét.

Persinger és Devereux azt állítják, hogy a törésvonalak által keltett energia fluktuációk nemcsak fényjelenségeket hozhatnak létre, hanem – különösen azok közelében – kölcsönhatásba léphetnek az emberi idegrendszerrel, főleg az agy halántéklebenyével, és ezzel idegenekkel való találkozás hallucinációját keltik. Ez tipikusan akkor történik, amikor a szemtanú megváltozott tudatállapotban van (általában a kora reggeli órákban), vagy a vezetés hosszúra nyúló időszakában,

¹¹⁸ Ugyanott, p. 204.

amikor jobb agyféltekés tevékenységhez vagy a tudat gátlásához kedvezők a körülmények. A tapasztalás részletei a szemtanúk hiteitől és elvárásaitól, a halántéklebenyeik és a limbikus területek érzékenységtől, valamint az agyon keresztül működő elektromágneses mezők összetettségétől függenek.¹¹⁹ Számos beszámoló van a fényjelenségekhez nagyon közel menő emberekről, akiket semmilyen fizikai sérülés vagy hallucináció hatás nem ért, de Devereux szerint ezek a különbségek attól a frekvenciáktól függhetnek, amelyeket a fényből jövő energia kiáraszt.

Ennek az elméletnek a legnagyobb gyengesége az, hogy bár az elektromágneses mezők tudhatnak hallucinációkat kelteni a laboratóriumban, a laboratóriumon kívül egyetlen közönséges, véletlen mező sem tud tudott rendezett, összefüggő gondolatirányt szabni egy kb. egy óráig tartó közeli találkozás során, beleértve a sok egyező részletet a különböző szemtanúk emlékezetében. Teljesen valószínű, hogy egyes közeli találkozások, vagy legalább azok bizonyos elemei vizionált vagy hallucinált tapasztalatok. Viszont az ezeket létrehozó mechanizmusok nem valószínű, hogy közönséges fizikai erők lennének.

Kenneth Ring azt állítja, hogy amíg a különleges találkozások összefüggésben lehetnek neurológiai tényezőkkel, mint a halántéklebény labilitása, de nem egyszerűsíthetők le rájuk.

Ahogy a tv készülék sem maga a képek forrása, amiket a képernyőjén látunk, az agy sem hozhatja létre a tapasztalásainkat. Ehelyett *átviteli eszközként* szolgálhat. Ezt figyelembe véve, *szükséges* lehet, hogy egy bizonyos neurológiai állapot jöjjön létre, mielőtt bizonyos képeket és információt be tud fogadni, de az az állapot sokkal inkább egy ablakhoz hasonlít (még ha el is torzítja valahogy a bejövő jelet), mint egy saját jogú jeladóhoz.¹²⁰

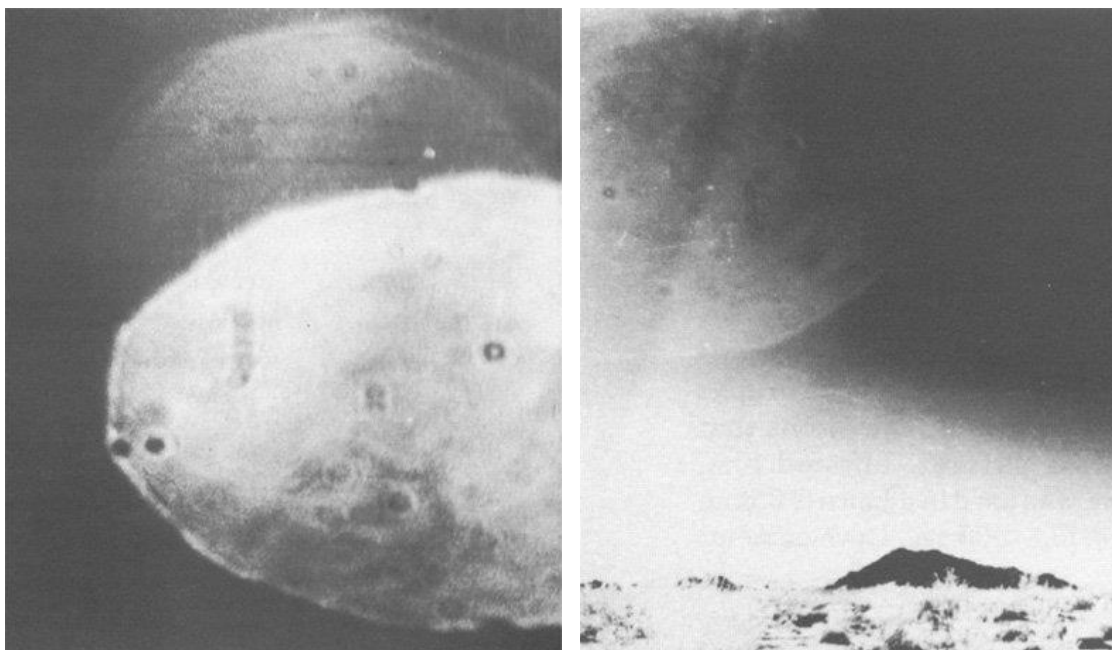
Egy másik elmélet, ami bizonyos mértékig átfedésben van a fényjelenség-elmélettel az, hogy az UFO-k légköri bioformák vagy égi teremtmények. Egy infravörös filmmel töltött közönséges fényképezőgépet használva Trevor Constable, egy jól ismert repüléstörténész plazmikus életformákat fényképezett a légkörben, amelyek a spektrum infravörös részében tartózkodnak, és normálisan észlelhetetlenek. A létezésüket függetlenül igazolták kutatók Európában és az USA-ban. A legtöbbjük gömbszerű, korongszerű vagy szivar alakú, mások úgy néznek ki, mint a halak vagy a kígyók, sokan pedig óriási pulzáló egysejtű szervezetekre, vagy amőbákra emlékeztetnek. Constable úgy véli, hogy csak egyes UFO-k élő teremtmények, a többiek pedig értelmesen tervezett és irányított repülőgépek, amik az éterikus birodalmakból származnak.¹²¹

Azt állítja, hogy bizonyos körülmények között egyes légi bioformák meg tudják változtatni a sűrűségüket, és fizikailag láthatókká, megfoghatókká válnak. Alapvetően éterikus „plasztikus” természetük lehetővé teszi nekik, hogy változtassák az alakjukat, ketté osztódjanak, összeolvadjanak. Úgy látszik, hogy szökkenve haladnak, ciklikusan kitérnek és összehúzódnak, amint a levegőben mozognak. Néha leginkább úgy haladnak a légkörben, mint egy fénylő halraj. A viselkedésük azt sugallja, hogy alacsony mértékű értelemmel rendelkeznek. Látták őket játszani a viharfelhők és repülőgépek szárnyai körül. Úgy követik a repülőgépeket és vadászgépeket, amint a delfinek követnek egy hajót. Látták őket játékosan egymást üldözni az égen, és hajlamosak kitérő műveletekre, ha az emberek túl közel kerülnek. A Constable által lefényképezett teremtmények vagy a fizikai és az asztrális birodalmak közötti éterikus határterület lakói, vagy magukból az asztrális világokból származnak, és alakváltoztató elementális életformák.

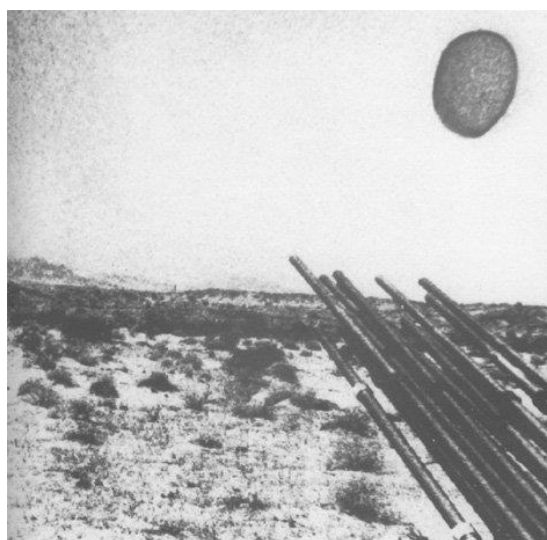
¹¹⁹ Michael Persinger, 'The UFO experience: a normal correlate of human brain function', in: David M. Jacobs (ed.), *UFOs and Abductions: Challenging the borders of knowledge*, Lawrence, KS: University Press of Kansas, 2000, pp. 262-302.

¹²⁰ Kenneth Ring, *The Omega Project: Near-death experiences, UFO encounters, and mind at large*, New York: William Morrow and Company, 1992, p. 216.

¹²¹ Trevor J. Constable, *The Cosmic Pulse of Life: The revolutionary biological power behind UFOs*, Garberville, CA: Borderland Sciences Research Foundation, 2nd ed., 1990.

5.3. ábra Ez a két fénykép ugyanazt az óriási amőbaszerű entitást mutatja, ami sejtmagokkal és sejtüregekkel rendelkezik. Szemmel nem volt látható, és infravörös filmre fényképték 1957. augusztus 25-én a kaliforniai Mojave sivatagban. Az ég a háttérben fekete, mert a kamera előtt használt szűrő elnyeli az ég kék sugárzását.¹²²

5.4. ábra Ezt a láthatatlan fickót Thousand Palms-nál, Kaliforniában, 1975. májusban fényképezte Constable lánya, Diana, aki akkor 11 éves volt. Rendkívül érzékeny volt ebben a korban, és megtanították olyan dolgokat lefényképezni, amiket éterikusan érzelt. A kamerát egy 18A típusú szűrővel és nagy sebességű infravörös filmmel szerelték fel. Egy Wilhelm Reich által időjárás-mérnöki célokra feltalált „felhőszlató” látható a jobb alsó sarokban.¹²³

¹²² Ugyanott, pp. 397-8.

¹²³ Ugyanott, p. 419.

5.5. ábra Ezeket a láthatatlan plazmoidokat sok más mellett Genoa közelében fényképezték, Olaszországban, 1981. januárban. Az infravörös és mágneses érzékelők hirtelen megvadultak, és a kutatók azonnal bekapcsolták a kameráikat, még ha pusztán szemmel semmit nem is láttak. A sok elkészített fénykép mutatja ezeket a furcsa kék és fehér éterikus formákat, amint a zenitről lehullanak és a hegyoldalban gurulnak le, sűrűlva a fűvet, az autókat, a berendezéseket és a kutatókat.¹²⁴

A radar is szolgál eszközzül a láthatatlan UFO-k észlelésére, beleértve ezeket a „fickókat” is. A radar mikrohullámok sorozatát bocsájtja ki, amiket visszaver bármi, ami az útjukba akad. A mikrohullámok a rádióhullámok és az infravörös sugárzás között helyezkednek el, éppen csak túl a látható spektrum vörös részén. A radart a II. világháború alatt tökéletesítették, és az ellenség repülőgépeinek és hajóinak észlelésére használták, mielőtt azok a pusztán szem számára láthatókká váltak. Néha azonban olyan objektumokat észleltek a radarok, amik még akkor is láthatatlanok maradtak, amikor annyira közel voltak, hogy közvetlenül is kellett volna észlelni azokat.

A következő eset a háború alatt történt, és a Nansei-shoto esetként ismert. Két USA repülőgép anyahajó járőrözött a Csendes-óceán Okinawa-tól délre levő területén, amikor a radarjaik egy nagyon hatalmas radar jelet mutattak, ami északkelet felől közeledett, és amiről feltételezték, hogy egy 200-300 tagú ellenséges repülőraj. 1600 km-ről a sebességüket 1100 km/h-nak határozták meg, ami gyorsabb volt a világ bármely ismert repülőjénél abban az időben. Minden mozgatható amerikai repülő felküldtek, és a közelítő erő felé fordítottak. A kiváló láthatóság ellenére a vadászok pilótái semmit sem láttak, még akkor sem, amikor a radar azt mutatta, hogy közvetlenül a támadó erő fölött vannak. Az „ellenség” tovább jött az anyahajók felé, amik ekkor már a fenyegető támadásra készültek. A rejtélyes formáció elrepült a flotta fölött, de a személyzet semmit nem látott, csak az üres, kék eget.¹²⁵

Azóta sok hasonló eset történt. Ezeket a láthatatlan objektumokat hivatalosan „radarterjedési anomáliáknak”, „álvisszhangoknak”, „radarszellemeknek” vagy „angyaloknak” ismerik. Constable azt mondja, hogy különböző szélsőséges elképzelések használnak a megmagyarázásukra, mint a madárrajok, forró gázzsebek és rovarfelhők. Úgy véli, sokuk ismeretlen élő teremtmény.

A radarnak furcsa hatásai vannak egyes UFO-kra. Például két tengerésztiszt jelentette, hogy láttak egy UFO párt, amik gyorsan visszahúzódtak, amikor erős radarmezőbe tévedtek be. Az UFO-k visszapattantak a radarsugártól, mint a gumilabda pattan vissza a téglafalról. Ez valami élő válaszának hangzik egy kellemetlen ingerre. Hasonló eset történt a New Jersey partfoknál 1950-ben. Amikor ismételt UFO-kat láttak, értesítették a kormányt, és három, teherautóra szerelt radart vittek oda. Egy tiszt elmagyarázta, hogy a radartól a csészéaljak „tántorogni” kezdtek, és azt remélték, hogy egyet le tudnak hozni, ha elég sugarat tudnak a legközelebbi korongra küldeni. A radartól a korongok imbolyogni kezdtek a nap folyamán, de nem sikerül azokat lehozni. Felgyorsultak, a radaros teherautókat pedig néhány nap múlva elvitték. Bizonyos területekre, mint a

¹²⁴ Ugyanott, p. 448.

¹²⁵ Ugyanott, pp. 9-11.

vízforrásokhoz való periodikus visszatérés, természetesen az állatok alapvető viselkedési formája. A radarok nem tudnak semmilyen ismert repülőgépet „imbolyogtatni”, de az általuk kibocsátott pulzáló elektromos energia erős sugarai ingerelhetik, sőt, megégethetik az élő szöveteket.¹²⁶

A következő jelentések mutatják, hogy az élő fényformáknak és égi teremtményeknek széles változatossága létezik.

1891. szeptemberben egy bizarr légköri életformát láttak Crawfordsville fölött, Indiana-ban. Fej nélküli és téglalap alakú volt, 7 m hosszú, 3 m széles, és számos uszonypárral hajtotta magát. Két férfi egy metodista lelkésszel és feleségével azt látta, hogy körülvesz egy házat, eltűnik keleten egy rövid időre, majd visszatér. A teremtmény visszajött másnap este, és ekkor lakosok százai látták az erőteljesen csapkodó uszonyait és a lángoló vörös „szemét”. A teremtmény „vonaglott, mintha agonizálna”, és „ziháló panaszos hangot” hallatott, amint 100 m magasan lebegett. Egy pillanatban lecsapott a nézők csapatára, akik megesküdtek, hogy érezték a „forró leheletét”.¹²⁷

1925-ben Don Wood és egy másik amerikai leszállt egy kétülékes repülővel a Flat Mesa-n, Battle Mountain közelében, a Nevada-sivatagban. Miközben fel-alá járkáltak, észrevettek valamit, ami a földre jött. Kerek volt és lapos, mint egy csészéalj, és kb. 3 m átmérőjű volt, az alja vörös. Megfarolt, hogy megálljon, kb. 10 m-re. Odamentek hozzá, és azt találták, hogy egy olyan állat, amihez hasonlót soha nem láttak. Csillámszerű teste volt, de nem voltak látható szemei vagy lábai. Sérült volt, és ahogyan lélegzett, a teteje emelkedett és süllyedt, és egy kb. 15 cm-es lyuk volt rajta, ami kagylóhoz hasonlóan nyílt és záródott. A perem egyik szélén egy púp kerdőzött, amiből fémes kinézetű hab szívárgott. 20 percnyi pihenés után ismét pulzálni kezdett, és nagyon fényessé vált, kivéve azt, ahol sérült volt. Megpróbált felemelkedni, de újra lesüllyedt.

Hirtelen a férfiak megláttak egy sokkal nagyobb, 10 m átmérőjű állatot közeledni. Rátelepedt a kisebbre négy, szívókorong-szerű nyelvvel. Majd túl vakítóvá vált, hogy nézni lehessen, és mindketten egyenesen felemelkedtek, és kilöttek a szem elől egy pillanat alatt, 1600 km/h óra becsült sebességgel. Szörnyű bűzt hagytak maguk után. A habos anyag, amit a kis teremtmény „vérzett”, úgy nézett ki, mint a vékony alumínium drót, és volt még több habos, drótszerű anyag egy 10 m-es körben, ahol a nagy teremtmény volt. Ez az anyag végül elolvadt a napon. Don Wood nem publikálta ezt az esetet 1959-ig, mivel kételkedett abban, hogy bárki is elhiszi neki. Rámutatott, hogy a nagyobb állat egy 10 m-es fénynek látszott volna, ha éjszaka látják.¹²⁸

1927. augusztusban a művész, filozófus és felfedező Nicholas Roerich és expedíciójának többi tagja látott egy hatalmas, ragyogó, ovális objektumot, az egyik oldala csillogott a napon, magasan az Altáj-Himalája fölött. Látsövön keresztül nézték, amint dél felé repült nagy sebességgel, és az objektum Shambala védőerőjének a jele volt, ami egy legendás szellemi birodalom, amelyre a keleti hagyományok utalnak.¹²⁹

Az 1933-as Mt. Everest csúcstámadás során Frank Smythe hegymászó két furcsa kinézetű objektumot látott lebegni az égen, alakra kötött léggömbre hasonlítottak, de az egyiknek úgy tűnt, zömök, kifejtetlen szárnyai voltak, a másiknak pedig csőrszerű kidudorodása. 8400 m magasan volt, az objektumok pedig kb. 120 m-rel lejjebb lebegtek. Nagyon sötétek voltak, és úgy tűnt, lassan pulzálnak. Más himalájai expedíciók az 1920-as és 30-as években jelentették, hogy „óriási ezüst korongokat” és „repülő teáskannát” láttak. A „szakértők” a nagy magasság által keltett hallucinációkként utasították el a történeteket. Másrészt a helyi lakosok azt mondták, hogy az ilyen légi objektumok mindig is szabályszerűen megjelennek a hegyek fölött, és vallási megnyilvánulásoknak tekintették azokat.¹³⁰

¹²⁶ Ugyanott, pp. 118-9.

¹²⁷ Jerome Clark, *Unexplained! 347 strange sightings, incredible occurrences, and puzzling physical phenomena*, Detroit, MI: Visible Ink Press, 1993, pp. 78-9.

¹²⁸ *The Cosmic Pulse of Life*, pp. 108-11.

¹²⁹ Nicholas Roerich, *Altai-Himalaya: A travel diary*, Kempton, IL: Adventures Unlimited Press, 2001 (1929), pp. 361-2; Nicholas Roerich, *Shambhala: In search of the new era*, Rochester, VE: Inner Traditions, 1990 (1930), pp. 6-7, 244.

¹³⁰ *The Cosmic Pulse of Life*, pp. 105-7; John A. Keel, *Strange Creatures from Time and Space*, London: Sphere, 1979, pp. 66-7.

A Darjeeling körüli terület a Himalája lábainál, India legtávolabbi északkeleti része egy fényjelenség tanyának tűnik. Egyik este a XX. század kezdete környékén néhány külföldi látogató sétált egy virágoskertben, amikor megláttak egy fényt, mintha egy lámpást vittek volna az úton. Utána az átrepült a hegy másik részére, 2-3 percbe tartott, amíg megtette a távolságot, ami egy közönséges embernek legalább félóra telt volna. Azt mondták nekik, hogy az egyik „chota-admi” (kicsi ember) volt, aki a föld alatt él, és csak éjszaka jön elő, amikor gyalognak vagy repülnek a lámpásaikkal. Soha senkit nem engednek a közelükbe, és a valaki váratlanul felbukkan mellettük, akkor eltűnnek, és az a személy, aki meglátta őket, megbetegedhet, sőt, meg is halhat.¹³¹ Számos további alkalommal a szemtanúk ugyanilyen, a hegyeken keresztül repülő fényt láttak.

Néhány évvel később a tibeti buddhista tudós, Anagarika Govinda láma hasonló fényformákat látott suhanni a hegyeken keresztül, amikor Gangtok-ban, Szikföld fővárosában volt, mintegy 50 km-re Darjeeling-től. Házigazdája, a maharadzsza azt mondta, hogy a fények nem emberi eredetűek. Olyan sebességgel tudnak repülni, amit ember nem tud elérni, és az országa lakói egyfajta szellemeknek tekinti azokat.¹³²

Az öt csúcú Wu Tai Shan Észak-Kínában szent hegy a tibetiek, a mongolok és a kínaiak számára. A Wu Tai csúcsait és minden környező templomot Manjuszri, a bölcsesség és erény bodhisattva-jának szentelték. A legdélibb csúcsot, egy tornyot kifejezetten a „bodhisattva fényeinek” megfigyelésére építették, amik mindig éjfél és 2 óra között materializálódnak. 1937-ben európai látogatók csoportjának megengedték, hogy megnézzék azokat. Számtalan bolyhos, narancsszínű lánggömböt láttak, amik nyugodtan és méltósággal haladtak a levegőben, „az istenség megnyilvánulásához valóban méltóan”.¹³³

„Kísértfényeket” gyakran látnak Marfa környékén, Texasban. 1973. márciusban két geológus két fényt látott gyorsan mozogni északkelet felé, szinte derékszögben az útra, amin mentek. Az első fény lelassított az út közelében, keresztezte azt kevesebb, mint 300 m-re az autójuk előtt, csak 1-1.5 m magasan a talajtól, és repült tovább keletre, ahogy úgy látszott, összeolvadt egy harmadik fényvel. A második fény nagyjából ugyanazt a pályát követte, mint az első, csak lassabban. Az emberek megpróbálták közelebb lopakodni az autójukkal lekapcsolt világítással, de a fény megváltoztatta az irányát. Az út közepén lebegett, és az embereknek az volt a benyomása, hogy pontosan tudja, hol vannak, és hogy vadásznak rá. A fény erőssége lecsökkent, amint lelassult, és egy pont fölött lebegett. Kb. egy fél kosárlabdányi méretű volt, a színe pedig egy villanykörtéé volt. Kb. 30 másodperc múlva eltávozott kelet felé, hogy csatlakozzon a többi fényhez, majd mindannyian eltűntek.¹³⁴

Északkelet Oklahomában gyakran észlelnek Tri-State vagy Hornet szellemfényekként ismert fényjelenségeket. Sok ilyen fényről bebizonyosodik, hogy megtört autófényszóró, de sok magyarázatlanul marad. Az egyik alkalommal 10-15 ember figyelte meg a Tri-State fényt, amikor az hirtelen kb. 10 m-re megjelent az út közepén. Kb. kosárlabda méretű volt, narancssárga fényű, lüktetett és lassan gurult a talajon. A lenyűgözött szemtanúk teljes csendben maradtak, nem akarták elriasztani. Hirtelen néhány mögöttük levő autó az úton levő kavicsot ropogtatni kezdte, megpróbálva jobb kilátáshoz jutni. A fény erre úgy reagált, hogy kb. 3 m-re felemelkedett a talajtól, két részre vált, és kilőtt a fák közé mindkét irányban egyszerre.¹³⁵

1947. július 29-én, öt héttel a híres észlelése után, ami megnyitotta a modern UFO-kort, Kenneth Arnold-nak volt egy második UFO észlelése. Éppen leszállóban volt La Grande-ba, Oregonban, hogy újra töltsse a gépét, amikor szembe találta magát „egy rajjal, ami kacsáknak nézett ki”, csakhogy réz színűek voltak és 1-1.5 m-esek. Sok tucatnyian voltak, egyenesen felé tartottak, de végül elkanyarodtak. Amikor belemerült a rajba, azok felemelkedtek, és faképnél hagyták. 1952-ben Arnold ismét UFO-t látott, és le is filmezte azokat. Ketten repültek alatta a Mount

¹³¹ *Earth Lights Revelation*, pp. 147-8.

¹³² Ugyanott, p. 148.

¹³³ Ugyanott, p. 155; http://sacredsites.com/asia/china/sacred_mountains.html.

¹³⁴ *Earth Lights Revelation*, pp. 117-8.

¹³⁵ *Remarkable Luminous Phenomena in Nature*, p. 303.

Lassen-nél, az egyik szilárdnak tűnt, de a másikon keresztül lehetett látni a fenyőfákat. Arra a következtetésre jutott, hogy sok repülő csészéalj inkább élő teremtmény, mint űrhajó.¹³⁶ Az USA légierő tudta, hogy egyes fénylő UFO-król, amik körbe zümmögtek a repülőgépeiket nagy magasságokban, megfigyelték, hogy lüktetnek, és 1949. áprilisban kiadtak egy nyilvános nyilatkozatot, megemlítve azt a hipotézis, hogy ezek az objektumok lehetnek furcsa állatok.

1975-ben egy nyári reggelen egy New York-i tanár éppen be akart szállni az autójába, amikor meglátott egy kosárlabda nagyságú sötét felhőt a háza felett lebegni. A felhő előre-hátra lebegett, változtatta a formáját egy kisebb gömbszerű testtől nagyobb tojásalakig, és végül felöltött egy sötét, kb. 2 m magas, fél m széles hajlított, gőzszerű formát. Az ember tovább figyelte, nem is hitte, hogy az esemény még furcsábban folytatódik. Úgy tűnt, a felhő belelegzik, összehúzza az „ajkait”, és egy vízsugarat irányított felé és az autó felé, mindkettőt eláztatva. Egy perc múlva a permetezés leállt, és a felhő azonnal eltűnt. Egy pH teszt később bizonyította, hogy a csapadék egyszerű víz volt. Ez az esemény úgy hangzik, mint egy csintalan elementál kópésága.¹³⁷

1951 tavaszán USA katonák támadást hajtottak végre egy koreai faluban, amikor egy fénylő, korong alakú UFO közelítette meg őket. Egy közlegény rálőtt egy páncéltörővel, és fém csattanását hallotta fémen. Az objektum „megvadult”, összevissza kezdett mozogni, és a fényeit ki-be kapcsolta. Az emberek olyan hangot hallottak, mint egy generátor felpörgése, és valamilyen formájú sugár pásztázott ki belőle, ami égető, szűrő érzést keltett. Három nappal később evakuálni kellett őket egészségi okokból, mivel annyira legyengültek, hogy menni se tudtak.¹³⁸

UFO-kat, sőt, humanoid lényeket is eltaláló lövedékekről gyakran azt jelentik, hogy olyan hangot adnak, mintha fémbe csapódnának, de ez jelentheti azt, hogy fizikaivá vált éterikus anyag inkább olyan tulajdonságokat ölthet fel, mint a fémé, nem pedig a húsé. A Don Wood által Flat Mesa-nál látott „csillámszerű” test és a „drótszerű hab” a lényekkel kapcsolatban támogatja ezt az elképzelést.

1980. április 11-én egy perui légierő pilóta parancsot kapott, hogy támadjon meg egy UFO-t, amely tiltott területen lebegett. Az objektumról először azt gondolták, hogy egy léggömb, de képesnek bizonyult elmanőverezni tőle szuperszonikus sebességgel. A pilóta az UFO-t fémesnek, kereknek, 10 m átmérőjűnek írta le, és megszegett minden repülési szabályt. Rálőtt az UFO-ra 64 db 30 mm-es lövedéket. Bár sok lövedék eltalálta az objektumot, az nem szenvedett látható sérülést. A lövedékek nem pattantak vissza az objektumról, hanem látszólag inkább elnyelte azokat.¹³⁹

1964 közepén egy „fémes” életforma kezdett megjelenni Ris Vista-ban, Kaliforniában. A jelentések szerint szivar alakú, 1.5 m átmérőjű, 4-5 m hosszú volt. Halvány vörösen világított, és csendben mozgott. 1965. szeptember 22-én 3-400 ember állt a sötétben egy hegytetőn egy víztorony mellett, ahonnan az objektumot általában figyelték. Megjelent, és lebegni vagy lassan mozogni látszott mintegy 100 m-rel a fák teteje vagy a víztorony teteje fölött. Az egyik éjjel néhány fiú rálőtt egy 0.22 kaliberű fegyverrel, és a lövedékek fémesen koppantak, amitől az objektum felfénylött ragyogó vörös fénnel egy pillanatra.¹⁴⁰

„Csészéalj-fészket” jelentettek Észak-Queensland-ból, Ausztráliában. 1966 januárjának egyik reggelén egy farmer Tully közelében traktorral ment egy lagúna közelében. Meglepetten látott meg egy nagy, korong alakú objektumot hirtelen kiemelkedni a nádasból, kb. 9 m-re. Kb. 20 m magasra emelkedett, majd kicsit megdőlt az egyik oldalára, és gyorsan eltűnt délnyugat felé. A nádasban a farmer talált egy kerek, kb. 10 m átmérőjű letaposott területet, amelyben máskor érintetlen, sűrű nád nőtt. Az elfektetett szálak sugárirányban helyezkedtek el a víz felszínén az óramutató járásával szemben. A nádszálak törése nem érintette a tövüket, vagyis az egész objektum a víz

¹³⁶ Dennis Stacy and Patrick Huyghe, *The Field Guide to UFOs: A classification of various unidentified aerial phenomena based on eyewitness accounts*, New York: Quill, 2000, p. 10.

¹³⁷ *Unexplained!*, p. 69.

¹³⁸ Richard L. Thompson, *Alien Identities: Ancient insights into modern UFO phenomena*, Alachua, FL: Govardhan Hill Publishing, 2nd ed., 1995, pp. 325-6.

¹³⁹ John B. Alexander, *UFOs: Myths, conspiracies, and realities*, New York: Thomas Dunne Books, 2011, p. 179.

¹⁴⁰ *The Cosmic Pulse of Life*, pp. 116-7.

színén lebegett. A későbbiekben más fészkeket is találtak ugyanezen a területen, és a világ más részein is beszámoltak ilyenekről.¹⁴¹

A nádszálak óramutató járásával szembeni elfektetés fontos dolog, ami bizonyítja a korongszerű UFO-k körüli óramutatóval szembeni energetikai mozgást, amit számos esetben találtak. Egy tájfunnak is óramutató járásával szembeni mozgása van, és a víz millió tonnát emeli fel, amint az óceán fölött halad. Trevor Constable szerint az UFO-k, amik lebegtetik magukat, ugyanezt az éterikus vagy orgon energiát használják. A nagy orgoni potenciál, amit a Trully-teremtményekhez kötnek, visszahúzza a nádszálakban levő orgon töltést alájuk, a tövükbe. Az elfektetett nádszálak felső részének megbarnulását okozhatja a teremtmények körül örvénylő plazma.

A Queensland-i UFO-fészkek sokkal inkább élőlények fészkelő területének néz ki, mint úrlények bázisának. Az UFO-k fészkelése vízen a nádasban olyan repülő élőlényekre emlékeztet, mint a vadlibák vagy kacsák. Az objektum, ami elrepül, amikor egy zajos traktor megjelent, felriasztott vízi szárnyasra emlékeztet. Queensland ugyanezen területén egy koron alakú UFO-t figyeltek meg, ami egy utasszállítót követett nagy magasságban. Az UFO-k hasonló módon követik az utasszállítókat, a bombázókat és vadászgépeket szerte a világon. A tengeri madarakra jellemző, hogy követik a hajókat a tengeren, gyakran többszáz km-en keresztül kísérik azokat.

1958. januárban egy 21 éves ausztrált üldözött egy kupola alakú tárgy, ami vékony fénysugarat bocsátott ki a talaj felé. Annyira megrémült, hogy haza vezetett félig lapos gumikon, és 5 km-en követte a tárgy, ami kb. 50 m-re volt, és 10 m-re a talaj fölött. A tárgy rádióinterferenciát okozott, és megelőzte az autóját több mint 100 km/h-val.¹⁴² UFO-kból kibocsájtott fénysugarakat gyakran jelentenek, és nem szükségszerű, hogy légi járművek legyenek, hanem inkább egy életforma „teheti próbára” a megfigyelőket.

A villogó fények sem szükségképpen szerkesztett repülőgépet jelentenek. 1973. októberben egy büntetésvégrehajtási tiszt Mississippiben látott egy világító csiga alakú objektumot villogó fényekkel, amely lassan úszott a levegőben. Egy elektromos erőmű felett lebegett, és süvítő, fátylaszerű anyagsugarakat bocsájtott ki. Az ember több kilométeren keresztül követte, és amikor az közelebb jött az autójához, a kocsí fényei és rádiója tönkrementek. Az objektum elment, és kb. 15 perc múlva az autó és a rádió újra működni kezdett. A tiszt ismét meglátta a tárgyat, és figyelte, ahogyan az a hátára fordul, és hirtelen eltűnik.¹⁴³ Sok UFO-t vonzani látszanak az erőművek, távvezetékek, rádió adótornyok, olvasztókemencék, utcai fények és hasonló energiaforrások.¹⁴⁴

1982-ben Los Angelesből San Franciscoba autózva Keith Boyer és egy barátja látott egy-csomó fényből álló gömböt, amik összeolvadtak és egymás körül forogtak, és egy homályos köd vette körül. Kb. 17 m átmérőjű volt, és élő entitásnak látszott. Az objektum kb. 30 m-rel a talaj fölött lebegett, majd elkezdett lesüllyedni, és kényelmetlenül ragyogóvá vált – gazdag kékek, zöldek, sárgák és vörösek keveréke volt. Egy bizonyos pontnál az objektumból eredő fénysugár elérte az autójukat. Rövid eszméletvesztés után Boyer arra emlékszik, hogy már nem ő vezetett, hanem a barátja. Ők pedig valamilyen ismeretlen nyelven „gagyognak” egymáshoz. 10-15 perc múltán a furcsa mentális állapot fokozatosan elmúlt.¹⁴⁵

Az Északkelet-Braziliában látott négyszögletes UFO-k vagy chupa-k, amik gyakran bocsájtanak ki fénysugarakat és fosztanak meg embereket képességeiktől, ugyancsak inkább teremtmények lehetnek, mint repülők. Számos alkalommal a helyi lakosság elkergette a chupa-kat lövöldözéssel és serpenyőkkel zajt csapva!¹⁴⁶

Egy amerikai házaspár egyszer látott egy fényes UFO-t egy kis erdőcske fölött lebegni Lone Pine-nál, Kaliforniában. A megvilágított terület folyamatosan kiterjedt úgy, lefedte az egész

¹⁴¹ Ugyanott, pp. 359-65.

¹⁴² Jacques Vallee, *Passport to Magonia: On UFOs, folklore, and parallel worlds*, Chicago, IL: Contemporary Books, 1993 (1969), p. 270.

¹⁴³ *Alien Identities*, pp. 218-9.

¹⁴⁴ *The Cosmic Pulse of Life*, pp. 445, 447.

¹⁴⁵ *The Field Guide to UFOs*, pp. 130-1.

¹⁴⁶ Jacques Vallee, *Confrontations: A scientist's search for alien contact*, London: Souvenir Press, 1990, p. 224.

entitást, majd összehúzódott olyan periódussal, ami a megfigyelők légzési ütemének felelt meg. Majd a fényforma bedőlt, és hirtelen hang nélkül felgyorsított, pár másodperc alatt 15 km-re haladt. Amikor ez történt, a fák *az irányába hajoltak* ahelyett, hogy hátra dőltek volna. A házaspár utána ment autóval a sivatagba, és megállt az objektum alatt másfél órára. Egyfajta sűrű köd gomolygott elő az oldalain levő nyílásokból. Úgy érezték, hogy nézi őket, és a tisztelet, a szépség és az alázat érzése töltötte el őket. Amikor a férfi fénykép készítéséhez készült, az entitás sebesen jobbra indult, majd kilőtt egyenesen felfelé.¹⁴⁷

Számos jelentés van arról, hogy UFO-k szemmel láthatóan közvetlenül válaszolnak a megfigyelők gondolataira. 1950-ben egy USA haditengerészeti repülőt Korea fölött két objektum követett kb. 1900 km/h sebességgel. Foncsorozott tükör megjelenésük volt és vörös izzó fény vette körül őket. A repülőgép radarja 2.5 km-t jelzett az objektumok és a repülő között, amikor az objektumok hirtelen megálltak, és elkezdtek ide-oda szitálni. Abban a pillanatban, amikor a fegyverzet felkészült a tüzelésre, a radar megkerült. Megpróbálták felhívni a repülőgép hordozót más frekvencián, de a csatornát állandóan blokkolta egy furcsa, sercegő hang.¹⁴⁸

1990-ben egyik éjszaka egy perui sámán nyugatiak egy csoportját elvitte egy tóhoz, ahol számos fénylő objektumot láttak kiemelkedni a vízből, visszamerülni bele, és repkedni az éjszakai égen cikkcakk mintában. Amikor Sherry Steiger mentálisan megkérte, hogy az egyik objektum váljon ketté, a fény teljesítette a kérését. Majd azt kérte a gömbtől, hogy újra egyesüljön, mozogjon balra, jobbra, emelkedjen feljebb, süllyedjen lejjebb. Az objektum mindig ennek megfelelően viselkedett. Még több fénylabda emelkedett ki a vízből, és Sherry sikerén felbátorodva a csoport többi tagja is kommunikálni kezdett a fényekkel, hasonló eredménnyel. A falusiak a fénylő objektumok az „ősök szellemeiként”, „angyalokként” vagy az „öregekként” írták le.¹⁴⁹

Sok beszámoló van olyan UFO-król is, amik utánozzák az emberi viselkedést. Több esetben nagyfeszültségű fények villannak fel fénylő UFO-knál, az utóbbiak pedig visszavillognak hasonló sorozatban. 1991. április 14-én este 10:30-kor Oklahomában egy fiatal nő látott egy nagyon nagy ezüstös objektumot, a tetején vörös fénnel és „antennával” és „ablakokkal”, valamint kék és vörös fények sorával. Rendkívül boldognak érezte magát, ugyanakkor sírt és rémült volt. Ugrálni kezdett, és valamilyen okból kettőt ugrott balra. Az objektum válaszolt két „lépést” szökkenve balra. Azt gondolta, ez csodálatos, és ugrott kettőt jobbra, az objektum pedig válaszolt jobbra mozdulva. Ezt több alkalommal megismételte.¹⁵⁰ Világos, hogy az ilyen szökdécelés nem az, amit elvárnánk egy földön kívüli űrhajótól!

6. Közeli találkozások

Allen Hynek, az „ufológia atyja” három típusú közeli találkozást különböztetett meg:

- első típusú közeli találkozás: objektumokat látnak a talajon az észlelőtől kis távolságra;
- második típusú közeli találkozás: ugyanez, fizikai hatással a környezetre, eszközökre vagy az észlelőkre;
- harmadik típusú közeli találkozás: idegen lények megpillantása, akár önmagukban, akár egy UFO-hoz kapcsolódóan.

Az idegenek általi elrablások, amik során embereket állítólag elrabolnak és kellemetlen orvosi vizsgálatok alá vetik egy UFO belsejében, mostanában néha „negyedik típusú közeli találkozásnak” nevezik.

A tanulmányok azt mutatják, hogy egy UFO-val való közeli találkozás valószínűségének a csúcса éjszaka 1 és 3 óra között van, és hogy ezek legvalószínűbben távoli és ritkán lakott

¹⁴⁷ Brad Steiger, *Mysteries of Time and Space*, West Chester, PA: Whitford Press, 1989, pp. 124-6.

¹⁴⁸ *Alien Identities*, pp. 89-90, 100-1.

¹⁴⁹ Brad Steiger and Sherry Hansen Steiger, *Real Aliens, Space Beings, and Creatures from Other Worlds*, Detroit: Visible Ink, 2011, pp. 260-1.

¹⁵⁰ Charles F. Emmons, *At the Threshold: UFOs, science and the new age*, Mill Spring, NC: Wild Flower Press, 1997, pp. 8-9.

területeken fordul elő.¹⁵¹ Néhány példát a közeli találkozásra (főleg 3. típusút) az alábbiakban ismertetünk. Ezek általában a „nagyon idegenszerűség” elemeit tartalmazzák, és mutatják, hogy hiteles emberek néha hihetetlen dolgokról számolnak be.

Az első példa 1922-ből származik, jóval az UFO-korszak kezdete előttől. Nebraska-ban egy ember látott egy nagy kerek objektumot leszállni az otthonához közel, és egy 240 cm magas lény lépett ki belőle. Az ember mélyen vallásos volt, és azt gondolta, hogy a lény a Sátán. A „Távozz tőlem Sátánt” motyogta, és hátat fordított neki. Ekkor észrevett egy másik korongot leereszkedni az égből, ami fölötte lebegett, mintha védelmezné a leszállt lénytől. Ezután a szemtanú hangokat hallott, amit a repülő csészealj bocsájtott ki, bibliai szövegeket idézve, amitől a másik lény kerekét oldott. Patához hasonló nyomot hagyott maga után, és keresztül ment egy szögesdrót kerítésen, ami forrón izzva és átvágva maradt utána, mintha egy hegesztőpisztollyal vágták volna át.

Volt egy hasonló jelentés Nebraska-ból ugyanabban az évben. 1922. február 22-én egy ember vadászni volt, amikor meglátott egy nagy, sötét objektumot fenn repülni, eltakarva a csillagokat. Elbújt egy fa mögé, és figyelte, amint leszállt. Utána látott „egy pompás repülő teremtményt”, amely repülőgéphez hasonlóan szállt le, és nyomokat hagyott a hóban. Kb. 240 cm magas volt. Az ember megpróbálta a nyomait követni, de soha nem érte utol.¹⁵²

Az ilyen esetekben felmerülő központi kérdés az, hogy a leírt események milyen mértékben történnek meg a fizikai valóságunkban? A legjobb mód a fizikai valóságukat meghatározni, ha megpróbálják rögzíteni az eseményt fényképezőgépekkel, videokkal, magnókkal stb. A gyakorlatban a szemtanúknál ritkán vannak eszközök ennek megtételére a tapasztalás történése során. Érdeemes megjegyezni, hogy bár elég kevés fénykép készült UFO-król, általában valamilyen távolságból, csak pár fénykép van UFO lényekről, és ezek többségét is el lehet utasítani átverésként.¹⁵³ Néha a kutatók azt találják, hogy drága kamerák és elektronikus eszközök meghibásodnak a kritikus pillanatban, vagy hogy az előhívott film üres, ez jól ismert jelenség más természetfölötti megnyilvánulások – mint szörnyek, szellemek, poltergeist – kutatói számára.

További kulcsokat kaphatunk a közeli találkozások valóságosságáról, ha összehasonlítjuk a különböző szemtanúk tanúvallomásait. A több szemtanús közeli találkozások sajnos ritkák, de ahol megtörténnek, a különböző szemtanúk beszámolóit néha kölcsönösen megerősítők, néha pedig egymásnak ellentmondók, legalábbis a részletekben. A fenti esetekben csak egyedüli szemtanúk tanúvallomásai vannak, plusz a lábnyomok és az átszakított drótkerítés, amiről kiderült, hogy erős hőnek bolt kitéve. Néha úgy tűnik, fizikailag megnyilvánultak, de például a hangok létezhetnek csak az ember fejében is, és tisztán tükrözik az egyén saját vallási elképzeléseit.

Ha ezekben az esetekben a repülők és a lények fizikai megnyilvánulások voltak, akkor honnan jöttek? Fizikai univerzumunk egy másik részéről, vagy valamilyen nem-fizikai birodalomból? Ha a lények a fizikai valóságunkból származnak, és nem robotok vagy más mesterségesen létrehozott lények, akkor hosszú evolúciós folyamat termékeinek kell lenniük, mint az állatok és az emberek a földön, a repülőnek pedig technológiai szerkezetnek kell lennie. De ha egy másik birodalomból származnak, ezek nem szükségesek. Ehelyett lehetnek alakváltó elementálok és asztrális síkbéli pszichikus energiák átmeneti materializálódásai.

Párhuzam vonható a „tulpa-k” tibeti elképzelésével, a gondolatformákkal, amiről azt mondják, hogy az őket létrehozó és fenntartó elmétől vagy elméktől független életet öltenek. Egy tulpa ölthet szilárd formát, jógik pedig azt állítják, hogy értelmes beszélgetéseket tudnak folytatni ezekkel az elme által teremtett lényekkel. Egy tulpa életének tartama és a vitalitása egyenesen arányos a teremtésébe beletett energiával.¹⁵⁴ UFO-s közeli találkozásoknál természetesen a megnyilvánulások *nem* maguknak a szemtanúknak a szándékos teremtményei.

¹⁵¹ Jacques Vallee, *Confrontations: A scientist's search for alien contact*, London: Souvenir Press, 1990, p. 196.

¹⁵² John A. Keel, *Strange Creatures from Time and Space*, London: Sphere, 1979, pp. 212-3.

¹⁵³ Kevin Randle and Russ Estes, *Faces of the Visitors: An illustrated reference to alien contact*, New York: Fireside, 1997, pp. 224-67.

¹⁵⁴ Brad Steiger, *Mysteries of Time and Space*, West Chester, PA: Whitford Press, 1989, p. 206.

Olyan közeli találkozásokról, amelyek nem hagynak fizikai bizonyítékot, és ahol nincsenek független szemtanúk, lehetséges, hogy az egész tapasztalás „hallucináció” volt. Ez azonban felveti a kérdést: Milyen mértékig keltették a tapasztalást a szemtanúk saját elméi, és milyen mértékig más entitások vagy erők?

Az alábbiakban bemutatott esetek hasonló kérdéseket vetnek fel. A rendelkezésre álló bizonyítékok pedig elég nagy teret hagynak a találgatásra.

1954. október 18-án a francia Royan-ban egy házaspár látott két gömbalakú objektumot az égen, az egyik narancs, a másik vörös volt, és egy ragyogó fénysugár kapcsolata őket össze. Amikor a fény kialudt, leszálltak. Egy kicsi teremtmény szállt ki az egyik repülőből, és odament a másikhoz. Mindkét tárgy később elrepült hatalmas villámlással.¹⁵⁵

1957. november 6-án reggel 6_31-kor a 12 éves Everett Clark Dante-ban, Tennessee-ben kinyitotta az ajtót, hogy kiengedje a kutyáját, Frisky-t, és egy különös, hosszúka tárgyát látott kb. 90 m-re a háztól. Azt gondolta, álmodik, és visszament a házba. Amikor 20 perc múlva hívta a kutyát, az objektum még mindig ott volt, Frisky pedig mellett állt mellette számos más kutyával a szomszédságból. Ugyancsak a tárgy mellett volt két férfi és két nő, mindennapi ruhában. Az egyik férfi többször megpróbálta megfogni Frisky-t, később pedig egy másik kutyát, de fel kellett adnia a próbálkozást, attól félve, hogy megharapják. A furcsa emberek német katonákhoz hasonlóan beszéltek, akiket a fiú a moziban látott. Figyelte őket, hogy egyenesen átmennek az objektum falán, ami utána egyenesen felemelkedett hang nélkül.

Egy másik kísérlet egy kutya ellopására ugyanazon a napon alkonyatkor történt, ekkor New Jersey-ben, Everittstown-ban. Különös egybeesés, hogy ennek a városnak a neve emlékeztet a fenti eset fiújának a nevére. Egy John Trasco nevű férfi kiment megetetni a kutyáját, és egy ragyogó tojás alakú tárgyat látott lebegni a pajtája előtt. Az úton találkozott egy 1 m magas, „sápadt arcú és nagy békaszemű” lényel, aki tört angolsággal azt mondta: „Mi békés emberek vagyunk, mi csak a kutyádat akarjuk” (az ilyen típusú abszurd párbeszéd tipikus közeli találkozásokról). A férfi keresetlen szavakkal megmondta a furcsa lénynek, hogy menjen vissza, ahová tartozik. A lény elfutott, és a gépe néhány pillanat múlva egyenesen felemelkedett. A lény zöld ruházatot viselt csillogó gombokkal, egy zöld sapkát és kesztyűket.¹⁵⁶

1962. június 26-án este Veronában, Olaszországban egy nő, a fia és a lánya észrevett egy ezüst korongot, aminek holdnyi látszólagos átmérője volt, amint az égen manőverezett kb. egy órában keresztül. Végül haza mentek. Hajnal 3 körül az egyiket felébresztette erős hideg érzése, és azt látta, hogy zöldes fény van a szobában. Az ablakban egy határozott körvonalú emberi alakot látott, ami egy félig átlátszó testet körvonalazott. A jelenésnek hatalmas kopasz feje volt. A szemtanú sikoltozott, felébresztve a másik kettőt, és azt látták, hogy a jelenés összehúzódik és eltűnik, „mint egy TV kép, amikor az ember kikapcsolja a készüléket”.¹⁵⁷

1963 októbere egyik reggelén Whidbey Island-en, Washington-ban egy középkorú nő, aki egy furcsa repülőt látott a házuk közelében előző júliusban, észrevett egy szürke, 3.5 m hosszú tárgyat, ami kb. 3 m-re a talaj fölött lebegett. Az átlátszó elejében három alakot látott. Hirtelen az utasok egyike ott állt a fűvön. „Azbeszt szövésű overallt” viselt, és sem az arcát, sem a kezeit vagy lábait nem lehetett látni. Amikor a nő megkérdezte: „Mit akar?” a válasz angolul így hangzott: „Az egyik csapatunk ismeri önt, vissza fogunk térni”. Az objektum ezután méretében összement, megdőlt, részben belemerült a talajba, megnőtt előző méretére, és elrepült kelet felé, füstöt, villanást és zajt keltve.¹⁵⁸

1965. július 1-én kora reggel egy francia farmer, Maurice Masse a levendulaföldjén volt Valensole közelében, amikor süvítő hangot hallott, és felfedezte, hogy leszállt egy objektum. Először azt gondolta, hogy helikopter vagy kísérleti repülőgép, de amikor közelebb ment, azt találta, hogy egy tojás alakú, gépkocsi nagyságú tárgy, kerek pilótafülkével a tetején, és négy lábon áll.

¹⁵⁵ Jacques Vallee, *Passport to Magonia: On UFOs, folklore, and parallel worlds*, Chicago, IL: Contemporary Books, 1993 (1969), p. 233; *Faces of the Visitors*, p. 270.

¹⁵⁶ Jacques Vallee, *Dimensions: A casebook of alien contact*, New York: Ballantine Books, 1989, pp. 61-2.

¹⁵⁷ *Passport to Magonia*, p. 285.

¹⁵⁸ Ugyanott, p. 294.

Ezután meglátott két kicsi lényt, amint a levendula növényeit vizsgálják. Kevesebb, mint 130 cm-esek voltak, nagy ferde szemekkel és nagyon nagy kopasz fejekkel, szürkészöld kezeslábasban. Az egyikük elővett egy kicsi csövet a táskájából, és rámutatott vele Masse-ra, aki azt találta, hogy képtelen megmozdulni. A két lény úgy kommunikált egymással, hogy gargalizáló hangokat hallott a szájuk mozdítása nélkül. Béke érzését árasztották. Visszamentek a repülőbe egy tolóajtón keresztül, aminek a lábai forogni kezdtek és visszahúzódtak, és felszállt. Először 1-2 m-rel a talaj fölött lebegett, majd ferdén felemelkedett egy sugárhajtású repülő felszálló sebességével. Amikor kb. 25 m-re volt, eltűnni látszott.

Eltelt kb. 20 perc, mire a farmer visszanyerte az izmainak irányítását. A talajt, ahol a repülő állt, nedvesség áztatta el, és beton szilárdságúvá keményedett. Geometriailag elhelyezkedő bemélyedéseket is találtak. A talajban megemelkedett a kalcium mennyisége, és a leszállás helyén 10 évig nem nőtt levendula. Az eset után sok héten keresztül Masse-n állandó álmoság uralkodott. A rendőrhatalóságok teljesen megbízhatónak tekintették. A későbbiekben látott egy másik objektumot is, amit úgy írt le, mint „gyönyörű, sok bájos fény kavargott körülötte”.¹⁵⁹

1967. január 19-én reggel 9:05-kor egy Ted Jones nevű férfi Nyugat-Virginia-ban egy autópályán vezetett, amikor azt találta, hogy az utat elállja egy nagy objektum, ami méternyire lebeg az út fölött. Nagy fém gömb volt, 7 m átmérőjű, tompa alumínium színű. Négy lába volt görgő szerű kerekkel, egy kis ablaka és az alján egy propellerszerűség. A propeller gyorsabban kezdett forogni, és az objektum felemelkedett az égbe. Pár nap múlva John Keel publikált egy cikket UFOkról, amit különös alakú objektumok rajzaival illusztrált, többet a rajzoló gondolt ki, aki hetekkel korábban készítette a képeit. A rajzai között ott volt annak a gömbnek a pontos másolata (vagy prototípusa?), amit John látott, a görgős lábakkal és a propellerrel. Ilyen tárgyat soha nem írtak le sem előtte, sem azóta az UFO irodalomban.¹⁶⁰

1967. november 2-án este 9:30-kor két navajo indián fiatal, Guy Tossie és Will Begay autózott egy autópályán Ririe külterületén, Idaho-ban, amikor hirtelen egy vakító villanást láttak az autójukkal szemben. A villanást követte egy 3 m szélet kupolás, a pereme körül villogó zöld és narancs fényű csészalaj megjelenése. Az autó megállt, ahogyan az objektum kb. másfél m-rel az út fölött lebegett, beterítve a környéket zöld fénnel. Az átlátszó kupolában a szemtanúk két kicsi utast láttak. Amikor a kupola kinyílt, az egyik alak lebegett a földre. 1 m magas lehetett, és egyfajta hátizsákot viselt, ami a kopasz feje mögött kidudorodott. Ovális arca erősen ragyás és ráncos volt, a fülei nagyok és magasak voltak, az szemei kicsik és kerek, a szája pedig résszerű. Orrot nem láttak az erősen forradásos arcon. A lény odament az autóhoz, és kinyitotta a vezetőoldali ajtót. Amikor becsusszant a kormány mögé, a két fiatal jobbra húzódtak. Ezután az objektum rögzítette helyzetét 1-2 méternyire az autó előtt, és bevezette vagy inkább bevontatta azt egy búzamezőbe. Amikor az autó megállt, Tossie kivágta az ajtót, és elrohant egy 400 m-nyire levő farm épületéhez. Egy ragyogó, a második utastól eredő fény követte. Eközben Begay összekuporodott az első ülésen, amint a lény beszélt hozzá érthetetlen, madárszerű hangokat hallatva. Amikor a második lény visszatért az autóhoz, az első kiszállt, és a kettő együtt lebegett be az objektumba, ami felemelkedett a látótérből cikcakkos pályát leírva. Tossie annyira rémült volt, hogy alig tudta elmondani a farmernek és a családjának, hogy mi történt. Amikor végül elkísérték a mezőre, Begay-t sokkban találták, amint szótlanul ült az autóban csukott szemmel. Az autó világítása be volt kapcsolva, és járt a motor. A fiatalok jelentették az esetet a sheriff helyettesnek, és az állami rendőrség nyomozott. Mások is kétségtelenül láttak fényeket a területen, és néhány farmer azt jelentette, hogy a teheneik elmenekültek az este folyamán ismeretlen okból kifolyólag.¹⁶¹

¹⁵⁹ *Dimensions*, pp. 24-5; *Confrontations*, pp. 107-11; Timothy Good, *Beyond Top Secret: The worldwide UFO security threat*, London: Sidgwick & Jackson, 1996, pp. 111-2.

¹⁶⁰ John A. Keel, *The Mothman Prophecies*, London: Hodder & Stoughton, 2002 (1975), pp. 119-20, 127-8.

¹⁶¹ Patrick Huyghe, *The Field Guide to Extraterrestrials*, London: Hodder and Stoughton, 1997, pp. 36-7.

6.1. ábra Az idegen, akivel Guy Tossie és Will Begay találkozott 1967 novemberében (köszönet Harry Trumbore-nak).¹⁶²

1968. november 1-én kora reggel egy francia orvost 14 hónapos fia sírásának hangja ébresztette fel. A fia a kiságyában állt, és az ablakra mutatott: a redőny mögött egy ragyogó fény mozgott. Miután a gyerek újra elaludt, az orvos kiment az erkélyre. Két fénylő korongot látott az égen, ezüstfehér volt a tetejük és ragyogó vörös alatta. Magas antenna volt a tetejükön és egy-egy mindkét oldalon, és vékony fehér fénysugarat irányítottak a lenti talaj felé. A két objektum lassan közelebb húzódott egymáshoz, és egyetlen objektummá olvadt össze, ami kb. 60 m átmérőjű és 15 m vastag volt. Megközelítette az orvost, majd 90 fokkal megdőlt úgy, hogy a fénysugár őt érte el. Ezután egy hangos koppanást hallott, és az objektum elpárolgott egy fehéres felhőbe, ami a szélben feloszlott. Egy vékony fénysugár emelkedett fel magasan az égbe, mielőtt eltűnt fehér pontként, ami tűzijátékként szétrobbant.

Pár nappal korábban az orvos véletlenül elvágott egy eret a lábában, amikor fát vágott, és tíz éve rálépett egy aknára Algériában, aminek eredményként a jobb oldala részlegesen lebénult. A fenti eset után azt találta, hogy a duzzadás és a fájdalom a lábsérülésében eltűnt, és az algériai háborúban elszenvedett sérülések idült utóhatásai drámaian javultak a következő napokban. Néhány nappal a találkozás után az orvosnak és a gyerekének mellkasán furcsa, vöröses, háromszög alakú jel jelent meg, és ez a jel a következő években újra és újra visszatért. Furcsa paranormális jelenségek kezdtek történni az orvos és családja körül, beleértve poltergeist tevékenységet és megmagyarázhatatlan zavarokat az elektromos hálózatban.

Az orvos rejtélyes találkozókba kezdett egy idegen, név nélküli férfivel, akit „Mr. Bied-nek” nevezett. Füttyülő zajt hallott a fejében, és irányítást érzett, hogy menjen vagy autózzon egy bizonyos helyre, ahol találkozik a férfivel, akivel megbeszéli az UFO élményét és paranormális dolgokat. Mr. Bied elérte nála, hogy megtapasztalt kétségtelen teleportációt és időutazást, beleértve egy aggasztó történetet alternatív földterülettel egy olyan úton, aminem létezik. Az idegen egyszer meg is látogatta az orvost otthonában, egy 1 m magas, összeaszalódott bőrű humanoid kíséretében, aki mozdulatlan marad, miközben a szemei gyorsan körbejárták a szobát.¹⁶³

Az orvos legalább egy alkalommal irányítatlan levitációt is megtapasztalt. Számos más levitációs esetet jelentettek UFO-kkal kapcsolatban. Egy 1954-es esetben egy férfinak, aki a földjeiről jött vissza a lovával, el kellett engednie a kantárt, mivel az állat néhány méternyire felemelkedett a levegőbe, amikor egy sötét, kerek objektum gyorsan elrepült az ösvény fölött, amin haladtak.¹⁶⁴

¹⁶² Ugyanott, p. 37 (Harry Trumbore illusztrációja).

¹⁶³ *Confrontations*, pp. 113-20; *The Field Guide to UFOs*, pp. 126-7.

¹⁶⁴ *Dimensions*, pp. 156-7.

1973 decemberének egyik éjjelén egy férfi a belga Vilvoorde-ben furcsa zajt hallott a konyháján kívül. A függönyön keresztül zöldes fényt látott, és amikor elhúzta, egy kicsi, kb. 1 m-es teremtményt látott, aki fénylő overállt viselt, amely zölden világított. Átlátszó sisakot viselt egy csővel, ami a hátizsákjába csatlakozott. A hasán egy nagy piros doboz volt, ami szikrázni látszott. A szemtanú zseblámpával rávilágított a lényre, aki olyasmit használt, ami egy fémdetektornak tűnt. A teremtmény felemelte a kezét, és V-jelet mutatott, majd megfordult, és elballagott a kert hátsó fala felé. Amikor elérte a falat, tovább ment egyenesen felfelé, merőlegesen maradva a talajra, majd ugyanígy ment le a másik oldalon! Pillanatokon belül a szemtanú egy kis repülőgépet látott a távolban.¹⁶⁵

Két férfinak, Jack-nek és Don-nak a dél- ausztráliai Nildottie-ből problémái voltak a külső TV antennájával, hogy az elcsavarodott. 1979-ben egyik este az ablakredőny fel-le kezdett járni. A férfiak kimentek, és európai kinézetű emberek közeledtek hozzájuk, férfiak és nők egyaránt, akik gyapjú kötényruhát viseltek. Ragyogó fény világította be őket, és a két férfi nyugalmat érzett. Elvitték őket egy repülőhöz, ami egy sóder halom mellett állt. Belül hideg volt, és a lények visszakisérték őket a házhoz, hogy kabátot vegyenek, de azt nem engedték meg, hogy élelmet is vigyenek. Ezután visszatértek az objektumhoz, és az felszállt. Amint emelkedett, látták a TV antennát lent, a házon, hogy elcsavarodott. Don furcsa, ismétlődő teszteket kapott, hogy oldja meg. Hét órával később visszatértek. Amikor egy szomszéd átment hozzájuk, és zavarodottan találta őket, kihívta a rendőrséget. A férfiakat bevitték egy helyi kórházba. Sárgaságban szenvedtek, és szem problémáik voltak. Mindkét férfi, akik harmincasok voltak, végül elveszítette a látását, és a találkozás után két évvel meghaltak.¹⁶⁶

1989. szeptember 27-én délután 6:30-kor az orosz Voronyezs városban három iskolás gyerek és kb. 40 felnőtt egy lila vagy vörös fényt látott az égen, ami sötét vörös, kb. 10 m átmérőjű gömbbé vált. Elrepült, de néhány perc múlva visszatért, és egy park fölött lebegett. Egy lejáró nyílt az alján, és megjelent egy lény. Kb. 3.3 m magas volt, nem volt nyaka, ezüst overallt és bronz színű lábbelit viselt. Három szeme volt, kettő fehéres, de a középső szem – vagy lámpás, ahogyan egy szemtanú nevezte – vörös volt, és nem volt pupillája. A lény felmérte a terepet, a lejáró bezárult, és a gömb lejjebb ereszkedett, sűrűlva egy nyárfát, amely meghajlott, és abban a helyzetben maradt. Az objektum, ami 14 m széles és 6 m magas volt, ezután leszállt. A magas lényhez egy kicsi robot csatlakozott. A lény mondott valamit, és egy kicsi fényes négyszög jelent meg a talajon. Mondott valami mást, és a négyszög eltűnt. Ezután állított valamit a robot mellén, amitől az mechanikus módon járni kezdett.

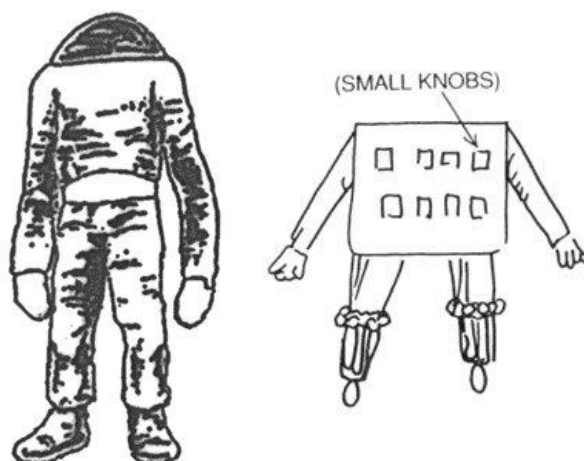
Az nézők közül az egyik fiú sírni kezdett a félelemtől. A lény, akinek a szeme úgy tűnt, hogy fényt bocsájt ki, ránézett, és a fiú megdermedt. Amikor a szemtanúk kiabálni kezdtek, a gömb és a lény azonnal eltűnt. Öt perc múlva azonban az objektum és a lény újra megjelent. Ekkor egy 130 cm-es csövet tartott az oldalánál. Amikor a lény azt egy 16 éves fiúra irányította, a fiú láthatatlanná vált. A lény ekkor visszament a gömbbe, és amint az objektum elrepült, a fiú ismét megjelent. A felszállás után az UFO szinte azonnal csupán egy ponttá vált, és eltűnt az égen. A nyomozás feltárta, hogy a radioaktivitás szintje a leszállás helyén kétszerese volt a környezethez képest. Nyomokat találtak, ahol a repülő négy lába állt. Volt egy letaposott füves terület, és a talajról azt találták, hogy kő keménységűvé vált. Úgy számították, hogy az objektum, ami ott állt, 11 tonnás volt.

¹⁶⁵ *Faces of the Visitors*, pp. 59-61.

¹⁶⁶ Albert Rosales, 'The strangest of the strange', *The Anomalist*, no. 12, 2006, pp. 145-59; phantomsandmonsters.com.

6.3. ábra A Voronyezsben (Oroszország) 1989. szeptemberben látott UFO illusztrációja.¹⁶⁷

6.4. ábra Balra: A Voronyezsben látott óriás.¹⁶⁸ Jobbra: A robot, ahogyan egy iskolás lány lerajzolta (köszönet Jacques Vallee-nek).¹⁶⁹

Voronyezsi lakosok ezrei észleltek számos UFO megjelenést 1989. szeptember 23. és 29. között, és legalább három leszállás történt, aminek 30-nál több ember volt tanúja. Ahogyan más esetekben is, sok észlelés szennyezett területeken történt: a park korábban szemétkerítő volt, és az UFO-k meglátogatták az elektromos elosztót és egy jövőbeni atomerőmű helyszínét is.¹⁷⁰

1967-ben egy nő New York-ba autózott, amikor a kocsiját megállította egy zümmögő kupolás korong alakú tárgy. Ragyogó fény sugárzott le az objektumból, ő pedig hangokat kezdett hallani. Nem férfi vagy női hangoknak hallatszóttak, de szaggatottak voltak, mint egy földöntúli kórus. Megneveztek egy barátot, akit ismert, és azt mondták, hogy abban a pillanatban a barátjának a bátyja egy szörnyű balesetet szenvedett több kilométerre. Az üzenet igaznak bizonyult.¹⁷¹

Bár a közeli találkozásoknak néha van egy tagadhatatlan fizikai része, világos, hogy gyakran paranormális jelenségek is fellépnek. Néha hasonlók álom- és transz állapotokhoz és szellem-tapasztalásokhoz, és nagyon szürreálisak lehetnek. Michael Talbot ezt írja:

Az irodalomban az ember találhat eseteket, amikor az UFO lények abszurd dalokat énekelnek, vagy furcsa tárgyakat (pl. krumplit) dobálnak a szemtanúkra, eseteket, amelyek nyílt elrablásokkal indulnak az úrajárművek fedélzetén, de hallucinogén utazásokban fejeződnek be Dante-i színek

¹⁶⁷ <http://ufocasebook.com/Voronezh.html>.

¹⁶⁸ *Faces of the Visitors*, p. 53.

¹⁶⁹ Jacques Vallee, *UFO Chronicles of the Soviet Union: A cosmic samizdat*, New York: Ballantine Books, 1992, p. 44.

¹⁷⁰ *The Field Guide to Extraterrestrials*, pp. 52-3; *UFO Chronicles of the Soviet Union*, pp. 41-61.

¹⁷¹ Richard L. Thompson, *Alien Identities: Ancient insights into modern UFO phenomena*, Alachua, FL: Good and Beautiful Publishing, 2nd ed., 1995, p. 166.

sorozatán keresztül, és olyan eseteket is, amikben humanoid idegenek alakja megváltozik madarakká, óriási rovarokká, és más fantázia szülte teremtményekké.¹⁷²

Ahogy már mondtuk, a környezetre tett fizikai hatások bizonyítékai, független tanúvallomások és főleg fényképek és filmfelvételek hiányában lehetetlen biztosan kijelenteni, hány UFO észlelés vagy közeli találkozás történt a fizikai síkon, és mennyi az asztrális/mentális síkon.

Azokban az esetekben, amikor több szemtanú van, a tanúk néha ugyanazt a történetet mondják el, de nem mindig. Egyik esetben egy fiú egy félgömböt látott három ablakkal és belük három lényel, míg a barátja csak egy fehér fényt látott. És bár 180 m távolságban volt, az egyik arcot részletesen látta, mintha nagyon közel lett volna.¹⁷³

Egy másik esetben Angliában egy nő látott egy UFO-t egy főút fölött a csúcsforgalom idején, noha senki más nem jelentette azt.¹⁷⁴ Számos lehetséges magyarázat van erre. Lehet, hogy az UFO csak a szemtanú elméjében létezett, akár önmaga, akár egy másik közeg által keltett hallucinációként. De az is lehet, hogy a tanú az UFO-t tisztánlátással látta. John Keel ezt írja:

A legvalószínűbb, hogy egyes UFO-k számunkra láthatatlan alkotó energiák tömegei, de amik – amikor a feltételek éppen jók – megváltoztathatták a frekvenciáikat, és beléphetnek a látható tartományba. Más szavakkal, az UFO-k állandóan jelen vannak az égen, de csak bizonyos időpontokban... vagy bizonyos emberek által láthatók, olyan emberek számára, akik rejtett vagy aktív pszichikai képességekkel rendelkeznek, akiknek a szeme rá van hangolódva, hogy a látható tartományon némileg túl is lássanak.¹⁷⁵

Keel rámutat, hogy egy észlelés gyakran vöröses izzással kezdődik, ami az objektumnak a színekép láthatatlan tartományából az infravörösbe való felemelkedését jelzi a látható fény szűk tartományába. Vagy, ha az objektum áthalad a látható tartományon a magasabb frekvenciák felé, lilás (kékes szürke), mielőtt kékre vált, és belép az ultrabolya tartományba.¹⁷⁶

Egyes közeli találkozás esetekben a szemtanúk később képtelenek behatárolni tapasztalásuk helyszínét. Akkor látszódnak épületek és tereptárgyak, valamint utak és autópályák eltűnni látszanak. Ahogy Keel megjegyzi, ez egy jó ismert jelenség a pszichikus tanban, valószínűleg, mert egyes emberek hajlamosak a pszichikus hallucinációkra. Itt is a szemtanúk néha ráhangolódhatnak a „szuperspektrumra”, vagyis az asztrális valóságokra. Egyes UFO jelentésekben az idegenek nyilvánvalóan nem látják a szemtanúkat, vagy meglepetést mutatnak, hogy az emberek látják őket.¹⁷⁷

Idegen lények néha használnak bénító sugarakat és hasonló eszközöket. Egy 1947. augusztusi esetben egy geológia professzor északkelet Olaszország hegyeiben egy ásvány gyűjtő expedícióban találkozott egy vörös, lencse alakú, kb. 10 m széles és 6 m magas objektummal. Látott két kicsi, zöld bőrű humanoid teremtményt, és rájuk kiáltott, megkérdezve, hogy kik ők. Eközben felemelte a hegymászó csákányát. Az egyik lény akkor rátette a jobb kezét az övére, ahonnan füst vagy valamilyen sugár csapott ki. A csákány kirepült a professzor kezéből, ő pedig a földön találta magát megbénulva. A lények visszahozták a csákányt, és visszatértek a járművükbe. Miközben a szemtanú megpróbált felülni, a repülő kilőtt a levegőbe.¹⁷⁸ Ha az ehhez hasonló esetek többek egyszerű hallucinációnál, akkor inkább paranormális erők használatát jelzik, mint sem fejlett fizikai eszközökét.

A szemtanúk, akik megbénultnak találják magukat, lehetnek transz állapotban. John Keel rámutat, hogy egy közeli találkozási tapasztalás általában egy hirtelen fényvillanással vagy zümögő, mormogó vagy éles hanggal kezdődik. A tanúk figyelmét vakító erősségű villogó fény vonja magára, és gyakran azt tapasztalják, hogy földbe gyökerezett a lábuk, és képtelenek

¹⁷² Michael Talbot, *The Holographic Universe*, New York: HarperPerennial, 1991, p. 278.

¹⁷³ John Spencer, *Gifts of the Gods? Are UFOs alien visitors or psychic phenomena?*, London: Virgin, 1994, pp. 186-8.

¹⁷⁴ Ugyanott, pp. 328-9.

¹⁷⁵ John A. Keel, *Disneyland of the Gods*, Lilburn, GA: IllumiNet, 1995, p. 140.

¹⁷⁶ *The Mothman Prophecies*, p. 47.

¹⁷⁷ Ugyanott, pp. 212, 273; *Strange Creatures from Time and Space*, pp. 136, 159.

¹⁷⁸ *The Field Guide to Extraterrestrials*, pp. 38-9.

megmozdulni. A villogó fény ezután egy sor színváltozáson megy keresztül, és egy látszólag fizikai objektum elkezd kialakulni, mit egy szokatlan repülő szerkezet, vagy valamilyen entitás.

Az észlelő először belépett a villogó fénybe. Attól a pillanattól lebénultnak érzi magát, elveszíti a kapcsolatát a valósággal, és elkezd hallucinálni. A fény megmarad fénynek, de az elméje valami mást épít fel. A lebénulás a hipnózis egyik formája... Amikor kijön a transzból, és az órájára néz, azt találja, hogy órák teltek el, bár csak néhány másodpercig nézte a fényt. Olyan vallási csodáknál, mint ami Garabandal-nál, Spanyolországban történt az 1960-as években, a tömegben a kis gyermekeket, amint transzba kerültek, lények vették körül, akiket csak ők láthattak. A gyerekek gyakran órákig mozdulatlanok maradtak, de amikor kijöttek a transzból, azt gondolták, csak percek teltek el.¹⁷⁹

Keel hozzáteszi, hogy ha a hallucinációk tényleg részei a közeli találkozás jelenségnek, akkor „leíró adataink nagy része teljesen hamis, és semmit nem ér”.¹⁸⁰ Másrészt egyedül hallucinációval nem lehet magyarázatot adni sok radaros észlelésre, fényképre, leszállási eseményre, amik fizikai nyomokat hagynak.

Közeli találkozás szemtanúk gyakran jelentik, hogy különböző paranormális események, különösen poltergeist jelenségek kezdenek történni észlelésüket követően, és néha röviddel azelőtt is. Egyeseknél pszichikus képességek fejlődnek ki, mint a telepátia és a pszichikus gyógyítás, míg mások régebben rendelkeznek paranormális tapasztalásokkal. Egyes szemtanúk baljós „sötét zsaruk” látogatásáról számolnak be, akik megfenyegették őket, hogy csendben maradjanak, vagy kísérteteket látnak, amik néha megtámadják őket.¹⁸¹ Nem csak szemtanúk, de egyes ufológusok is állítják, hogy furcsa dolgok kezdtek történni velük, miután elkezdtek tanulmányozni a jelenségeket, beleértve az UFO észleléseket vagy elrablásokat, rejtélyes személyek általi zaklatásokat és paranormális tapasztalások széles skáláját.

Számos felmérést készített olyan emberek között, akik UFO tapasztalást jelentettek. Mivel a minták meglehetősen kicsik, az eredmények valamelyest ellentmondásosak. Viszont általános felismerés, hogy az UFO megtapasztalók inkább mentálisan egészséges személyek, nincsenek nyilvánvaló neurotikus vagy pszichotikus tüneteik, noha esetleg több pszichológiai problémájuk van, mint az átlag lakosságnak. Az egyik tanulmány azt találta, hogy az UFO megtapasztalók általában nem voltak jobban pszichopatológiai esetek, kevésbé intelligensek vagy hajlamosabbak a fantáziálásra és hipnotizálhatóbbak, mint más emberek. Viszont az erős UFO megtapasztalók hajlamosak több fantáziálásra és jobban hisznek az UFO-kban és a paranormális jelenségekben.¹⁸²

A közeli találkozás megtapasztalók gyakran, bár semmi esetre sem mindig pszichikusok.¹⁸³ A brit UFO szervezet, a BUFORA által végzett felmérés szerint a közeli találkozás szemtanúk jelentős arányban rendelkeznek bevallott ESP-vel, gyakran van bevallott UFO és „repülés” álmuk, és gyakran inkonzisztens helyzetben vannak (tehát olyan állásuk van, ami ellentétes az értelmi szintjükkel vagy társadalmi helyzetükkel). Az inkonzisztenciát mutató szemtanúknak súlyos nehézségeik voltak az élet gyakorlatilag minden – anyagi, társadalmi, üzleti és szakmai – területén való beilleszkedésben. A szemtanúk meglehetősen nagy száma számolt be vallási vagy misztikus tapasztalásokról, de jellemzően a hagyományos egyháztól való elfordulásról is.¹⁸⁴

Kenneth Ring az találta, hogy bár az UFO-val találkozást megtapasztalók és a halál közeli élményeket átélők nem különösebben hajlamosak fantáziálásra, viszont gyakran érzékenyek a nem mindennapi valóságokra és azok szülőtteire, mint a gyerekek. E megtapasztalók mindkét típusa pszicho-fizikai változások széles spektrumának elszenvetését írja le, amik a találkozásaik után

¹⁷⁹ *The Mothman Prophecies*, pp. 205, 207.

¹⁸⁰ *Strange Creatures from Time and Space*, p. 197.

¹⁸¹ Lásd: [Visitors from the twilight zone](http://davidpratt.info), <http://davidpratt.info>.

¹⁸² James R. Lewis (ed.), *The Gods Have Landed: New religions from other worlds*, Albany, NY: State University of New York Press, 1995, p. 235; Charles F. Emmons, *At the Threshold: UFOs, science and the new age*, Mill Spring, NC: Wild Flower Press, 1997, pp. 173-4.

¹⁸³ Kenneth Ring, *The Omega Project: Near-death experiences, UFO encounters, and mind at large*, New York: William Morrow and Company, 1992, pp. 114-5, 136-7.

¹⁸⁴ *Gifts of the Gods?*, pp. 167-8.

következtek be, mint allergia, hangulat ingadozás, zavarok a közeli elektromos berendezésekben, paranormális és gyógyító képességek.¹⁸⁵

Ring azt is találta, hogy akik UFO vagy halál közeli találkozón mentek keresztül, de még azok is, akik mélyen érdeklődnek irántuk, hajlamosak azt jelenteni, hogy az pozitív változást hozott az életükben, azt mondják, jobban értékelik önmagukat és másokat, a környezetet és általában a világot, és határozott változáson mennek keresztül vallásos univerzalizmus irányába. Hajlamosak azt hinni, hogy „magasabb erők” vagy egy céltudatos értelem hangszereli ezeket a tapasztalásokat, és mozgatja az emberi fajt a tudatosság spirituálisabb szintje felé.¹⁸⁶

Másrészt a közeli találkozás szemtanúk néha a tapasztalásultra nagyon negatívan reagálnak. Válhatnak idegroncokká, elválhatnak a feleségüktől, elveszíthetik az állásukat, vagy csődbe mehetnek. Egy közeli találkozás után egy West Virginia-i középiskola tanára komolyan közölte a tanítványaival, hogy ő valójában vénuszi. Sok lény, akivel közeli találkozás során találkoztak, csalónak tűnik, és erősíti az önámítás hajlamát a szemtanúk esetében. Ahogyan John Keel megjegyzi, sok „isten” és más szokatlan lény, akikkel korszakokon keresztül találkoztak, hasonló pusztítást okozott az emberek életeiben.¹⁸⁷

7. A látogatók

A szemtanúk által több mint 60 éve leírt „idegenek” nagy változatosságot mutatnak alakban, méretben, bőrszínben és más tulajdonságokban. Patrick Huyghe ezt írja:

Az évek során voltak idegenek minden színben: feketék, fehérek, vörösek, narancsok, sárgák, kékek, lilák és természetesen szürkék és zöldek. Lehetnek aprók, éppen csak néhány cm magasak, vagy a tanúk fölé tornyosulók, állva 3 m-esek vagy még magasabbak. A kicsi szőrös törpéktől a kopasz óriásokig. Egyesek szinte embernek néznek ki, mások furcsán idegenek. Néhányuk egy rémálom megnyilvánulása. Miközben gyakran hús-vér vagy fémes lénynek néznek ki, sokan képesek kísértetszerű tettekre, mint átmenni a falakon. Változatos különbözőséget mutatnak a ruházatukban, viselkedésükben és beszédformájukban. Egyesek szentként cselekednek, mások démonként. Amikor pedig füllentenek, nincs olyan földi politikus, aki jobban csinálná.¹⁸⁸

A legtöbb idegent kétlábúként írják le, bár van néhány jelentés egy lábúról is. Néhány idegent úgy láttak, hogy inkább a levegőben lebeg, mint jár. Egyesek kar nélkül jelennek meg, másoknak kettőnél több van, és esetenként a felső végtagok csápok vagy szárnyak formáját öltik. A karok általában kezekben végződnek, amiken általában csak 3 vagy 4 ujj van. Egyes lényeknek szokatlanul hosszú ujjai és karjaik vannak, amik térd alá érnek. Néhány esetben karmokról vagy furcsa, szerszámszerű eszközökről számoltak be a kezek helyén. Szinte minden idegennek van feje, gyakran abnormálisan nagy, de néhányat úgy írtak le, hogy nincs feje, és egyesek nyak nélkül jelennek meg.

Szinte minden idegennek két szeme van, de néhánynak három, egy vagy több. Gyakran nagyobbak, kerekesebbek vagy ferdebb vágásúak az ebekénél. Általában egyszínű feketék, pupillák, fehérje vagy írisz nélkül. Néha a szemeiket izzónak, a légyhez hasonló összetettnek, vagy függőleges pupillájúnak írják le. Az idegeneknek gyakran nincs orruk, csak orrlyukaik vannak, vagy éppen különösen kiállóval rendelkeznek. A szájuk általában kicsi és ajak nélküli. Fogakról nagyon ritkán számolnak be. Egyes idegeneknek nincsenek fülei vagy csupán nyílások, vagy borjúéra vagy egérére hasonló fülük van.

Az idegenek bőre szintén nagy változatosságot mutat. A „szürkéknek” általában sima, fakó, szőrtelen bőrük van, vagy térszerű, vagy áttetsző. A szemtanúk gyakran bizonytalanok, hogy az idegeneket csupasz bőrrel vagy szorosan passzoló ruhában látták-e. Egyes idegeneknek ráncos

¹⁸⁵ *The Omega Project*, pp. 129, 137, 146-7, 156, 161.

¹⁸⁶ Ugyanott, pp. 178-9, 183, 190.

¹⁸⁷ *Disneyland of the Gods*, pp. 146-7.

¹⁸⁸ Patrick Huyghe, *The Field Guide to Extraterrestrials*, London: Hodder and Stoughton, 1997, pp. 6-7.

bőre van, ragyás vagy vörhenyes bőre, vagy pikkelyes hullóbőre. Sok jelentés szól rendkívül szőrös idegenekről is.

Huyghe a „látogatókat” négy fő osztályba sorolja, majd további típusokba: 1. humanoidok (típusok: „emberek”, kis szürkék, kis nem-szürkék, óriások, rendhagyók), 2. állatiak (típusok: szőrös emlősök, hullók, kétéltűek, rovarszerűek, madárszerűek), 3. robotok (típusok: fémesek, húsvérek). 4. egzotikusak (típusok: kísértetek, fizikaiak).

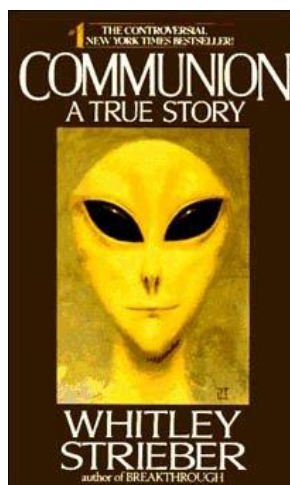
Időnként különböző típusú lényeket látnak kijönni ugyanabból a repülőből. Például 1973. november 26-án délután 1 órakor Franciaországban, Mairieux közelében egy férfi és egy nő egy parkoló autóban észrevett egy fehér, fémes kinézetű, mintegy 17 m átmérőjű félgömböt a hó borította mezőn 90 m-re. Egy sötét nyílás jelent meg az objektumon, amiből 3 egyméteres humanoid jött ki, nagy fejekkel, előre ugró szemekkel, lyukakkal az orrál, keskeny szájjal és hosszú karokkal, szoros, egy darabos, fémes kinézetű ruházatban. Mindegyiknél volt egy kicsi sötét doboz egy fénylő fehér „képernyővel”. Lassan mentek, merev, kis lépésekkel, és szétváltak, mintha keresnének valamit. Őket követte két embernek kinéző, kb. 2 m magas alak, világos arcbőrrel és szőke, vállig érő hajjal, hasonló ruházatba öltözve. Az ajtóhoz legközelebb egy zömök, majomszerű alak állt, hosszú, lelógó karokkal, sötét szőrzettel borítva. Amikor a kis lények megközelítették az autót, a nő kiugrott, és visszaroht a saját autójához. A majomszerű teremtmény akkor visszament az objektumba, őket követte a két ember és a három humanoid, amelyek úgy futottak hosszú, gyors lépésekkel, mintha repülnének a talaj fölött. A sötét nyílás eltűnt, és az UFO ragyogó fémes fényt öltött, függőlegesen felemelkedett 10 m magasra, majd kilőtt nyugat felé, és egymás után narancs, kékes és vöröses színűvé vált, mielőtt elenyészett volna egy pontban.¹⁸⁹

Az idegenekről az uralkodó népszerű kép ma az alacsony, emberszerű lényeké, villanykörte alakú fejjel, mandula alakú fekete szemekkel és törékeny testtel – ők a „szürkék”. De még a szürkék között is sok változat van. Bár a legtöbbször 1 m körüli magasságú, vannak 150, 180 vagy 210 cm magasak is. Bár a legtöbbszörnek térszínű, szőrtelen bőre van, egyesek barna vagy fekete bőrűek és rövid hajúak. Jellemző, hogy bár az alacsony szürke lények mindenhol előfordulnak napjainkban, szinte teljesen hiányoztak az 1960-at megelőző jelentésekből. Huyge ezt mondja:

A legkorábbi jelentések lényekről elsősorban emberszerű lényekről szóltak. Amíg egykor a szőke „északi” forma típusú emberek voltak a felelősek az összes eset kb. negyedéért, az 1960-as évek óta már nem teljesen általánosak. Hasonlóképpen, a szőrös törpék, amiket olyan gyakran jelentettek az 1950-es években, most inkább ritkák az összes beszámolóhoz képest... 1987 előtt, amikor Whitley Strieber: *Communion* és Budd Hopkins: *Intruders* című könyvei megjelentek Angliában, a Britanniában jelentett elrablásos esetekben a lények kevesebb, mint negyede volt kicsi, kopasz fejű lény. A könyvek megjelenése után azonban az esetek több mint felében jelentek meg „Amerikai szabványosított idegenjei”. ... Mivel az amerikai elrablási esetek több publicitást kapnak, mint bármely más esetek, úgy tűnik, mintha a „szürkék” képe többé-kevésbe beleivódott a világ többi részébe általános idegen-típusként.¹⁹⁰

¹⁸⁹ Albert Rosales, 'The strangest of the strange', *The Anomalist*, no. 12, 2006, pp. 145-59.

¹⁹⁰ *The Field Guide to Extraterrestrials*, p. 129.

7.1. ábra Strieber 1987-es bestsellerének címlapja.

Az a tény, hogy a tömegmédiá és a népszerű kultúra (könyvek, filmek, TV stb.) befolyásolták az „idegenek” feltételezett megjelenését, világosan mutatja, hogy nem csupán fizikai megnyilvánulásokkal van dolgunk, a népe hitek és elvárások óriási szerepet játszanak az UFO jelenség megformázásában. Az is érdekes, hogy összességében az UFO jelenség tett egy lépést az emberi technológia felé, a léghajóktól az irányítható léghajókig, a szellemrakétáig, a repülő csészealjakkig fejlődve, idegenekkel, akiknek a jelenlegi tevékenysége tartalmazza a bioenergetikát is.¹⁹¹

Az idegenek típusai tükrözik a nemzeti jellemzőket is, bár ezt a hatást valamelyest csökkentette a média által játszott szerep a „szürkék” idegen-alaptípussá tételével.

Dél-Amerikából jöttek jelentések kicsi, barna bőrű törpékről, akik meglehetősen agresszívek, míg Európából, különösen Angliából sok jelentés volt magas, szőke kék szemű lényekről, sokkal barátságosabb viselkedéssel. Eközben Észak-Amerikában a szokásos alacsony szürke a megdöbbentően közönyös természetűek az uralkodó típus. Ez az azonnal nyilvánvaló földrajzi különbség az idegenek típusai között jelentős akadály a földönkívüli UFO-k valóságossága előtt. Úgy tűnik, a jelenség úgy idomul, hogy összhangban legyen a kultúrával és az időponttal, amiben megjelenik. Ez arra utal, hogy a találkozások valószínűleg inkább látomások, mint földönkívüliek látogatásai.¹⁹²

Egy 1974-es Dél-Afrikai esetben, amikor egy hipnotizált személyt megkérdezték, hogy néztek ki az idegenek, a szemtanú ezt a megjegyzést tette: „Úgy néztek ki, ahogyan én akartam, hogy kinézzenek”.

Sok korai jelentés, különösen Franciaországból és Dél-Amerikából említ lényeket bűváruháokban és sisakokban, amiből csövek futnak a hátizsákokba, tükrözve azt az uralkodó nézetet, hogy az idegenek nem tudnák belélegezni a mi levegőnket. Később, amint a kapcsolatteremtés jelensége kezdett elterjedni, és a *Star Trek* azt sugallta, hogy földszerű bolygók léteznek szerte a galaxisban, a bűváruha és a légzőkészülék teret engedett a kezeslábasoknak. Egyes beszámolók a lényeket úgy jellemzik, mint akik furcsa ruhákat viselnek széles övvel, sapkákat és rangjelzéseket, de valószínűtlennek tűnik, hogy idejétmúlt emberi ruha stílusok jelentik a legutolsó divatot távoli bolygókon.

Az idegenek és az emberek közötti kapcsolatok természete fejlődött. A korai időkben az UFO utasok gyakran szégyenlős idegenekként viselkedtek. Javították a repülőiket, talaj, kőzet vagy növénymintákat gyűjtöttek, és ha észrevették őket, gyakran elrepültek. Egyesek azonban beszélték az emberekhez, vagy megbénították őket, vagy esetenként megpróbálták elrabolni őket. Az 1950-es évek volt a kapcsolatba lépők és a „űrbeli testvérek” csúcspontja. Manapság az idegenek sokkal kevésbé valószínűen végeznek kitérő műveletet, ha emberek akadnak rájuk. Valójában az elmúlt pár évtizedet elrablási jelentések robbanását jellemezte.

¹⁹¹ Jacques Vallee, *Dimensions: A casebook of alien contact*, New York: Ballantine Books, 1989, pp. 140, 148.

¹⁹² *The Field Guide to Extraterrestrials*, pp. 129-30.

Az állatok hajlamosak félni az idegen lényektől és a repülőiktől is. Például, miután meglátott egy korong alakú UFO-t egyik este, egy ember felébredt éjszaka, és két kicsi teremtményt látott, akik ezüst ruhában voltak a kertben, és talaj és növényi mintákat gyűjtöttek. A németjuhászát arra utasította, hogy támadjon rájuk, de az inkább visszaroht a házába.¹⁹³

Az idegenek nyelvi képességei nagyon határozottan különböznek. Beszélhetnek a szemtanúk nyelvén tökéletesen, vagy beszélhetnek azt „külföldi” akcentussal, vagy beszélhetnek ismeretlen nyelven. Más idegeneket úgy írnak le, hogy nyüsítő, morgó, gurgulázó, kotkodácsoló, züm-mögő vagy madárszerű hangokat hallatnak. A telepatikus kommunikációról szóló jelentések megszokottak, mind maguk az idegenek, mind az idegenek és az emberek között.

Az UFO lények érdekes neveken mutatkoznak be, pl. Affa, A-lan, Ashtar, Ausso, Kronin, Orthon, Quazgaa, Semjase, Xenó, Zandark. A neveik gyakran olyannak tűnnek, mint amiket a mitológiából vettek át.¹⁹⁴ Például a „Kronin” emlékeztet Kronoszra, az idő római istenére, „Ashtar” pedig Istarra, a termékenység, háború, szerelem és a szex mezopotámiai istennőjére.

Az UFO lények által tett kijelentések gyakran átmentnek tűnnek a félrevezetés és a merő képtelenség között, néha pedig határozottan szürreálisak. Vegyük például a következő talányos megjegyzést, amit Semjase tett, aki állítólag egy nőnemű idegen a Pleiadokról: „A nagy nyilvánossággal való kapcsolatok jelenleg nem tartoznak az érdeklődési körünkbe, azonkívül nem is közvetítenének pontos jelentést annak az elmeállapotnak, amiben most mi léteünk”.¹⁹⁵ A következő idegen üzenet többet feltár: „Elutasítjuk, hogy mi jelentsük a válaszaitokat. Amikor már azt gondoljátok, hogy megfogtatok, valami mást mondunk nektek. Egyetlen hitrendszer sem tudja felölelni a teljes valóságot egy összetett univerzumban”.¹⁹⁶

Az idegenek gyakran kijelentik, hogy a múltban már jártak a földön, és segítettek létrehozni az emberiséget genetikai manipulációval. Néha azt mondják, vannak rejtett bázisai a földön. Régente figyelmeztettek az atomkísérletek veszélyeire, de manapság az általánosabb környezeti katasztrófákra figyelmeztetnek, mintha az emberi aggodások változását tükröznék. Néha azt mondják, a tevékenységeink hatással van rájuk, aminek akkor van értelme, ha szoros kapcsolatban állnak a földünkkel. Gyakran rámutatnak az emberek sajnálatos tulajdonságaira, és sokan nyomatékosítják az egyetemes szeretet fontosságát. Ismétlődően háborút és tömeges partra szállást jeleznek elő, de egyetlen ilyen előrejelzés sem vált valóra.

Egyik esetben az idegenek kijelentették, hogy lopják az áramot az elektromos vezetékekből, de annak mennyisége túl kicsi ahhoz, hogy az áramszolgáltatók észleljék! A korai időkben számos alkalommal állították, hogy a radarhasználatunk okozott sok UFO balesetet, ami ugyancsak valószínűtlen történet. Másrészt, a radarok széles körű használatának, ami nagy energiájú mikrohullámú impulzusokat bocsát ki, okoznia kell komoly zavarokat az éterikus határvidéken, és ez lehet egy tényező az UFO észlelések megnövekedésének a II. világháború óta.

Egy nő hipnózis alatt visszaemlékezett, hogy az idegenek mutattak neki egy különleges motort. Elhatározta, hogy megépíti, de a terv teljességgel működésképtelenné bizonyult. Van két eset, amikben az idegenek egy hastástan rákgógyítást támogattak, nevezetesen ecet beinjekciózását a rákos daganatokba – ami régi népi gyógy mód.¹⁹⁷

Manapság általánosak az „idegenektől” channellinggel érkező üzenetek, és ugyanolyan szkepticizmussal kell azokat kezelni, mint más channelling üzeneteket. (Még a XIX. században is néhány médium azt állította, hogy a marsiaktól vesznek üzenetet.) Az üzenetek érkehetnek a veők tudatalatti vagy tudat fölötti elméjéből, vagy az asztrális világ lakóitól, akik láthatóan

¹⁹³ Kevin Randle and Russ Estes, *Faces of the Visitors: An illustrated reference to alien contact*, New York: Fireside, 1997, p. 284.

¹⁹⁴ John A. Keel, *The Mothman Prophecies*, London: Hodder & Stoughton, 2002 (1975), pp. 141, 198-9.

¹⁹⁵ Richard Grossinger, *The Night Sky: The science and anthropology of the stars and planets*, Los Angeles, CA: Jeremy P. Tarcher, 1988, p. 373.

¹⁹⁶ Charles F. Emmons, *At the Threshold: UFOs, science and the new age*, Mill Spring, NC: Wild Flower Press, 1997, p. 185.

¹⁹⁷ Richard L. Thompson, *Alien Identities: Ancient insights into modern UFO phenomena*, Alachua, FL: Gowardhan Hill Publishing, 2nd ed., 1995, p. 179.

örömüket lelik szerepjátékokban, és hajlamosak tükrözni a vevők elméjében vagy Gaia méretesebb elméjében talált elképzeléseket. A kommunikáció néha tartalmaz technikai zagyvaságot az UFO-k mozgásának eszközeiről. A hivatkozások a lélekre, reinkarnációra és a magasabb síkokra vagy „dimenziókra” általánosak a channellinggel kapott anyagokban, és ezeknek a „new age” (vagy inkább időtlen) elképzeléseknek az újjászületését tükrözik.

Az 1954-es UFO hullám idején, amit az egyik kutató „az abszurdítások fesztiváljának” nevezett, egy francia ember hirtelen szembe találta magát egy UFO utassal, aki fegyvert szegezett rá, és mondott valamit, amit nem értett. Amikor a francia oroszul kezdett beszélni, az „idegen” ugyanazon a nyelven válaszolt, és megkérdezte, hogy Spanyolországban vagy Olaszországban van-e, és milyen messze van Németország – noha Franciaországban volt. Után megkérdezte, hány óra van, a francia pedig azt válaszolta, hogy fél 3, amire az „idegen” kerekén azt mondta: „Hazudsz, 4 óra van”.¹⁹⁸ De mi itt nem foglalkozunk egy szuperintelligens földön kívüli civilizáció tagjával!

Az idegenek gyakran kérdezik, hogy hány óra, és ez az ilyen látogatók zavart és eltájolódott mentális állapotát tükrözheti. Ugyanakkor az ilyen kommunikáció arra ösztönözhet, hogy megkérdőjelezzük a valóságról alkotott hagyományos nézeteinket. Vallee azt mondja, hogy az idegenek kommunikációját „gyakran jellemzi a keleti vallásos mesék költői és paradox tulajdonsága” (mint a zen koan, „hogyan hangzik az egykezes tapsolás?”).¹⁹⁹ Az UFO jelenségről általánosan fogalmazva Kenneth Ring azt mondja: „Az elme az emberiségnek összességében egy kozmikus koan-t adott, hogy elidőzzünk rajta, mert mindannyian tanítványok vagy az misztérium iskolában, amit maga az élet képvisel”.²⁰⁰

Az UFO-k utasairól határozottan látszik, hogy azt a benyomást akarják kelteni, hogy földön kívüli eredetűek (vagy talán *mi keltjük magunkban* ezt a benyomást). Különbözőképpen jelzték, hogy a Merkúrról, a Vénuszról, a Marsról, a Titánról (a Szaturnusz egyik holdja), egy „galaxisból” az Uránusz közelében (!), a Ganümedesz „galaxisából” (a Ganümedesz valójában a Jupiter egyik holdja), a „Clarionról” (egy bolygó, amit állítólag eltakar előlünk a Hold), a Pleiadokból, a Sziriuszról, az Orionból, a Reticulumból, a „Hoovaról” (bárhonnan is legyen) és egy „nagyon távoli bolygóról, ami sok előnyt jelent a földlakóknak”. Ezzel szemben az USA-ban 1896-97-ben látott rejtélyes léghajók utasai azt állították, hogy Kansas-ből, Kubából, „egy olyan helyről jöttek, ahol nincs eső”, egy szemtanúnak pedig még azt is mondták: „*Bárhonnan* jöttünk... de holnap Görögországban leszünk!”²⁰¹

8. Idegenek általi elrablások – 1.

Idegenek által elrabolt emberekről szóló jelentések nagyon ritkák az 50-es és 60-as években, de a 70-es években elkezdtek megsokszorozódni. Majd elkezdtek járványos méretet öltetni Budd Hopkins: *Missing Time* című, 1980-as és Whitley Strieber: *Communion* című, 1987-es publikációi után. Míg kezdetben az elrablások egyszeri eseményeknek tűntek, az elraboltak elkezdtek többszörös tapasztalásokról beszámolni, visszamenve a gyerekkorukba, egyes esetekben pedig még sokkal korábbra, egészen a XIX. század végéig. 1980 után az elraboltak elkezdtek arról beszélni, hogy egyre erőszakosabb orvosi eljárásoknak voltak kitéve. Két felmérést – amiket a kritikusok reménytelenül selejtként utasítottak el – az elrablás pártiak úgy értelmeztek, hogy több mint 3 millió amerikaiat rabolhattak el az elmúlt 50 évben!²⁰² Az első felmérésben azt feltételezték, hogy bárki, aki a következő öt „szokatlan tapasztalásból” négygel rendelkezett, azt valószínűleg

¹⁹⁸ Jacques Vallee, *Passport to Magonia: On UFOs, folklore, and parallel worlds*, Chicago, IL: Contemporary Books, 1993 (1969), pp. 234-5.

¹⁹⁹ *Dimensions*, p. 158.

²⁰⁰ Kenneth Ring, *The Omega Project: Near-death experiences, UFO encounters, and mind at large*, New York: William Morrow and Company, 1992, p. 246.

²⁰¹ *Dimensions*, p. 159.

²⁰² Peter Brookesmith, ‘Roper’s latest knot: the 1998 abduction survey’, *The Anomalist*, no. 8, 2000, pp. 32-8.

elrabolták idegenek: egy óra vagy több „kiesett idő”, szokatlan fények látványa egy szobában, rejtélyes sebhelyekre bukkanás a testükön, furcsa alak látványa a hálósobájukban, és olyan érzés, hogy repülnek a levegőben. Az a tény, hogy az elraboltak, akiket hazugságvizsgálatnak vetnek alá, általában átmennek rajta, azt mutatja, hogy határozottan hisznek az általuk elmesélt történetben. Viszont szinte kivétel nélkül nincs arra határozott bizonyíték, hogy objektív fizikai tapasztalásuk volt.

Az elrablási történetek jellemzően éjszaka kezdődnek, amikor az „áldozat” vezet egy magányos úton, vagy miután felébred az ágyában. Egyes esetekben először egy „űrhajót” vagy csak egy ragyogó fényt látnak, más esetekben viszont furcsa humanoid lények jelennek meg UFO-k nélkül. Ezen a ponton az áldozatok gyakran lebénulnak, vagy máshogyan mozdulatlaná válnak. Esetenként úgy emlékeznek, hogy a repülő fedélzetére szállították, vagy „lebegtek” a szilárd falakon és tetőkön, vagy zárt ajtókon és ablakokon keresztül, néha egy fénysugárban. Általánosabb azonban, hogy az elraboltak nem emlékeznek rá, hogy kerültek annak belsejébe, amiről feltételezik, hogy egy idegen űrhajó.

Az elraboltak jellemzően egy furcsa, fényesen megvilágított szobában találják magukat, ami gyakran bonyolult műszerekkel van tele. Miután egy asztalra fektették őket, fájdalmas „orvosi” vizsgálatok történnek: megvágják őket, gyakran vért vesznek, petesejtet vagy spermát vonnak ki, és különböző testnyílásokat szondáznak. A nemiszervek különleges figyelmet kapnak, és a beszámolók a szexuális aktusokról az idegenek és áldozataik között egyre általánosabbá váltak. A vizsgálatokat végző idegenek eltökéltek és szakszerűk, mások pedig körbeállnak és figyelnek. A vizsgálat végén az áldozatok emlékeit a teljes történetről törlik, vagy azt kérik, hogy ne mondják el senkinek, hogy mi történt. Végül egyes elraboltakkal bejárják az űrhajót, beszélgetnek a föld környezeti és geopolitikai kríziseiről, és még el is viszik más világokba őket, amiknek a pontos részletei esetről esetre rendkívül változatosak.

Az UFO észlelésekre átlagban kb. 2.5 szemtanú jut, míg az elrablásokban általában csak egyetlen személy érintett közvetlenül. Ha két vagy több személy van jelen, ők később emlékezhetnek hasonló tapasztalatokra, vagy csak egy számol be elrablásról, míg a többiek tagadják, hogy az érintett személy elhagyta a helyszínt. Például egy ausztrál nő úgy hitte, hogy rendszeresen elviszik egy űrhajó fedélzetére. Egyik alkalommal a vizsgálatot végzők vele voltak, amikor elkezdte leírni, hogy éppen akkor rabolják el, viszont mindenki más azt látta, hogy nyugodtan ül egy parkoló autóban!²⁰³ Bármilyen is okozta az esemény, világos²⁰³ volt, hogy nem történt meg a fizikai síkon.

Amíg a legtöbb UFO észlelés akkor történik, amikor a szemtanúk „normál” elmeállapotban vannak, az elrablásoknak olyan jellemzői látszanak – még a legtöbb szemtanúnál is – amik megváltozott tudatállapotot sugallnak. Amikor a modern elraboltak beszámolnak, hogy „kilebegtek” a hálósobájukból vagy az autójukból a szilárd falakon és tetőkön keresztül a várakozó űrhajókba egy fénysugáron, hideg érzése nélkül, amint felfelé repültek, jó ok van arra gyanakodni, hogy ez nem egy fizikai tapasztalás.

Sok elrabolt és néhány kutató úgy hiszi, hogy az idegen elrablók inkább „dimenzió kívüliek”, mint földön kívüliek. Ezt általában úgy értelmezik, hogy az idegenek a valóság egy másik síkján fejlődtek ki, vagy egy „párhuzamos univerzumban”, és kifejlesztettek egy fejlett civilizációt és technológiát, ami lehetővé teszi, hogy akaratlagosan materializálódjanak és dematerializálódjanak. Ez a hipotézis azonban éppen olyan problémás, mint a földön kívüli hipotézis. A leírt genetikai és szaporodási kísérletel durvák és primitívek, és bizonyosan nem szuperintelligens lények munkái. Sőt, mi több, az elképzelés, hogy egy alapvetően éterikus faj genetikailag összeegyeztethető lenne a fizikai emberekkel, olyan valószínűtlen, mint az a gondolat, hogy az idegenek, akik egy másik fizikai bolygón fejlődtek ki, összeegyeztethetők lehetnek. A valódi elrablási tapasztalatok nagy valószínűséggel a valóság parafizikai szintjein történnek, de az „elrablók” semmi jelét nem mutatják, hogy magasan fejlett lények lennének.

²⁰³ Paul Devereux, *Earth Lights Revelation: UFOs and mystery lightform phenomena*, London: Blandford, 1990, p. 204.

Az elrablási emlékek ritkán jönnek elő segítség nélkül. Az emberek, akik azt gyanítják, hogy elrabolhatták őket, általában különböző okok miatt kérnek segítséget, mint bizonytalan szorongás, sajátos fóbiák, rossz álmok, töredezett és zavaros emlékek, vagy ami úgy tűnik, mint a „kiesett idő” megmagyarázhatatlan eseménye. Általában csak egy pszichoterapeutával vagy UFO kutatóval való konzultáció után beszélnek az idegenek általi elrablás gondosan összeállított emlékeiről.

Az a tény, hogy a legtöbb elrablási emléket legalább is részben hipnózis alatt hoznak elő, a fő ok, amit a kritikusok idéznek hitelességük kétségbe vonásakor. A hipnózis lehetővé teszi, hogy az emberek egy esemény több részletére emlékezzenek, például bűntények áldozatainak lehetővé teszi, hogy olyan részletekre emlékezzenek, mint egy rendszám-tábla vagy egy rabló öltözéke. Viszont azt is lehetővé teszi, hogy emberek olyan dolgokra „emlékezzenek”, ami soha nem történt meg, ami vad locsogásokhoz vezethet – ezt a téves emlék szindrómának nevezik. A hipnózis az emberet befolyásosabbá és a kérdezőt készséggel kielégítővé teszi.

Ezért sok kritikus azt állítja, hogy az elrablási történetek óriási többsége hipnózis alatt keletkezett kitalálás.²⁰⁴ Példákat hoznak az elrablási irodalomból, bemutatva, hogy a kutatók irányított kérdéseket tesznek fel, és a szemtanúkat finoman és öntudatlanul arra sarkalják, hogy olyan meséket találjanak ki, amik illenek saját hitükhöz és elvárásaikhoz – és ténylegesen az elraboltak saját hitéhez is, mivel az emberek nem fordulnak az elrablások felé, hacsak már nem nyitottak a gondolatra, hogy őket elrabolták idegenek.

Az elrablás-kutatók gyakran kijelentik, hogy az elraboltakkal kapcsolatos tapasztalások annyira szörnyűségesek, és a felszínre törő érzelmek annyira erősek, hogy szó szerint igaznak kell lenniük. Randle és társai azt mondják, hogy ez nyilvánvalóan téves. Párhuzamot vonnak az elrablási mesék és a sátánista erőszakos szertartások meséi között. Az utóbbiak szinte kizárólag hipnotikus regresszióban felvett tanúvallomásokon, vizualizációkon és más memória növelési technikákon alapulnak. Emberek ezrei, akik hisznek abban, hogy sátánista rituális erőszak áldozatai, szörnyűséges gyilkossági, csonkítási és emberáldozatos történeteket mesélnek. Viszont ahogyan az elrablásoknál is, gyakorlatilag nincsenek fizikai vagy perdöntő bizonyítékok, és egyes esetekben bebizonyították, hogy az emlékezetben levő események valószínűleg nem történhettek meg. Sokan, akik egyszer elhitték, hogy erőszakot követtek el rajtuk, elkezdnek kételkedni emlékeik valóságosságában, miután otthagyták a terápiát, vagy új terapeutát találtak.²⁰⁵

Érdekességként, Richard Boyan elrablás-kutató felhoz egy nőt, akit azt hitte, hogy erőszak áldozata volt egy másik terapeutával való dolgozása alapján, és sikerült meggyőzni, hogy ehelyett idegenek rabolták el! A terapeuta ellátta könyvekkel és cikkekkel elrablásokról, megbeszélte a hitét a földön kívüliekben a nővel, és végül a ködös álmokból elrablási tapasztalást csinált. A sátánista rituális erőszak pedig feltételezhetően egy „kivetítő emlék” volt.²⁰⁶

A különböző elrablás-kutatók forgatókönyvei tükröződnek abban, amit találnak: Budd Hopkins hideg, számító idegeneket talált, akik genetikai manipulációkat végeznek, John Mack olyan idegeneket talált, akiknek new age filozófiájuk van, és pozitív tapasztalásokat nyújtanak, David Jacobs pedig Hopkins típusú idegenekre bukkan, de most azok uralkodási forgatókönyvek követnek.

Jacobs azt mondja, az elrabláskutatók „realista” iskolájához tartozik, és támadja a „pozitivistákat”, mint Mack, aki úgy hiszi, hogy az elraboltak egy alternatív valóságba kerülhettek, és pozitív átalakuláson mehettek keresztül. Azt mondja, hogy a pozitív megközelítés „bizonyítatlan metafizikai feltételezéseken és nem megfelelő hipnózison alapul”, és hogy a különleges new age elképzelésekkel rendelkező hipnotizőrök elferdíthetik a hipnózisban előhívott tanúvallomásokat a hipnotizőr hiteinek megfelelően.²⁰⁷ Mack elismeri, hogy az elraboltak tapasztalásainak minősége annak megfelelően változik, hogy ki végezte a regressziót, és azt mondja, hogy Jacobs és Hopkins

²⁰⁴ Robert Baker, 'Alien dreamtime', *The Anomalist*, no. 2, 1995, pp. 94-137.

²⁰⁵ Kevin D. Randle, Russ Estes and William P. Cone, *The Abduction Enigma: The truth behind the mass alien abductions of the late twentieth century*, New York: Forge, 1999, pp. 263-84.

²⁰⁶ Ugyanott, p. 339.

²⁰⁷ David M. Jacobs (ed.), *UFOs and Abductions: Challenging the borders of knowledge*, Lawrence, KS: University Press of Kansas, 2000, p. 207.

„azt húzzák elő az elraboltjaikból, amit ők akarnak látni”.²⁰⁸ Említésre méltó, hogy amíg az elrabláskutatók gyakran vádolják kollégáikat nem megfelelő hipnózissal, ugyanezt a kritikát soha nem alkalmazzák önmagukra!

Az elrablások „emlékei” gyakran végképp valószínűtlenek és lehetetlenek. Például egy Jacobs által vizsgált esetben „Tom és Nancy” szeretkezett, amikor Nancy „egy elektromos rángás” haladt át a csípőjén. Tom azonban semmit nem érzett, de amikor ránézett az órára, meglepve látta, hogy kb. 45 perce kezdtek a szeretkezésbe. „Szerencsés Tom és Nancy!” – gondolhatják önök. De sajnos a „kiesett időt” idegen elrablás lehetséges bizonyítékának tekintették, és hipnózis alatt Nancy „visszaemlékezett”, hogy elrabolták, a férje pedig ezt nem vette észre, mivel az idegenek „kikapcsolták”.²⁰⁹ (Feltehetően amikor Nancy visszatért, ismét „bekapcsolta”, és a tevékenység folytatódott, mintha soha meg nem szakadt volna!) Néhány elrabolt még azt is állítja, hogy zsúfolt városi helyszínekről rabolták el, vagy a lakásukból vitték el egy fénysugárban anélkül, hogy bárki észlelte volna azt az idegenek figyelemre méltó képességének köszönhetően, hogy „kikapcsolják az embereket”.

Mack hajlamos volt elfogadni, bármit is mondtak neki az „elraboltak”, akármilyen furcsa is volt. Például regresszált egy Paul nevű fiatalembert egy 1972-es elrablásra, amikor 6 éves volt. Paul úgy becsülte, hogy már kb. 70-szer volt az „úrhajóban”, mégis körbevezették, mintha soha nem tette volna be korábban a lábát. Az idegenek azt mondták neki, hogy ő egy idegen szellem emberi testben, és hogy sok kettős identitású idegen van a földön. Anyabolygója – ami nagyon messze van, de „ebben az univerzumban” – nagyon békés, és az idegenek azért vannak itt, hogy segítsék az emberiséget (elrablásokkal, és megerőszakolva őket?!). De az emberek nagyon erőszakosak és ellenségesek, és sok idegent megöltek. Az idegenek állítólag évezredekkel ezelőtt jöttek ide, és kommunikáltak a dinoszauroszokkal, amelyek rendkívül intelligensek, együttérzők voltak, és rendelkeztek az előrelátás képességével.

További regressziókban Paulnak egy csuklyás alak „megmutatta a világot” egy mutatóval, és sok embert látott meghalni, de azt mondta neki, hogy ő maga az, aki „rendbe fogja tenni a dolgokat”. 12 éves korára regresszálván „visszaemlékezett” egy csatára egy pincében azzal, amit „egyes emberek Sátánnak hívnak”. Emlékezett arra, hogy 9 évesen elrabolták, és egy csontdarabot kivettek a lábából, de Mack nem mutatja jelét, hogy a részletek ellenőrzésével terhelné magát. Az idegenek azt mondják, hogy szeretnék, ha alakítana egy csoportot, amelynek tagjai találkoznának velük, hogy „szerelem-cserére” lépjenek velük. Azt mondta, hogy az idegenek megmutatták neki, „hol van a teremtő erő”, és azt állította, hogy az idegeneknek jegyzetfüzeteik vannak, tele „megbízható” információval a „hihetetlen” technológiájukról.

A „hihetetlen” talán a tények csökkentése. Mert Paul visszaemlékezik, hogy 9 évesen volt jelen a csészealj baleset helyszínén Roswell közelében, amely eseményről feltételezik, hogy 1947-ben történt, 19 évvel Paul megszületése előtt. (Ennél „hihetlenebb” nem sok minden lehet!) Úgy látszik, a katonák lelőtték az idegeneket, de szerencsére Paul megérkezett egy másik repülőben, hogy megmentse őket! Mack azt mondja, hogy Paul meséjét „lenyűgözőnek és meggyőzőnek” találja, az „érzelmeik erőssége és a testi mozgások” következtében. Másrészt Peter Brookesmith „közhelyes, messianisztikus kapcsolat teremtési locsogásnak” minősíti.²¹⁰

Természetesen téves lenne feltételezni, hogy hipnózis alatt visszaemlékezett *minden dolognak* hazugságnak kell lennie. Egyébként az elrablási beszámolók kb. negyedéről mondják, hogy hipnózishoz folyamodás nélkül emlékeznek rájuk, és a hipnózis alatt visszaemlékezett elrablási tapasztalatok nagyon hasonlóak a hipnózis nélkül visszaemlékezetteknek. Newman és Baumeister azonban azt állítják, hogy „egyfajta, a hipnózisra jellemző 'képzelt szerepjáték' eljátszása lehetséges még egy hipnotikus állapot szándékos létrehozása nélkül is... A kulcs a téves emlékek

²⁰⁸ *The Abduction Enigma*, p. 245.

²⁰⁹ Peter Brookesmith, 'Do aliens dream of Jacobs' sheep?', *Fortean Times*, no. 83, Oct/Nov 1995, pp. 22-30 (p. 22).

²¹⁰ John E. Mack, *Abduction: Human encounters with aliens*, London: Simon & Schuster, 1995, pp. 217-40; 'Do aliens dream of Jacobs' sheep?', p. 27.

beültetéséhez az események elnyújtott elképzelése szaktekintély alakok jelenlétében, akik bátorítják az álemlékekben való hitet és igazolják azok hitelességét”.²¹¹

Ahol az elrablásokra hipnózis nélkül emlékeznek vissza, az emlékek gyakran álmokból és lidércnyomásokból erednek. Több mint 150 elrabolton végzett felmérésben Randle és társai azt találták, hogy sok elraboltnak nehézsége van a valóság és az álmok vagy a fantázia megkülönböztetésében. Hipnózison keresztül arra bátorítják őket, hogy higgyék el, élénk álmaik tényleges tapasztalások emlékei. Mindannyian álmodunk megtapasztalt dolgokról, és egész nap gondolkodunk rajta, az idegenekről és az elrablásokról való napközbeni gondolkodás pedig növeli a róluk éjszaka való álmodás valószínűségét.

Randle és társai úgy hiszik, hogy az UFO elrablási jelentések kb. 50%-ának az eredete alvási bémulásban van. Ez a felébredésnél tapasztalt átmeneti mozgási vagy beszéd-képtelenségre utal, ez ritkábban elalváskor jelentkezik. Ezt néha hallucinációk kísérik (elalváskor „hipnogógiának”, ébredéskor pedig „hipnopompiának” ismerik), mint pl. egy fenyegető entitás jelenléte a szobában, vagy annak ráülése az ember mellkasára. Ez a teljes populációban minden ötödik vagy hatodik embert érinti.²¹²

Az elrablások gyakran tartalmazznak álomszerű elemeket, beleértve a fülsértő összefüggéstelenségeket. Az elraboltak gyakran arról számolnak be, hogy az esemény bizonyos fázisaiban testen kívül voltak, vagy végig látták önmagukat harmadik személyben. Nagyon általános álmokképeket írnak le, mint a lebegés vagy repülés, vég nélküli zuhanás, vagy megjelenés nyilvános helyen meztelenül. Tipikus, hogy az idegenek megjelennek, és az elrabolt hirtelen az UFO-ban találja magát. A nappal egy pillanat alatt éjszakává válik, egy szoba vagy a repülő belseje sokkal nagyobb, mint a külső méretei megengednék (egyesek ezt az idegenek fejlett technológiája jelének tekintik!), és az eseményekről, amik szubjektíve órákig tartottak, azt találják, hogy percekig tartottak, vagy fordítva.²¹³

Elrablásról soha nem készült fénykép vagy film néhány elrabolt határozott erőfeszítése ellenére sem, hogy dokumentálják a tapasztalásaikat videofelvételen. A videokamerák a hálószobákban, ahol állítólag rendszeres elrablások történnek, csak késleltetik az elrablásokat, amíg az emberek belefáradnak, hogy felállítsák a kamerákat, vagy az elrabolt más helyen nem alszik. Az elraboltak próbálkozásai, hogy elcsenjenek emléktárgyakat, amikor az idegen repülőkhöz vannak, általában sikertelenek, vagy ha egy emléktárgyat állítólag visszahoznak, azt később nem találják.²¹⁴ Ezek a tények is inkább egy pszichológiai vagy pszichikus tapasztalás, mint sem fizikai tapasztalat irányába mutatnak.

Az elraboltak 80%-a nő. Randle és társai azt találták, hogy az elraboltak nagy százaléka számolt be nemi azonossági problémákról, rendellenes családról és összetört életokról. A mintájukban az elraboltak mintegy 90%-ának volt valamilyen szexuális rendellenessége, és az elrablási meséik és szexuális tevékenységük az UFO-kban bizonyítékként tekinthetők ezekre a problémákra. Közel mindannyian azt állították, hogy vagy beléjük hatolt szexuálisan egy idegen, vagy arra kényszerítették, hogy szexuálisan behatoljon egy idegenbe.

Egy elrabolt nő azt mondta, hogy miközben mozdulatlanul feküdt egy vizsgálóasztalon, egy 165 cm magas idegen rámászott, mélyen a szemébe nézett, és azt mondta: „Amire neked szükséged van, az egy jó dugás!” (Ennek az adott „idegennek” a viselkedésmódja erősen emlékeztet egy szexista férfi földlakóra!) A nő azt mondta, hogy ezután az idegen „élete legmélyebb

²¹¹ Leonard S. Newman and Roy F. Baumeister, ‘Toward an explanation of the UFO abduction phenomenon: hypnotic elaboration, extraterrestrial sadomasochism, and spurious memories’, *Psychological Inquiry*, v. 7, 1996, pp. 99-126 (p. 108).

²¹² *The Abduction Enigma*, pp. 130-42.

²¹³ John Whitmore, ‘Religious dimensions of the UFO abductee experience’, in: James R. Lewis (ed.), *The Gods Have Landed: New religions from other worlds*, Albany, NY: State University of New York Press, 1995, pp. 65-84 (p. 69).

²¹⁴ Charles F. Emmons, *At the Threshold: UFOs, science and the new age*, Mill Spring, NC: Wild Flower Press, 1997, pp. 155-6.

orgazmusához” juttatta. Azt is mondta, hogy egyetlen elrablás-kutató sem kérdezte soha az elrablás szexuális aspektusáról, mivel őket csak a genetikai kísérletek érdekelték.²¹⁵

A Randle és társai által kikérdezett legtöbb férfi elrabolt arról számolt be, hogy egy idegen nő rámászott, de nem tudják megérteni, hogyan ért el náluk erekciót a stresszes körülmények között (ez valószínűleg egy „álombeli” tapasztalásra utal). Mindannyian azt mondták, hogy a szex teljes volt, de az orgazmus kellemes érzése nélkül. A legtöbb esetben a szürke típusú idegeneket úgy írják le, hogy nincsenek szemmel látható nemi jegyeik vagy nemiszerveik. Viszont amikor az idegenekkel folytatott szex ideje elérkezik, a női szürkék mellekkel és vaginával jelennek meg, a férfi idegenek pedig nehézség nélkül péniszt növesztenek – és a szemtanúk szerint nagyon is emberi kinézetűt.

Newman és Baumeister párhuzamot vont az UFO elrablási beszámolók és a szexuális mazochisták fantáziái között.²¹⁶ A mazochizmus fő jellemzői a fájdalom, a kontrol elvesztése és a megalázás – ez a három uralkodó téma az elrablási történetekben. Az áldozatokat gyakran leszíjazzák egy vizsgálóasztalra, megvizsgálhatják a végbeleiket, és gyakori a nemi erőszak. De a fájdalmas megalázó és lealacsonyító tapasztalások ellenére, amiknek ki voltak téve, foglyul ejtőiket irántuk érzett szeretettel és szomorúsággal hagyják el, azt érezve, hogy különleges, átalakító tapasztalatot szereztek. Ezek a szerzők azt mondják, hogy az ilyen érzelmeknek akkor van értelmük, ha az elrablási elbeszéléseket egy erős vágy beteljesülésének tekintjük arra, hogy elmeneküljön a hétköznapi énképtől a sokat követelő, individualista társadalmakban, különösen az USA-ban, ahol az elrablások óriási többségét jelentik. Mind a mazochisták, mind az elraboltak inkább a magasabb társadalmi-gazdasági osztályokból származnak, és többségében fehérek. Sok elrabolt elkezd kifejezett mazochista fantáziákról beszámolni az elrablása után.

A különböző emberek által leírt elrablási tapasztalatok közötti hasonlóságok első látásra nagyon meggyőzők. Azonban a tény, hogy az emberek hasonló történeteket mesélnek hasonló módon, nem perdöntő bizonyíték arra, hogy a történetek igazak. Az elrablási hasonlóságok mögötti fontos tényező azt mutatja, hogy a kutatók tudják, mit akarnak találni, és finoman befolyásolhatják az elraboltakat a kérdéseiken keresztül és ahogyan reagálnak a válaszokra. Az elraboltakat befolyásolhatják a kutatók *telepatikusan* is, akár használnak hipnózist, akár nem. A telepátia kommunikációs elméletéről szóló klasszikus műben Joost Meerloo pszichiáter felfedezte a „nem-verbális érintkezést és kommunikációt a terapeuta és a páciens öntudatlan elméi között”.²¹⁷ John Whitmore szerint Jung elképzelése egy kollektív öntudatlanról, minden ember által megosztott gondolatok és képzetek tartályáról segíthet megmagyarázni a hasonló mintázatokat, amikről a kutatók azt állítják, hogy pácienseik között megtalálják.²¹⁸

Az elrablás-kutatók gyakran azt állítják, hogy ha az elrablások pusztán a képzelet szüleményei volnának, akkor az elrablás-beszámolók sokkal nagyobb változatosságára számíthatnánk. Fontos felismerni, hogy sokkal nagyobb változatosságban léteznek, mint amit a legtöbb elrablás-hívó szeret elismerni. Whitmore azt mondja, hogy az elrablások számos, egyes szám első személyben elmondott beszámolója „bizarr részletek gazdagságát tárja fel, amely nem teljesen illeszthető sok ufolófus formás elméletéhez.”²¹⁹ Sok elrablás nem tartalmazza az elrablás-hívók által jól meghatározott fázisokat, és sokuk nem okoz traumát, nem tartalmaz alacsony szürke lényeket vagy orvosi vizsgálatokat, vagy olyan eszközöket, amik úrhajónak néznek ki.

Az irodalom tartalmaz hivatkozásokat a lények elképesztő változatosságára. A szürkéken felül vannak jelentések „arany, szalmaszín hajú” lényekről, mások úgy néznek ki, mint „földi állatok keverékei”, „ráncos bőrű teremtmények, rákolló kézzel és hegyes fülekkel” és van nő „hosszú vörös hajjal és lila szemekkel”.²²⁰ Jacobs azonban azt bizonygatja, hogy az egyedüli eredeti

²¹⁵ *The Abduction Enigma*, p. 97.

²¹⁶ ‘Toward an explanation of the UFO abduction phenomenon’.

²¹⁷ Joost A.M. Meerloo, *Hidden Communion: Studies in the communication theory of telepathy*, New York: Helix, 1946.

²¹⁸ ‘Religious dimensions of the UFO abductee experience’, p. 68.

²¹⁹ Ugyanott, p. 66.

²²⁰ ‘Toward an explanation of the UFO abduction phenomenon’, p. 101.

idegenek a szürkék, és hogy ha más típusokról számolnak be, azért lehet, mert a szürkéknek köszönhetően az elraboltak illúziókat látnak! Ez mutatja, hogy néhány elrablás-hívő mennyire selektíve foglalkozik a beszámolókkal.

Az elrablási esetek többségében az állítólagos áldozatok gyakran valamiféle közeli kapcsolatban állnak egymással, és lehetőségük van beszélgetni az esetről és befolyásolni egymást, mielőtt bármilyen vizsgálat történne. Az egyik esetben azonban két szemtanút, akik az elrablási tapasztalásuk után külön úton jártak, és soha nem beszéltek meg azt, külön-külön hipnotizálták sok évvel később, és egymás leírásának kb. 70%-át megerősítették arról, ami történt.²²¹ Ez nem szükségszerűen jelenti azt, hogy objektív fizikai tapasztalásuk volt, mivel a megosztott „álmok” nem ismeretlenek.

Ha tényleg vannak általánosságban idegenek elrablásai, akkor érdekes, hogy az elrablási jelentések óriási többsége az USA-ból származik, még ha ez a föld felszínének kevesebb, mint 5%-át is jelenti. Bár hasonló jelentések vannak Nagy-Britanniában, Dél-Amerikában és a világ más részein is, messze nem tűnnek olyan heveseknek, mint az USA-ban. A nem-amerikai elraboltak látszólag a lények nagyobb változatosságával állnak kapcsolatban, mint az amerikaiak, de az ilyen különbségeket gyakran elkendőzik azok, akik a különböző történetek közötti hasonlóságok hangsúlyozására törekednek.

Egyik nagy probléma az elrablási beszámolók leltárba vételénél az, hogy az elrablás-kutatókat felkereső szemtanúk nem reprezentálják a közeli találkozás észlelők keresztmetszetét. Ahogyan Mack mondja, „a hozzánk eljövő népesség... nyilvánvalóan önmaga által kiválasztott”.²²² Jacques Vallee azt mondja, hogy „az elraboltak magukat választják ki azzal, hogy szenzációs kutatókat keresnek fel, akiknek a könyvei vagy tv szereplése már mintául szolgál a szemtanúk tapasztalásai számára. Ezeket a mesterséges, előre létező mintázatokat megerősítik hipnózis alatt, amit gyakran botrányosan hozzá nem értő körülmények között végeznek. A statisztikai eredményeket pedig egy olyan adatbázisból veszik, amelyben csak a támogatott modellhez illő eseteket fogadják el. Ez nem tudomány, ez egy gyerekes, és ténylegesen veszélyes játék, amit a szemtanúk életének és félelmeinek valós tragédiájával játsznak.”²²³

Hozzáteszi, hogy a szakemberek, akikkel konzultált, etikátlannak tekintették, hogy bárki, aki már erős személyes következtetésre jutott az UFO-król, hipnózis alatt kérdezzen ki egy szemtanút. Viszont egyes elrablás-hipnotizőrök most kijelentik, hogy őket magukat is elrabolták idegenek, és az ő megbízásukból van „küldetésük”!

Az elraboltak gyakran állítják, hogy jelek vagy sebhelyek találhatók a testükön egy elrablás után. Mivel sok ember nem van folt a bőrén, mindig lehetséges, hogy egy feltételezett elrablás után azok egyikét-másikat először veszik észre. A legtöbb elrablás-kutató feltételezi, hogy fizikai sérülések és tünetek az idegenek által végzett fizikai vizsgálatok eredményei. Jól ismert azonban, hogy egy finom, mentális szinten megélt trauma durva fizikai tüneteket eredményezhet. Például vannak esetek, amelyekben áhítatos keresztények (főleg katolikus nők) vérző sebeket (stigmákat) fejlesztenek ki, amik hasonlítanak azokra, amiket Krisztus a feltevések szerint a keresztre feszítéskor elszenvedett. A stigmák általában hirtelen jelennek meg extázis állapotban, és gyorsan eltűnhetnek anélkül, hogy bármilyen heget hagynának.²²⁴

²²¹ Richard L. Thompson, *Alien Identities: Ancient insights into modern UFO phenomena*, Alachua, FL: Govardhan Hill Publishing, 2nd ed., 1995, pp. 118-24.

²²² *UFOs and Abductions*, p. 247.

²²³ Jacques Vallee, *Revelations: Alien contact and human deception*, New York: Ballantine Books, 1991, p. 248.

²²⁴ Marco Margnelli, 'An unusual case of stigmatization', *Journal of Scientific Exploration*, v. 13, 1999, pp. 461-82.

8.1. ábra Antonio Ruffini stigmákat kapott 1951, miután volt egy látomása Szűz Máriáról. Ezek megmaradtak 1999-es haláláig. A sebek teljesen keresztül mentek a tenyerein, de soha nem fertőződtek el. Az őt vizsgáló orvosok nem tudtak racionális magyarázatot adni.²²⁵

Hipnotikus szuggeszció is tud okozni bőrpír mintázatot, mint amikor egy kereszt jelenik meg a bőrön, vagy tud okozni fizikai tüneteket, mint szemölcsök eltüntetése. Egy ember, akinek halál közeli élménye volt, amelyben nagyon forró kezekkel érintették meg, súlyos égési érzetet érzett a bal karjában magához térve. Ezen a területen egy hólyag fejlődött ki, és maradandó jelet hagyott a gyógyulása után. Hasonlóképpen, egy elrabolt nő, aki hipnózisban azt állította, hogy fizikai vizsgálat elviselésére kényszerítették, beleértve egy vaginavizsgálatot, később kifejlesztett egy életveszélyes vaginális fertőzést.²²⁶

Egyes kutatók szerint az elrablások további jellemzői közé tartozik magzatok beültetése és későbbi eltávolítása, és nőknek a hibrid gyermekeik odaajándékozása. Ezek az események elsősorban olyan kutatók munkáiban található meg, akik meg vannak győződve, hogy a földön kívüliek egy hibrid fajt hoznak létre, és akik ebbe az irányba befolyásolhatják pácienseik tanúvallomásait. Az orvosi dokumentáció, ami szükséges a „hiányzó magzat” hipotézisének támogatásához, hiányzik. Ráadásul, sok ilyen kijelentést tevő nő menopauza utáni nő, és olyan nő, aki méheltávolításon esett át, vagy nem képes gyereket szülni.²²⁷ A stigmához és más, elme által létrehozott testi jelekhez hasonlóan az álterhesség lehet a test különleges válaszadó-képességének egyik jele a mentális képekre és az erős vágyakozásra.

Érdekes megjegyezni, hogy a hiányzó magzatok és a magzati idegenek témája rohamosan nőtt az abortusz gyakorlatával a korai 1970-es évek óta. Egyes kutatók szerint „az abortusz klinikai gyakorlata és érzelmi fájdalma befészkelte magát a pszichébe, hogy kísértsen egy bűnös társadalmat a meg nem születettek idegenekkel átítatott elképzeléseibe.”²²⁸

Sok elrabolt állítja, hogy „implantátumokat” ültettek a testükbe elrablásuk során.²²⁹ Ezek az állítólagos apró fém eszközök az elraboltak nyomon követésére, irányítására, megfigyelésére szolgálnak. Ezek gyakran kemény csomók éppen csak a bőr alatt, és lehet, hogy az elrabolt egyszerűen nem vette észre azokat korábban. Az elraboltak gyakran számolnak be orrvérzésről, és úgy hiszik, hogy valami lelepleződött az orrjárataikban. A röntgen néha felfed tárgyakat, de általában inkább nem. Egy esetben a röntgen kimutatott valamit egy személy orrában, de eltűnt, mielőtt a sebészeti eljárás az eltávolítására elkezdődött volna. Néhány kicsi „implantátumot” azonban eltávolítottak a testből, és megbízható független laboratóriumokban tudósok elemezték, de minden esetben azt találták, hogy szerves anyag vagy üvegszilánk, vagy más, teljesen földi anyag. Az eddig eltávolított implantátumok egyike sem tűnik high-tech eszköznek.

²²⁵ Antonio Ruffini, www.visionsofjesuschrist.com.

²²⁶ *Alien Identities*, pp. 316, 348, 350.

²²⁷ *The Abduction Enigma*, pp. 322-7.

²²⁸ Thomas E. Bullard, 'UFOs: lost in the myths', in: *UFOs and Abductions*, pp. 141-91 (p. 174); Dennis Stacy, *Journal of Scientific Exploration*, v. 7, 1993, pp. 200-2.

²²⁹ *The Abduction Enigma*, pp. 255-9, 318-22.

Ezt a jelenséget nagyon érdekes megvilágításba helyezi a XVI. századi orvos és alkimista, Paracelsus, aki azt mondta, hogy körmöket, haját, tüket, tüskéket, üvegdarabokat és sok más dolgot távolított el páciensek testeiből. Ez a helyzet néha sok héten vagy hónapon keresztül folytatódott anélkül, hogy az orvos tudta volna, mit tegyen. Azt mondta, hogy ezeket a tárgyakat a páciensek testébe egy varázsló vagy fekete mágia gyakorlója gonosz elképzelésének az ereje juttatta be.²³⁰

Bármilyen legyen az elrablási tapasztalatok valóság tartalma, az elraboltak hajlamosak elhinni, hogy az idegenek kifejezetten őket „kiválasztották”. Bár gyakran kijelentik, hogy szeretnék, ha az elrablások leállnának, minden elrablás táplálja saját érzékelt értéküket, és erősíti az önérzetüket. Elraboltá válással az emberek a problémáikat egy külső oknak tudják tulajdonítani, és felmentve érzik magukat a felelősség alól. Azok, akik nem vonzódnak és nem kívánatosnak érzik magukat, megpróbálnak bármit találni, ami elhozza nekik a keresett figyelmet, még ha a figyelem negatív is. Ez megmagyarázza, hogy sok elrabolt miért sóvárog a média figyelmére. Sok elrabolt csatlakozik elrablási támogató csoportokhoz. Noha egy támogató csoport tagjának lenni korábban egy gyógyulási folyamat része volt, mostanra ez egy identitás jelképpé vált, és a gyógyulás élethosszig tartó folyamattá vált. Azokat a tagokat, akik a csoport elhagyásán gondolkodnak, nem gyógyulnak tekintik, hanem csak elpártolóknak.²³¹ Ezért a támogató csoportok fontos szerepet játszanak az elrablási mánia fenntartásában.

9. Idegenek általi elrablások – 2.

A következő esetek mutatják, hogy az elrablási tapasztalások sokkal többet tartalmazhatnak tiszta fantáziánál.

Az első jelentett idegenek általi elrablás a modern UFO korszakban 1957-ben történt, és egy brazil joghallgató volt az érintett, akit Antonio Villas-Boas-nak hívtak. Október 16-án reggel, miközben szántott a szülei birtokán, észrevett egy különlegesen fényes vörös csillagot a feje felett. Ahogyan közeledett, egy tojás alakú űrhajóvá változott, amely 3 telepszópos lábra szállt le. A traktorjának a motorja leállt. Ezután szembe találta magát egy alacsony humanoid lényel, amelyet meglökött, amitől az megbotlott, és elesett. Azonban 3 másik humanoid ragadta meg, és vitte fel a repülő fedélzetére. A lények 150 cm magasak voltak, szoros overalrt és sisakot viseltek, és morgó hangokat kiadva kommunikáltak egymással. Levetkőztették, és „lemosták” egy olajos kinézetű folyadékkal. Vért vettek tőle az álla alatti részből.

Egyedül maradván Villas-Boas furcsa illatot észlelt a szobában, és végül hányni kezdett. Ezután egy meztelen nő lépett be. Karcsú volt, kék szemű, magas arccsontú, hegyes állú, nagyon hegyes mellű, fényes, vörös fanszőrzetű. A nő elkezdte simogatni őt, és meglepetésére szexuálisan felizgultnak érezte magát. Kétszer szexeltek, és a nő sperma mintát is vett. Mielőtt elment, rámutatott a saját gyomrára, majd pedig az égre. Miután felöltözött, Villas-Boas-t átvitték egy másik szobába. Azt gondolta, hogy ellop egy dobozt óraszerű előlappal bizonyítékként az élményére, de a lények egyike azonnal elvette tőle. A hajó bejárása után lemászott egy létrán a földre, a repülő pedig elszállt. Több mint 4 óráig volt távol.

Villas-Boas az eset után kb. egy hónapig súlyos aluszékonyságban szenvedett. Egy vizsgálat két sebhelyet talált az álla mindkét oldalán. Azt is feltárták, hogy sugármérgezést szenvedett. Abban az időben az eset túlságosan bizarr volt, hogy bárki is hitelesnek fogadja el, még akkor is, ha Villas-Boas becsületes, intelligens fiatalember volt, akiből végül ügyvéd lett. Az esetet először 1966-ban hozták nyilvánosságra. Fontos dolog, hogy Villas-Boas az elrablásra tudatosan emlékezett, és nem használtak hipnózist. Az eset megadta az itt következő elrablási jelentések alaphangját.

Közvetlenül a fenti esemény előtt Villas-Boas-nak volt két másik furcsa tapasztalása. 1957. október 5-én nem tudott aludni a meleg miatt, és kinyitotta a házának ablaktábláit, és meglátott

²³⁰ Franz Hartmann, *The Life of Paracelsus and the Substance of his Teachings*, San Diego, CA: Wizards Bookshelf, 1985 (1887), pp. 115-6.

²³¹ *The Abduction Enigma*, pp. 272-3, 290-1, 307-13.

egy ragyogó, fluoreszkáló fényt, amely úgy tűnt, hogy végig száguldott az égen. Röviddel ezután ismét kinézett. A fény még mindig ott volt, és az ablaka felé haladt. Bezárta az ablaktáblákat, de a fény átsütött a rések és a tető cserepei között, miközben ő és fivére nézték a jelenséget. Október 14-én szántott a mezőn fivérével késő éjszaka, amikor egy ragyogó fényt láttak az égen lebegni. Megpróbált közelebb kerülni hozzá, de az állandóan elmozdult előle.²³²

Betty és Barney Hill híres elrablása 1961. szeptember 19-én történt. Hillék egy UFO-t láttak a kocsijukat követni egy kihalt úton New Hampshire-ben. Barney kiszállt, és alakokat látott belül. Megrémülve visszazállt az autóba, és nagy sebességgel elhajtott. Röviddel ezután a házaspár elektromos sípolások sorozatát hallotta, és álmosnak érezte magát. Később hallottak egy második sípolás sorozatot, és azt találták, hogy az otthonuk közelében járnak. Csak az esemény után egy idővel jöttek rá, hogy az út két órával hosszabb volt, mint amilyennek lennie kellett volna.

Betty az UFO-k megszállottjává vált, és elkezdtek zavaró álmai lenni, amiket megbeszélte a férjével. A férjén a szorongás eredményeként fekélyek keletkeztek, amit az élménye okozott, és kialakultak szemölcsök is az ágyéka körül. Később visszaemlékezett, hogy egy eszközt helyeztek a nemiszervére az UFO-ban. Hipnózis alatt visszaemlékeztek, hogy az első sípolás sorozat után Barney megmagyarázhatatlanul lekanyarodott a főútról, és megállt egy csoport alak előtt az úton. Felvitték őket egy leszállt repülő fedélzetére, és orvosi vizsgálatokat végeztek rajtuk. Betty úgy hitte, hogy az idegenek vezetőjével telepatikusan kommunikált. Az házaspár egyetértett, hogy az idegenek kb. 155 cm magasak voltak, széles arcuk volt, de Betty nagy orrokra és fekete hajra emlékezett, míg Barney nem emlékezett orrokra, csak két, orrlyukként szolgáló nyílásra, sem hajra. Furcsa módon az UFO parancsnoka náci egyenruhához hasonlót viselt. A hipnotizőr a történetet úgy vette, hogy egy fantáziát mondanak el. Nem számított, hogy Hillék közeli találkozása után elkezdtek poltergeist jelenségeket tapasztalni az otthonukban, és hogy Bettynek a történetek után paranormális tapasztalatai voltak.²³³

A következő elrablás Bebedouro-ban, Minas Gerais-ban, Brazíliában történt 1969. május 4-én délután. José Antonio da Silva, egy 24 éves közkatona horgászott egy lagúnában, amikor hirtelen hangokat hallott, és észrevette, hogy alakok mozognak mögötte, és azt érezte, hogy egy égető fénysugár érte el a lábát. Eldobta a horgászbotját, és térdre esett.

Két, kb. 130 cm magas lény, akik alumíniumszerű ruhát, és sisaknak látszó valamit viselt, megragadta, és bevonszolta egy objektumba, ami egy földúton állt. Az objektum alakja egy cilinderre hasonlított, és fekete emelvények voltak minden végén. A katonát bevitték, ahol a lények az egyik „sisakjukat” ráadták. ...

Da Silva érezte, hogy a repülő felemelkedik. A lények élénken beszélgettek egymással olyan nyelven, amit nem ismert fel. Hosszú utazási idő után rázkódásokat érzett, ami azt sugallta, hogy a repülő leszállt. Ekkor a katona szemét bekötötték, és egy nagy terembe vezették, ahol levették a kötést a szeméről.

Egy lény állt vele szemben, aki rendkívül szőrös volt, és kicsit magasabb a többinél. Derékig érő, vöröses és hullámos haja volt. ... Amikor a többiek levetették a sisakjaikat, ők is hasonlóan néztek ki.

Da Silva figyelte, amint a lények – egyik pillanatban tucatnál is több – a horgászfelszerelését vizsgálják, és elvettek mindenből egyet, amiből duplán volt neki. Később a szemtanú észrevett egy alacsony polcon négy emberi testet, az egyik fekete volt, és borzasztóan megrémült. Még később a lények adtak neki valami sötétzöld folyadékot, hogy igya meg egy kocka alakú kőpohárból.

A törpe parancsnok furcsa beszélgetésbe kezdett a katonával, leginkább fegyverekről, amely teljesen mutogatással és rajzokkal folyt. Da Silva azt is megértette, hogy azt akarják tőle, hogy segítsen nekik az emberekkel való kapcsolataikban. Amikor ezt a katona visszautasította, a törpe

²³² Kevin D. Randle, Russ Estes and William P. Cone, *The Abduction Enigma: The truth behind the mass alien abductions of the late twentieth century*, New York: Forge, 1999, pp. 30-6.

²³³ *The Abduction Enigma*, pp. 36-9, 125-9, 133-4, 140-1, 385-8; Richard L. Thompson, *Alien Identities: Ancient insights into modern UFO phenomena*, Alachua, FL: Govardhan Hill Publishing, 2nd ed., 1995, pp. 162-3.

lekapta a keresztet a rózsafüzéréről, amit Da Silva mindig magánál hordott. Amint a katon elkezdett imádkozni, egy krisztusszerű alak jelent meg neki, kinyilatkoztatásokat téve.

Röviddel ezután Da Silva szemét ismét bekötötték, és visszavitték a földre. Amint a repülő leszállt, érezte, hogy elvonszolják, és elveszítette az eszméletét. Egyedül tért magához Vitoria város közelében, kb. 320 km-re onnan, ahol horgászott. Kiszáradt és éhes volt, de ivott egy patakból, és tudott fogni néhány halat, mivel a botja még mindig nála volt. Csak a személyi igazolványa tűnt el, amit az idegenek megvizsgáltak. A térde meg volt dagadva, ahogy a sugár elérte, és három nyitott sebhely volt a nyakán, ahol a sisak kidörzsölte a bőrét. Négy és fél napig volt távol.²³⁴

9.1. ábra Az idegen, akivel Antonio da Silva találkozott 1969. májusban. (köszönet Harry Trumbore-nak).²³⁵

Ennek az esetnek egyik központi kérdése, hogyan utazott Da Silva 320 km-t Bebedouro-ból Vitoria-ba, és hol volt a fizikai teste 4.5 napos eltűnése alatt. Ha lettek volna szemtanúk és videofelvévő mindkét helyszínen, megfigyelhették volna, hogy elvitték a repülő fedélzetére, hogy a repülő felszállt, és leszállt a másik helyen, ő pedig felbukkant abból?

A legtöbb elrablás könnyen lehet látomás. Jacques Vallee rámutat a feltűnő párhuzamokra az ember tapasztalása és a beavatási próbák között. A beavatási szertartásokat a következő általános forgatókönyv jellemzi: a jelölt szembe találja magát az okkult csoport tagjaival, akik különleges öltözékben vannak, bekötik a szemét, karjánál fogva egy durva és nehéz úton vezetik, beviszik egy különleges tervezésű, ablaktalan helyiségbe, odaviszik egy „mesterhez”, próbákat kell kiállnia és kérdésekre kell válaszolnia, különböző jelképeket mutatnak neki, hogy emlékezzen a halálra, a szituáció azt sugallja, hogy esetleg nem éli túl a próbatételt, rituális ételt és italt kap, ismét bekötik a szemét, és kivezetik. Mindezek az elemek jelen vannak Antonio da Silva esetében.²³⁶

1974. október 25-én Carl Higdon, egy olajfúró munkás vadászott egy erdőben, Wyomingban. Meglátott öt vadludat, felemelte a vadászpuskáját, és rálőtt az egyikre, de nem érzett rúgást az erős fegyvertől, és nem hallott dörrenést. Tökéletes csend ereszkedett az erdőre. Úgy tűnt, a lövedék kilebegett a csőből, és leesett a földre 15 m-re előtte. Miután megkereste a lövedéket, egy csattanást hallott (általános jellemző másvilágiakkal való találkozásnál). Megfordult, és meglátott egy kb. 188 cm magas, görbe lábú, emberszerű alakot a közelében állni. A bőrszíne keleties volt, az arca beleolvadt a nyakába. Ahogyan sok más esetben, a lény kezeslábast viselt. Jobb karja egy kúp alakú eszközben végződött. A lény, aki később elmondta, hogy „Ausso-nak” hívják, üdvözölte, megkérdezve: „Hogy van?”, majd azt kérdezte, hogy éhes-e. Mielőtt Higdon válaszolhatott volna, egy kis csomag lebegett felé. Négy tableta volt benne, és elvett belőle egyet.

²³⁴ Patrick Huyghe, *The Field Guide to Extraterrestrials*, London: Hodder and Stoughton, 1997, pp. 44-5; ‘La singular aventura de Joao Antonio da Silva’, <http://dimensionovni.galeon.com/abducciones.htm>.

²³⁵ *The Field Guide to Extraterrestrials*, p. 45 (illustration by Harry Trumbore).

²³⁶ Jacques Vallee, *Dimensions: A casebook of alien contact*, New York: Ballantine Books, 1989, pp. 170-1.

9.2. ábra Az idegen, akivel Carl Higdon találkozott 1974. októberben.²³⁷

Ezután megpillantotta a teremtmény hajóját a távolban, és az megkérdezte, akar-e vele menni. Mielőtt válaszolhatott volna, egy átlátszó kocka alakú repülőben találta magát, leszíjazva egy székhez, és sisakot viselve. Ausso és egy másik ufonauta volt vele, és az öt vadlúd begyömöszölve egy ketrecbe mögötte. Amikor Ausso rámutatott a karjával a műszerfalra, a repülő mozogni kezdett, Higdon pedig látta a földet eltávolodni alatta. Pillanatokkal később leszálltak egy sötét bolygón, amire Ausso azt mondta, „163,000 fény-mérföldre” (!) van a földtől. Kívül egy hatalmas torony volt ragyogó forgó fénnel, és látta, amint öt emberszerű állt a közeli téren. Amikor Ausso ismét rámutatott a karjával, Higdon a toronyban egy szobában találta magát. Egy eszköz jött ki a vele szemben levő falból, és percekig őt vizsgálta. Ausso azt mondta neki, nem az, amire szükségük van, és vissza fogják vinni. Ausso visszaadta a puskáját, és kilebegtette a zsebéből a maradék tablettákat.

A következő dolog, amire Higdon visszaemlékezett, hogy sétál egy úton, kábultnak és zavartnak érezve magát. Kb. 2.5 óra telt el. Még mindig nála volt a puskája, de nem tudta, ki ő és hol van. A távolban látott egy kis teherautót, és elhatározta, hogy azt használja menedékként, nem jött rá, hogy az a saját autója. Az autó egy pocsolya közepén állt, de nem volt nyom, ami mutatta volna, hogy került oda. Használta az adó-vevőt, hogy segítséget hívjon, és végül megtalálták. Az autóját ki kellett vontatni, és az érintettek arra a következtetésre jutottak, hogy a levegőből kellett odatenni. Elvitték a kórházba, és másnap későn kezdte visszanyerni az emlékezetét és az egyensúlyát.

A lövedéket, amivel Higdon kalandja kezdetén lőtt, megvizsgálta egy szakértő, aki nem tudta megmagyarázni annak állapotát. Az ólom eltűnt, semmi olyan deformációt nem mutatott, ami elvárható egy használt lövedéktől, és úgy nézett ki, mintha *kifordult volna magából*. Higdon élményének nagy része azonban nagyon álomszerűnek hangzik, egyes részletekre hipnózis segítségével emlékezett vissza. Higdon megfelelt a hazugságvizsgálaton, és megbízható jellemnek tekintették. Más személyek fényeket láttak az égen az elrablás éjszakáján.²³⁸

Egy másik eset, ami nagyon eltér a modern, szabványos elrablástól, Emilcin-ben, délkelet Lengyelországban egy faluban történt 1978. május 10-én. Egy 71 éves farmer, Jan Wolski lovas-kocsival ment egy főúton, amikor találkozott két „csodabogárral”, ahogyan ő nevezte azokat. Azt gondolta, hogy „külföldieknek” kell lenniük, mert zöldes arcuk volt, vágott szemük, kiugró arcsontjuk, és sötét overallokat viseltek, amik beborították a testüket és a fejüket, és egyfajta mancsban végződtek a lábánál. Egy ismeretlen nyelven szólaltak meg. Hirtelen felszálltak a szekere-re mindkét oldalról, de Wolski folytatta az útját anélkül, hogy bármit is mondott volna. Egy kicsivel később egy tisztásra értek, és Wolski meglátott egy furcsa, csillogó járművet, ami akkora volt,

²³⁷ <http://thenightsky.org/higdon.html>.

²³⁸ Kevin Randle and Russ Estes, *Faces of the Visitors: An illustrated reference to alien contact*, New York: Fireside, 1997, pp. 108-12; *The Field Guide to Extraterrestrials*, pp. 64-5; <http://college-de-vevey.vd.ch/magic/Enigma2/class2.htm>.

mint egy busz, a levegőben lebegve és halkán zümmögve. Minden sarkában egy 3 m hosszú „fűrő” volt, ami nagyon gyorsan forgott. Wolski és a két humanoid beléptek a repülőbe egy lift segítségével, amely négy rúdra volt felrögzítve. Benn még két humanoid volt. Egy sötét, négyszögletes szobában találta magát, és észrevett kb. 10, láthatóan lebénult, a földön fekvő varjút. A lények egyike elindult Wolski felé, hogy levegye a ruháját. A lények ezután körbevették egy eszközzel, ami két kicsi lemezből állt, és kattogó hangot adott ki. Jelezték neki, hogy emelje fel a karjait, és álljon oldalvást, mintha fényképet készítenének. Miután Wolski felöltözött, a lények mutogatással jelezték, hogy elmehet. Levetette a sapkáját, meghajolt, a lények is meghajoltak és mosolyogtak.

Hazáig végig vágatott, majd visszatért a tisztásra a legidősebb fiával és egy szomszédal. Trapéz alakú, szinte téglalap alakú lábnyomok sokaságát és rengeteg madártollat találtak. Egy 6 éves kislány, aki a közelben lakott, azt mondta, hogy látott egy fémest, buszra emlékeztető repülőt nagyon lassan repülni az istálló fölött, majd függőlegesen felemelkedni a levegőbe, és eltűnni. Ugyancsak látott egy zöld arcú pilótát belül, aki sapkát és sötétzöld egyenruhát viselt. Az anyja mennydörgő morajlást hallott. Ezt az esetet alap elrablási beszámolóknak tekintik, amit nem vagy kevésbé szennyezett be a külvilág és a média-kietettség, ami jellemzi az amerikai elrablási történeteket.²³⁹

9.3. ábra Balra: Jan Wolski.²⁴⁰ Jobbra: Művészi ábrázolás a Wolski által 1978. májusban leírt repülőőről.²⁴¹ Nem ajánlott csillagközi utazásra!

A következő egy állítólagos eset a végleges elrablásra. 1978. január 20-án kb. 17 órakor Piranhas-ban, Brazíliában hat fiú focizott, amikor megláttak egy tárgyat, amit „fényes mozdonyként” írtak le, elrepülni felettük, és hangtalanul leszállni a földre. Négy fiú haza rohant rémülten, de Manoel és 10 éves unokaöccse, Paulinho hátra maradtak. A gyerekek, akik elmenekültek, riasztották a szüleiket, és elindult a két unokafivér keresése. Manoel-t később, azon az éjszakán megtalálta egy mérnök Rondonópolis városában, 500 km-rel messzebb, fázott, éhes volt, és menedéket keresett. Azt mondta, hogy amikor a tárgy leszállt, ő és unokaöccse megpróbáltak elfutni, de képtelenek voltak megmozdulni, majd pedig az objektum felé vonódtak. A repülő belsejében egy nagy teremben találták magukat, ahol nyolc alacsony humanoid volt, akik vöröses, gumiszerű, passzos ruhát viseltek, akik nem beszéltek, és szemmozgásokkal értették meg magukat. Volt egy ülés is, és egy nagy gomb az amelletti falon. A fiúk az ülésen ültek, mozdulni képtelenül, amíg az egyik lény meg nem mutatta nekik, hogy tudják kiszabadítani magukat, átnyújtva a kezüket az ülés szélén. A lények egy folyadékot adtak a fiúknak inni. Az objektum egy vagy két órával később leszállt Rondonópolis-nál, és a lények Manoel-t elengedték. Nagyjából ugyanekkor volt egy rövid elektromos hálózati kimaradás a környéken. Paulinho-t soha többet nem látták, nem hallottak róla.²⁴²

²³⁹ ‘CE3-G, Emilcin, Poland 10 May, 1978’, <http://ufostudy.wordpress.com/tag/jan-wolski>; Dennis Stacy and Patrick Huyghe, *The Field Guide to UFOs: A classification of various unidentified aerial phenomena based on eyewitness accounts*, New York: Quill, 2000, pp. 100-1; Brad Steiger & Sherry Hansen Steiger, *Real Aliens, Space Beings, and Creatures from Other Worlds*, Detroit: Visible Ink, 2011, pp. 12-3.

²⁴⁰ <http://chodel.com/emilcin.htm>.

²⁴¹ <http://ufostudy.wordpress.com/tag/jan-wolski>.

²⁴² ‘January 20, 1978, Piranhas, Goias and Rondonopolis, Mato Grosso, Manoel Roberto’, ufologie.patrickg-ross.org; Albert Rosales, ‘The strangest of the strange’, *The Anomalist*, no. 12, 2006, pp. 145-59.

1979. január 3-án este az amerikai Filiberto Cardenas és a barátja, Fernando Marti, valamint Marti felesége és 13 éves lánya autóval ment haza, amikor az autó motorja leállt. A két férfi kiszállt, és elkezdett a motorháztető alá benézni. Hirtelen vörösben és lilában váltakozó fényt vettek észre tükröződni a motoron, és „méhrajhoz” hasonló hangot hallottak. Az autó rázkódni kezdett, a fény ragyogó fehérre váltott, és Fernando elkezdett bemászni a motorháztető alá védelemért. Eközben Filiberto lebénultnak érezte magát, és elkezdett felemelkedni a levegőbe, azt kiabálva, hogy „Ne vigyetek el”. Fernando látta őt felemelkedni, és akkorra előjött a motorháztető alól, és minden, amit látott, egy terjedelmes objektum volt, ami felemelkedett, és elszállt. A következő dolog, amire Filiberto emlékezett, hogy majdnem elgázolta egy autó a Tamiami Trail-en, kb. 16 km-re onnan, ahol felemelkedett. A rendőrséget eléggé zavarba hozta a történet, és végül a támadás típusát „harmadik típusú közeli találkozásnak” minősítették a hivatalos jelentésükben.

Hipnózis alatt Filiberto azt mondta, hogy vizsgálat alá vetették, ami számos jelet hagyott a testén. Egy köpenyes, emberi kinézetű alak ezután hosszan beszélt hozzá telepatikusan is és tökéletes spanyollal is, és sok jelentős képet mutatott neki, amik a falakon jelentek meg. Ezután Filiberto arra emlékezett, hogy elvitték egy tenger alatti bázisra. Ismét megbénult és megvizsgálták, és sperma mintát vettek tőle. Ezután egy másik köpenyes, koronás alak utasításokat adott neki, amiket TV-k sorozatán levő képekkel illusztrált. Sok hasonló tapasztalás után, amik úgy tünnek, hogy több napig tartottak, ledobták a Tamiami Trail közelében, kb. két óra eltelte után.

Richard Thompson megjegyzi: „Lehetséges, ... hogy Filiberto Cardenas-t tényleg elvitték az égbe, ahogyan Marti tanúsította. De a tapasztalásokat, amiket hipnózisban feltárt, részben a saját elméje is létrehozhatta. Vagy belevetíthette az elméjébe az az erő, amely elvitte.” Volt egy második találkozás az idegenekkel, amikor Filiberto és a felesége önként felsétáltak egy rámpán az idegenek hajójába, és baráti beszélgetés folytattak annak szinte emberi utasaival. A későbbiekben erre a tapasztalásra hipnózis nélkül tudtak visszaemlékezni, de nem voltak független tanúk, hogy megerősítsék a leírásuk objektivitását.²⁴³

A következő eset, amelynek több tanúja van, 1971. november 17-én 21:30-kor történt. Egy Paulo Gaetano nevű brazil autóját vezette, a kíséretében volt egy Elvio B. nevű másik ember. Amint elhagyták Bananeiras várost, Paulo azt érezte, hogy az autó nem húz normálisan, és ezt megemlítette kísérőjének, aki annyit válaszolt, hogy fáradt, és aludni akar. A motor leállt, és Paulonak le kellett állnia az autóból az út szélén. Ekkor meglátott egy objektumot kb. 4 m-re. Egy vörös fénysugár vetült az autóra, és úgy tűnt, hogy az kinyitotta az ajtót. Számos kicsi lény jelent meg, és Paulo-t bevitték a repülőbe, és leültették egy kis asztalhoz. Miután megkötözték a karjait, a mennyezetről egy készüléket engedtek le, ami emlékeztetett egy röntgen gépre. Egy vágást érzett a könyöke közelében, és a lények vért vettek tőle. (Egy UFO-kutató csoport nyomozói lefényképezték a sebhelyet három nappal később.) Majd két táblát mutattak neki, az egyik Itaperuna város térképe volt, a másik pedig egy kép egy atomrobbanásról. Paulo nehéznek érezte magát. Arra emlékszik, hogy Elvio segített neki, de nem emlékszik, hogyan kerültek haza.

Elvio története azonban nagyon eltérő. Arról számolt be, hogy Bananeiras közelében Paulo elkezdte az idegesség jeleit mutatni, azt mondván, hogy egy repülő csészéalj követi őket, ami valójában csak egy busz volt. Elvio hozzátette, hogy az autó lelassult és megállt, és hogy Paulo segítségére sietet, miután az lehanyatlott a földre az autó mögött, és a vezető oldali ajtó nyitva maradt. Elvio-nak sikerült Paulo-t a lábára állítani, és elindult vele busszal Itaperuna-ba, ahol Paulo-t megvizsgálták az elsősegély állomáson. A rendőrség kiküldött egy járőrt a helyszínre, és megtalálta Paulo kocsiját a főúton. Elvio képtelen volt megmagyarázni, mi történt Paulo-val, és miért volt nyitva az ajtó. Nem emlékezett arra, Paulo mikor szállt ki, és nem tudta megmagyarázni, miért szálltak buszra. A rendőrség nem talált nyomot az autón, ami magyarázatot adhatott volna a Paulo karján levő sebre.

Vallee megjegyzi, hogy egyes kísérletek mikrohullámokkal azt sugallják, hogy technikailag megvalósíthatóvá válik az érzékelési benyomásokat belevetítsék emberek elméibe távolról. Megkérdezi: „Vajon ez része annak a technológiának, amely az UFO jelenséggel társul? ... Vajon

²⁴³ *Alien Identities*, pp. 176-7.

olyan technológiával foglalkozunk, amely szisztematikusan összezavarja a szemtanúkat?”²⁴⁴ Egy másik lehetőség az, hogy az elmének a fizikai agyra ható fejlett pszichotronikus eszközök segítségével történő befolyásolása helyett az elmére lehet hatni közvetlenül az asztrális/mentális szinten bármilyen fizikai technológia használata nélkül.

A fenti beszámolók azt mutatják, hogy egyes elrablásoknak van fizikai összetevőjük. Nyilvánvalóan jó sok bizonyíték van arra, hogy az UFO-k megnyilvánulhatnak fizikailag, és hagyhatnak fizikai nyomokat. Egyes esetekben embereket fizikailag vihetnek ezeknek a járműveknek a fedélzetére, és van néhány elrablási eset, amelyben az elraboltat kétségtelenül sok km-re dobtak le az elrablási ponttól. Ha alkalmanként embereket visznek materializálódott repülő fedélzetére, akkor egy fizikai orvosi vizsgálat nem elképzelhetetlen, bár lehet, hogy csak szimulált, amit inkább paranormális entitások, mint földön kívüli tudósok végeznek el. Viszont az elrablási tapasztalások sok aspektusa látomásnak vagy álomnak hangzik.

A határozott fizikai elemeket tartalmazó elrablási eseteket ritkán hasonlítják össze a számos esettel, amelyekben nincs egyértelmű bizonyíték valamilyen különleges dologra, csak a főleg hipnózis alatt visszaemlékezett eseményekkel. Ezekben az esetekben az egész tapasztalás történhetett a mentális síkon, és különböző behatások tükröződése lehet. Néhány ilyen esetet létrehozhattak a hipnózis alatt is, míg mások eredhetnek egy tényleges szokatlan tapasztalásból.

A népies kultúrának hatalmas befolyása van az elrablási jelentésekre. A XX. század kezdetétől a filmek, könyvek stb. gyakran mutattak be történeteket idegen űrhajókról, nagy szemű idegekről és elrablásokról, beleértve az orvosi vizsgálatokat, implantátumokat, sebhelyeket, emlékezet- és időkieséseket. Például Hill-ék elrablási meséjének számos eleme úgy tűnik, az *Invaders from Mars* és a *Killers from Space* mozifilmekből, *The Outer Limits* tv program egyik epizódjából és Donald Keyhoe könyvéből, a *The Flying Saucer Conspiracy*-ből származik, amit Betty éppen a furcsa tapasztalása előtt olvasott.²⁴⁵ A média figyelmének óriási megnövekedése az elrablások iránt az elmúlt pár évtizedben azt jelenti, hogy valószínűleg nincs olyan elrablási történet, amit nem ferőztek meg teljesen a kulturális hatások.

Az elrablási motívumok, amik a Villas-Boas és a Hill esetekben először felbukkantak, ezért eredhetnek részben a kulturális befolyásokból, részben pedig a szemtanúk képzeleteiből. Ez azonban nem valószínű, hogy lefedi a teljes történetet. Ugyanis a motívumok, amik megtalálják az útjukat a köznép kultúrájába és saját elménkbe, maguk is nagy mértékben „a természet emlékezetéből”, a „közös tudatalattiból” erednek, vagy okkult fogalommal az *asztrális világból*, a gondolatlégkörből, amelyben az elméink állandóan belemerülnek.

Azt, hogy az egyéni képzeletnél valamivel többről van szó, az a tény jelzi, hogy az 1960-as években, még a Villas-Boas és a Hill esetek publikálása előtt John Keel összegyűjtött sok más beszámolót olyan emberektől, akiknek ködös emlékü volt arról, hogy megállították őket kihalt főutakon, és elvitték őket valamilyen szerkezetbe (nem mindig repülő csészéaljba), ahol orvosi vizsgálatnak végeztek rajtuk.²⁴⁶ Keith Thompson szerint „talán valami meglehetősen ősi dolog tér vissza periodikusan a világlélekből újszerű formában, egy nagyobb ciklus vagy megnyilvánulási spirál részeként”.²⁴⁷ Elvégre az elrablási esetek ismétlődő témák a mitológiában és a folklórban.

Egyes elrablások valamilyen furcsa, gyakran ragyogó fény megpillantásával kezdődnek, amik segítenek előidézni további tapasztalásokat, amelyek nem a fizikai valóságunkban történnek. Úgy tűnik, hogy minél több ember számol be elrablásról, és minél több publicitást kapnak, annál nagyobb az esély, hogy más emberek „archetípusos” témák és képek ugyanazon összefüggéseibe merüljenek, különösen transzban vagy hipnózisban. Ez megtörténhet az ébrenlét és az alvás közötti átmenet, illetve az álmodás során, mert még az álmok sem egyszerűen az agyunk termékei. Az agy az elme kiterjesztése, amely az asztrális sík különböző szintjein működik, és Gaia kollektív elméjének a része.

²⁴⁴ *Dimensions*, pp. 171-2.

²⁴⁵ Keith Thompson, *Angels and Aliens: UFOs and the mythic imagination*, Reading, MA: Addison Wesley, 1991, pp. 65-6.

²⁴⁶ John A. Keel, *Disneyland of the Gods*, Lilburn, GA: IllumiNet, 1995, pp. 103, 131-2.

²⁴⁷ *Angels and Aliens*, p. 65.

Az elrablások összehasonlítása a jelenésekkel, a látomásokkal és a hallucinációkkal ezért nem azt jelenti, hogy azok kizárólag a saját fejünkben keletkeztek. Az egyik közeli találkozás esetén egy nő arra emlékezett, hogy egyik éjszaka elhagyta az ágyát, csatlakozott egy férfi barátához, és átsétáltak a mezőkön egy várakozó repülőgéphez, ami elvitte őket. A nőt egy hatalmas anyahajóra vitték, és ott körbevezették. Másnap a barátja ugyanilyen tapasztalatról számolt be, leírva, hogyan sétált vele a mezőn keresztül a repülőgéphez, és megerősített minden részletet a gépen, amíg útjaik szét nem váltak, amikor a férfi emléke szerint egy bolygóra vitték, amin aranyvárosok voltak. Victoria LePage ezt írja:

Sok kutató most nagyon valószínűnek véli, hogy az UFO szemtanúk, különösen a közeli találkozásokban és elrablásokban érintettek olyan eseményekről számolnak be, amiknek eredetileg objektív alapjuk van, de amiket képszerűen érzékelték, mint az álmokat, egy szubjektív és transzban levő tudat lencséjén keresztül, olyan fogalmakkal, amik megfelelnek saját öntudatlan előítéleteiknek, elvárásaiknak, neurózisaiknak és értelmi vagy pszicho-spirituális fejlettségük szintjének.²⁴⁸

A finom, mentális test átélhet egy tisztán látomásos elrablási tapasztalást, ami szabványos archetípusos elemek sorozatán alapul. Néhány tapasztalás pedig magába foglalhat asztrális utazást, vagyis a finom elme átmeneti elválását a fizikai és asztrális testektől.²⁴⁹ Mindkét típusú tapasztalást befolyásolhatják külső közegek, mivel az asztrális világot magasabb és alacsonyabb rendű lények különböző típusai lakják. Ritka esetekben a látomásos vagy testen kívüli tapasztalások azután kezdődhetnek, hogy a szemtanút elvitték egy fizikailag materializálódott repülőre. Azonban – ahogyan Michael Talbot mondja – a legtöbb orvosi vizsgálat valószínűleg csak „energia-énjeink” vagy lelkeink finom anatómiája szondázásának megjelenítései.²⁵⁰ Csak egy fejlett adeptus tudná kibozgni az összes különböző fizikai, asztrális és mentális tényezőt, amely felmerül bármely adott elrablási élményben.

Michael Grosso azt mondja, hogy „van a mítikus és a pszichikus elemeknek egy keveréke, ezt nehéz szószerinti UFO elbeszéléseknek tekinteni”.²⁵¹ John Whitmore pedig megjegyzi: „az elrablás-kutatók által felfedezett állítólagos mintának gyakran vallási felhangjuk van, vagy hasonlítanak a vallási tapasztalások hagyományosabb típusaihoz. Azonfelül az elrablási tapasztalásoknak gyakran vallásos jelentést ad az észlelő, és ezek az értelmezéseken szokás szerint átnéznek vagy figyelmen kívül hagynak az UFO kutatók”.²⁵²

Jacques Vallee is azt hangsúlyozza, hogy az elrablási történeteket nem szabad automatikusan szó szerint venni:

Közelről megnézve, az UFO jelenséges *valóság átalakítóként* működnek, ...a szemtanú számára szimbolikus megnyilvánulások sorozatát előidézve, amik nem különböztethetők meg a valóságtól. Ezek a megnyilvánulások, amit gyakran vakító, különleges erősségű színes fények rémisztő sorozatával kezdődnek, az alanyokban erős zavarodottság állapotát keltik, akik sebezhető új gondolatok és új vizuális tapasztalások fejükbe ültetésével.

Az ufológusok válasza az elrablások zavartságára katasztrófális. A szimbolikus megnyilvánulásokat szó szerint véve, és hipnotizálva a szemtanúkat, hogy eloszlássák a zavarukat, sok jószándékú kutató ténylegesen megerősíti az UFO látványa által keltett alternatív valószínűséget, így súlyosbítva azt, ami téves nézőpont lehet, és elveszítve a fókusz magáról a tapasztalásról...

²⁴⁸ Victoria LePage, *Shambhala: The fascinating truth behind the myth of Shangri-La*, Wheaton, IL: Quest, 1996, pp. 248-9.

²⁴⁹ Az asztrális „modell teste” (szanszkritban: „linga-sharira”) azt mondják, hogy képes néhány méternél jobban eltávolodni a fizikai testtől. Viszont a tudatunk átalakítható egy magasabb asztrális formává vagy finom testté (amit néha „mayavi-rupa-nak” vagy „illúzió-formának” neveznek), amely képes messzire eltávolodni a fizikai és asztrális testektől, akár spontán módon, akár szándékosan.

²⁵⁰ Michael Talbot, *The Holographic Universe*, New York: HarperPerennial, 1991, p. 283.

²⁵¹ Michael Grosso, *Frontiers of the Soul: Exploring psychic evolution*, Wheaton, IL: Quest, 1992, p. 210.

²⁵² John Whitmore, 'Religious dimensions of the UFO abductee experience', in: James R. Lewis (ed.), *The Gods Have Landed: New religions from other worlds*, Albany, NY: State University of New York Press, 1995, p. 66.

Az elrabortak által látott szimbolikus megnyilvánulás típusát tekintve azonos a beavatási szertartással vagy az asztrális utazással, ami beágyazódott minden kultúra hagyományába. Ebben az értelemben az UFO tapasztalás egy nagyon is valódi elsütő billentyű, amely felszabadítja az erőteljes képanyagot, amit mindannyian hordozunk a „kollektív tudatalattinkban”...²⁵³

Az egyik esetben egy nő arra ébredt az ágyában, hogy lát egy helikoptert a háza fölött, mintha a közbenső mennyezet és háztető eltűnt volna. Látott két szokatlan humanoid lényt is az ágy lábánál. Szerencsére két barát szemtanúja volt ennek a jelenetnek: ők egy kék fénygömböt láttak körülötte (ahogyan ő is) amin ragyogóbb fények sütöttek át, de nem hallottak helikoptert, és nem láttak lényeket. Nyilvánvalóan a kék fény hozott létre egy virtuális valóság forgatókönyvet.²⁵⁴

Kenneth Ring azt mondja, hogy az elrablási tapasztalásokat az archetipusos beavatási utazás egy változatának lehet tekinteni, annak ismerős, elválasztás, próbatétel és visszatérés sorozatával. Az elválasztási fázis az elrablás, az egyént általában eltüntetik akarata ellenére. A próbatétel az orvosi vizsgálat formáját ölti, amit a hagyományos sámáni beavatások csonkolásához lehet hasonlítani. Szibéria burjátjai között a sámántanulót elviszik az ősei, majd megkínozza Saajtani, aki körbe szurkálja a köldökét késekkel, egész húsdarabokat vág ki belőle, és szétdobálja azokat. A „szellemek” megfőzik a húsát, hogy „megérleljék” azt, a beavatott pedig belső tudást szerez ezen eljárás alatt.

A vizsgálat után az elrabortak a sámánokhoz hasonlóan tanításokat, útmutatásokat vagy ki nyilatkoztatásokat kaphatnak. Végül visszatérnek normális környezetükbe. Gyakran zavartság érzésétől, tájékozódási zavaroktól, idővesztéségtől és emlékezetkieséstől szenvednek, de gyakran az az érzésük, hogy valami különleges történt velük, ami tartós nyomot hagy bennük. Ring kijelenti, hogy a halálközeli élményekhez hasonlóan, ami a beavatási utazás egy másik változata, az elrablások egy alternatív valóságban történnek, a „képzelet birodalmában”.²⁵⁵

Gyakran jelentős *felszíni* különbségek vannak az UFO-kkal találkozóknak, az angyali látogatóknak, a sámáni utazóknak és a halál közeli tapasztalatok között. Viszont, ahogyan Keith Thompson mondja:

Mindezekben a birodalmakban megtaláljuk a beavatás archetipusos alakjait, beleértve a más világi utazásokat különleges – és látszólag autonóm – lények között. Sok ufológus, aki próbálja saját becses kutatási területét páratlannak és különállónak tartani, megkérdőjelezi ezeket a párhuzamokat, mert azt mondják, nincs bizonyíték arra, hogy a nem-UFO jelentésekben leírt lények „ugyanarról a helyről valók”, mint az UFO lények. Amire ritkán mutatnak rá az, hogy arra sincs bizonyíték, hogy az „UFO lények” honnan származnak!

Szándékosság kell ahhoz, hogy ne vegyük észre a párhuzamokat a megcsonkítási szertartások, amik egyrészt a sámáni beavatások során történnek a hagyományos kerek beavatókunyhókban, másrészt a láthatatlan „orvosi” eljárások között, amiket az UFO-beavatottak tapasztalnak kerek műtőkben, korong- vagy ovális alakú repülőknél belsejében.²⁵⁶

Paul Devereux megemlíti azt a fondorlatos munkát, amit a DMT-vel, az ismert leghallucinogénebb anyaggal végeznek. Ezt természetes módon az emberi agy állítja elő, és előfordul a pszichedelikus növényekben, amiket a sámánok használnak időtlen idők óta. Évek óta ezt az anyagot használó emberek hasonló tapasztalásokról számolnak be, mint pl. találkozás idegen intelligenciákkal. Említést érdemel annak az embernek az élménye is, aki azzal kísérletezett, hogy megpróbált világos álmállapotba belépni közvetlenül ébrenléti állapotból. Arról számolt be, hogy belemélyedve a szükséges különleges relaxációba és koncentrációba, félbeszakította az a érzékelhető tapasztalás, hogy „a sötétben robotok vizsgálják”, vagy „kicsi lények végeznek rajta műtétet”.²⁵⁷

²⁵³ Jacques Vallee, *Confrontations: A scientist's search for alien contact*, London: Souvenir Press, 1990, pp. 157, 161-2.

²⁵⁴ Charles F. Emmons, *At the Threshold: UFOs, science and the new age*, Mill Spring, NC: Wild Flower Press, 1997, p. 136.

²⁵⁵ Kenneth Ring, *The Omega Project: Near-death experiences, UFO encounters, and mind at large*, New York: William Morrow and Company, 1992, pp. 64-5.

²⁵⁶ *Angels and Aliens*, pp. 188-9.

²⁵⁷ Peter Brookesmith, 'Do aliens dream of Jacobs' sheep?', *Fortean Times*, no. 83, Oct/Nov 1995, pp. 22-30 (p. 28).

Egyes kutatók szerint az „idegenek” önmagunk tükröződései – önmagunk és egymás idegenítése, betegítése és a szellemtelen, személytelen és irányíthatatlan társadalomé, amelyben élünk. Hasonló gondolatmenettel Michael Grosso az elrablásokat szimbolikus bizonyítéknak értelmezi a kollektív öntudatlanban jelentkező zavarokra. Az egészségtelenül kinéző lények (a szürkék) látomásai, akik néha azt állítják, hogy egy haldokló bolygóról jöttek, és akik vizsgálják a foglyokat és genetikai anyagot vesznek, hogy hibrid fajokat hozzanak létre, azt jelentik, hogy „mi vagyunk a betegek, és... a Föld bolygók élő fajokként nekünk van szükségünk megújulásra”. Ezeknek a lényeknek a magzati megjelenése az emberi élet folytonosságára utal. Grosso szerint „az ’új ember’, a fajok jövője nagy veszélyben van, a jövőnket kihalás fenyegeti. ... Ha megtanulunk együttműködni az újraszületés erőivel, akkor viszont felkelhetünk a „vizsgáló asztalról”, feltámadva a bolygói szintű halálközeli élményünkből.”²⁵⁸

10. A mitológia és az asztrális látogatások

A hivatkozások az emberi kölcsönhatásokra istenekkel, angyalokkal, démonokkal, elfekkel, szilfekkel, tündérekkel, koboldokkal, szellemekkel, trollokkal, állatszörnyekkel és más, nem emberi és másvilági lényekkel megtalálhatók szerte a világ vallási- és folklór hagyományaiban. E lények némelyikéről úgy hitték, hogy elrabolják az embereket, nehéz és szurreális megpróbáltatásoknak teszik ki őket. Az „idegenek” a paranormális lények e sorozata tagjainak tűnnek.

10.1. ábra Korai festmény egy nőről, akit egy mitikus szatír rabol el (köszönet Keven Randle-nak).²⁵⁹

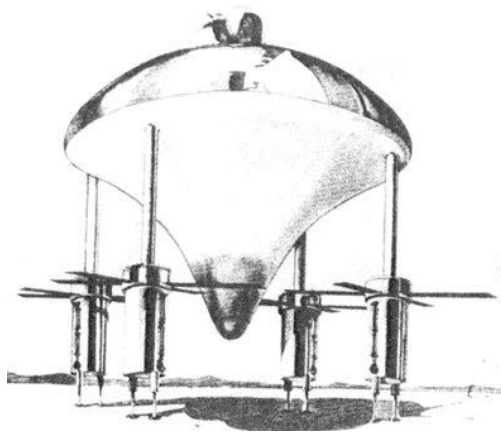
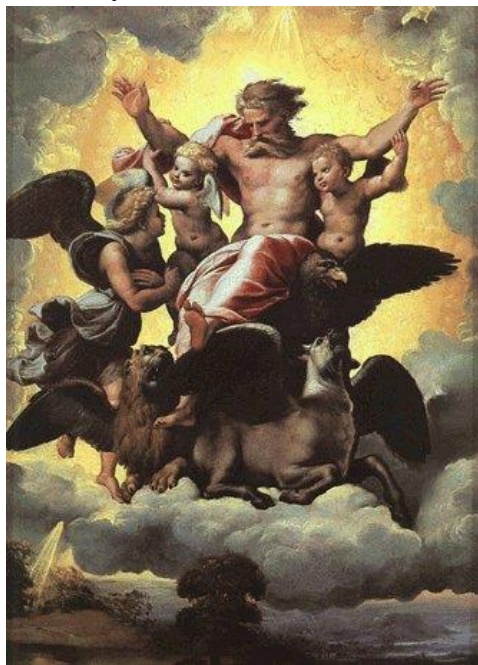
Egyes materialista írók kijelentik, hogy a régiek „istenei” valójában „ősi asztronauták” voltak. Nyilvánvalóan sok leírás van a szentírásokban, amiket lehet értelmezni az UFO gondolatmenet mentén, bár azokban nincs szó földön kívüliekről. I.e. 850 körül a Jordán folyó partjain megjelent „egy tüzes szekér és tüzes lovak”, és a bibliai próféta, „felméne Illés a szélvészben az égbe” (2 Királyok 2:11). Ezékiel Könyve Ezékiel látomásának leírásával kezdődik i.e. 593 körül, Káldeában, a Kébar folyó partján „látám, és ímé forgószél jött északról, nagy felhő egymást érő villámlással, a mely körül fényesség vala. És belőle négy lelkes állat formája tetszék ki, és ez vala ábrázatjok: emberi formájok vala. És mindeniknek négy orczája vala, (ember, oroslán, ökör és sas) és négy szárnya mindenikőjöknek”. „És a lelkes állatok közt látszék, mint egy égő üszög, a mely lángolt, mint a fáklyák, ide s tova futkározva a lelkes állatok közt; és a tűznek fényessége vala, és a tűzből villámlás jöve ki”. „És mikor ránéztem a lelkes állatokra, ímé egy-egy kerék vala a földön az állatok mellett mind az ő négy orczájok felől”. „A kerek... úgy látszának egybeszerkesztve, mintha egyik kerék a másik kerék közepében volna.” „És vala mintegy mennyezet az állatok feje fölött, olyan mint a csodálatos kristály, kiterjesztve felül fejük felett.” „És a mennyezetten felül, a

²⁵⁸ Thomas E. Bullard, ‘UFOs: Lost in the myths’, in: David M. Jacobs (ed.), *UFOs and Abductions: Challenging the borders of knowledge*, Lawrence, KS: University Press of Kansas, 2000, pp. 141-91 (pp. 162-3).

²⁵⁹ Kevin D. Randle, Russ Estes and William P. Cone, *The Abduction Enigma: The truth behind the mass alien abductions of the late twentieth century*, New York: Forge, 1999, plate 3.

mely fejük felett vala, látszék mint valami zafirkó, királyi székek formája, és a királyi székek formáján látszék mint egy ember formája azon felül.” „Ilyen vala az Úr dicsőségének formája, és látám, és orcámra esém, és hallám egy szólónak szavát.”

A továbbiakban számos hasonló élménye volt, és leírta, hogy a „szellem” hogyan emelte fel, és vitte más helyekre. Egyesek manapság úgy hiszik, hogy Ezékiel egy űrjárművel találkozott, amit földön kívüliek vezettek, míg mások szerint látomása volt. A modern közeli találkozások fényében az élmények lehetett részben fizikai, részben látomásos.

10.2. ábra Balra: Ezékiel látomása, ahogyan Raphaelo értelmezte (1518). Jobbra: Az űrhajó, amivel Ezékiel találkozott, Josef Blumrich mérnök értelmezte (1974).²⁶⁰

A védikus irodalom sok leírást tartalmaz találkozásokról emberek és más humanoid fajok között, beleértve a keresztezéseket és elrablásokat. A lények néha jóindulatúak, néha pedig rosszindulatúak, és gyakran más világokból jönnek. Ugyancsak vannak utalások repülő városokra, repülő lovak által húzott kocsikra, és különféle repülő szerkezetekre, amik közül néhány hirtelen el tudott tűnni.²⁶¹

Értékelve a vallási és mitológiai történeteket természetesen fontos ésszben tartani, hogy nem szabad mindet szó szerint érteni. Az elbeszélések vegyíthetik az aktuális eseményeket és tapasztalásokat allegóriával, jelképekkel és tiszta fantáziával. Egyes valódi találkozások szokatlan lényekkel és más „idegen” megnyilvánulásokkal történhetnek a fizikai szinten, mások pedig mentális szinten.

Ahogy már bemutattuk, a földön kívüli hipotézis kevésbé használható ilyen jelenségek magyarázatára, mivel nem tud számot adni a különböző megjelenésekről és a kérdéses lények gyakran furcsa és paranormális viselkedéséről. A modern UFO jelenség alapvetően az emberek és a pszichikus világ lakói közötti régi keletű kölcsönhatása űrkorszaki változatának tűnik. Ahogy Jacques Vallee mondja, úgy látszik, hogy egy okkult áramlat újra megjelenésével szembesülünk, amit „átszíneznek az új emberi elfogultságaink, belefeledkezéseink a tudományba és a vágyódásaink más bolygók ígéret földjeire”.²⁶²

A szemtanúk a másvilági jelenségekkel való találkozásokat saját kulturális és személyes előítéleteiknek megfelelően értelmezik. Például egy afrikai ember látott egy ezüst ruhás alakot és egy

²⁶⁰ Josef F. Blumrich, *The Spaceships of Ezekiel*, London: Corgi, 1974, p. 14.

²⁶¹ Richard L. Thompson, *Alien Identities: Ancient insights into modern UFO phenomena*, Alachua, FL: Good and Beautiful Publishing, 2nd ed., 1995, pp. 199-241.

²⁶² Jacques Vallee, *Dimensions: A casebook of alien contact*, New York: Ballantine Books, 1989, p. 63.

vörös fényű gömböt, és azt gondolta, hogy az őseinek a szellemei lehetnek.²⁶³ A hawaiiak azt állítják, hogy UFO-kat ezer éve figyelnek meg, sok színben és alakban, beleértve a tűzgömböket, kúpokat és korongokat. Ezeket *akualele*-nek, vagyis „repülő szellemeknek” nevezik.²⁶⁴ Az UFO észlelések időszakában az amerikai délnyugaton a hopi indiánok kék csillag *kachina*-kat („szellemeket”) figyeltek meg éjszaka a fennsíkok feletti égen.²⁶⁵

Nyugaton, annak mindent átító sci-fi képzelődéseivel, sok ember, aki furcsa fényjelenségeket tapasztal, vagy azt gondolja, hogy idegen lényeket lát, automatikusan feltételezi, hogy földön kívüli élménye van. Azok, akik ufológusokhoz fordulnak segítségért, azért teszik, mert úgy hiszik, az élményük földön kívüli látogatásokkal magyarázható. Egyes emberek azonban abban hisznek, hogy egységet éltek át az Istenséggel, kapcsolatba léptek magasabb Én-jükkel, belső kinyilatkoztatásuk volt, vagy pedig démoni lényekkel találkoztak.²⁶⁶ Egyes keresztény fundamentalisták az UFO-kat démonoknak látják, míg mások azt feltételezik, hogy angyalok lehettek. Ha *minden* bizonyítékot figyelembe veszünk, akkor néha az egyik, néha a másik, beleértve minden közöttük levőt!

A középkorban számos beszámoló született démoni megszállásról és szexuális cselekedetekről férfi és női démonokkal (incubusok és succubusok). 1230-tól, az inkvizíció létrehozásától kezdve a démoni megszállások és a boszorkányság történetei emberek tízezeinek megkínzását és halálát okozták a következő több száz év során. A XV. századi mű, a *Malleus Maleficarum* (A boszorkányok kalapácsa) számos kritériumot állított fel a megszállásra, amik meglepő hasonlóságot mutatnak az idegenek általi elrablások modern leírásaihoz. A démonok által megszállt emberek állítólag lebegni tudtak a levegőben, telepatikusan kommunikáltak, ismerték a jövő eseményeit, és fejlettebb értelmi képességekkel rendelkeztek. A boszorkányokra azt mondták, hogy képesek átmenni a szilárd ajtókon és falakon, repülni, csecsemőket ellopni és megenni, azzal álcázni magukat, hogy más lények alakját öltötték fel, és szexuális orgiákat rendezni.²⁶⁷ Így hasonló témák léteztek akkor, mint most, és a tisztán képzelődések helyett inkább származhattak azok részben tényleges fizikai vagy asztrális tapasztalásokból.

Az „orvosi vizsgálatok”, amikről az elraboltak gyakran állítják, hogy részesei voltak, emlékeztetnek a középkori mesékre a démonokkal való találkozásokról Betty Hill volt az első elrabolt a modern időkben, a beszámolt arról, hogy egy hosszú tűt szúrtak a köldökébe, és okoztak neki fájdalmat. De érdekes megjegyezni, hogy egy XV. századi francia évkönyv azokat a kínzásokat mutatja, amit démonok végeznek embereken, akiket elvittek, és a démonokat úgy ábrázolják, hogy hosszú tűket szúrnak áldozataik hasába.²⁶⁸

²⁶³ John Spencer, *Gifts of the Gods? Are UFOs alien visitors or psychic phenomena?*, London: Virgin, 1994, p. 119.

²⁶⁴ M.K. Jessup, *The Case for the UFO*, New York: Citadel Press, 1955, p. 176.

²⁶⁵ Richard Grossinger, *The Night Sky: The science and anthropology of the stars and planets*, Los Angeles, CA: Jeremy P. Tarcher, 1988, p. 375.

²⁶⁶ *Gifts of the Gods?*, pp. 95-6.

²⁶⁷ *The Abduction Enigma*, p. 107.

²⁶⁸ *Dimensions*, p. 107.

10.3. ábra Egy XV. századi ábrázolás kínszokat végző démonokról. A *Kalendrier des Bergiers*-ből. (Köszönet Jacques Vallee-nek).²⁶⁹

Papok és apácák néha azt állították, hogy succubusok és incubusok csábították el őket. Bár gyakran csak azután ébredtek fel, hogy a démonok eltávoztak, az éjszakai ejakulációkat fizikai bizonyítéknak tekintették arra, hogy a démonok spermát gyűjtöttek kereszteszési célokból. Az apácák elkezdtek azt állítani, hogy éjszaka elrabolták őket incubusok, és a démonok által gyűjtött spermát fecskendeztek beléjük. Amint az ilyen mesék elterjedtté váltak, sok városi embernek elkezdtek hasonló tapasztalásaik lenni, bizonyos eseményekkel, amik meghatározott sorrendben történtek. Ahogyan múlt az idő, a démonokkal folytatott szex a boszorkányság határozott jelévé vált. Azokat a nőket, akik ezt állították, letartóztatták, a testükön megvizsgálták minden forradást vagy jelet, ami a démoni szeretőik jelenlétére utalhatott. Néhányukat ezután kivégezték.²⁷⁰

10.4. ábra Alvó áldozatának mellén ülő incubus (köszönet Kevin Randle-nek).²⁷¹

Világos, hogy az éjszakai magömlések aligha számítanak bizonyítéknak a démonokkal való szexre! Egyes esetekben a incubusokról és succubusokról szóló mesék az erőszakolt cölibátusból származó tiltott szexuális ösztönzések magyarázatai lehetnek. De ez nem magyaráz meg mindent. Sok országban vannak hagyományok hasonló támadásokról, amiket néha „vén boszorkány” támadásoknak neveznek, amiket lebénelés és az érzés jellemez, hogy valaki nyomja lefelé az alvó személyt. Manapság az ilyen tapasztalatokat egyszerűen „alvási bénulásnak” tulajdonítják, de a jelenségnek egy tudományosnak hangzó címke adása nem ugyanaz, mint annak megmagyarázása. Lehetséges, hogy az éber és az alvó állapotok közötti átmenet során az érzékenyebbekké válnak a belső Én-től vagy más, magasabb vagy alacsonyabb asztrális entitásoktól eredő hatások befogadására. Egyes leírások elmúlt vagy jelenlegi „démoni” támadásokról azt sugallják, hogy a szexuális

²⁶⁹ Jacques Vallee, *Passport to Magonia: On UFOs, folklore, and parallel worlds*, Chicago, IL: Contemporary Books, 1993 (1969), plate 2.

²⁷⁰ *The Abduction Enigma*, pp. 107-9.

²⁷¹ Ugyanott, plate 2.

kölcsönhatás éterikus entitásokkal nagyon is lehetséges, és néha ezek az entitások látható vagy kézzel fogható formát tudnak ölteni.

„Szellemelek” materializációiról rendszeresen beszámoltak a spiritizmus aranykorában a késői XIX. században, és szexuális érintkezésekről is voltak jelentések ezekkel a lényekkel. H. P. Blavatsky elfogadta, hogy ez valóban megtörtént, mondván, „ha vannak ’szellemelek’, akik képesek teát és bort inni, almát és süteményt enni, megcsókolni és megérinteni a látogatókat a szeánszszobákban, és ez mind bizonyított, ahogyan ezeknek a lényeknek a létezése is, *akkor ugyanezek a szellemelek miért ne teljesíthetnék házastársi kötelességüket is?*” Hozzátette, hogy „hátborzongató kapcsolat” van a médiumok „szellem” férjei és feleségei, valamint a faunok, szatírok, incubusok, succubusok, szilfek, nimfák és „elementárisok” között, akikről a középkori misztikusok és kabballisták számoltak be.²⁷²

Blavatsky és adeptus tanítói szerint a succubusok és incubusok gyakran elhunyt emberek asztrális holttesteik vagy burkai voltak, és semmi közülük nem volt a magasabb emberi lélekhez.²⁷³ Nevezetesen, a különösen kéjsóvár és rosszindulatú természetű emberek asztrális lelkei (amiket „elementárisoknak” nevezünk) a halál után tudatosak lehetnek, főleg, ha az életük rövid véget ért. Jórészt nélkülözve az értelmet, állati ösztöneiket követik, és megpróbálnak belekapaszkodni az anyagi életbe az élők vámpírizálásával. Az ilyen „démonok” kézzel foghatókká és láthatóvá tudnak válni azzal, hogy anyagot vonzanak a környező légkörből, az áldozat testéből, ha az utóbbi médiumi hajlamú, vagy más személyből, akiben az alsóbb elemek alacsony mértékű kohéziója van, esetleg valamilyen betegség eredményeként. Az éterikus támadókat létrehozhatja az áldozat saját erős képzelete is, vagy lehetnek varázslók vagy fekete mágusok, akik rendelkeznek asztrális formáik kivetítésének képességével.²⁷⁴

Franz Hartmann hivatkozik egy esetre, amelyben egy fiatal ember öngyilkos lett, miután egy férjezett nő visszautasította szenvedélyes közeledését. A halála után az asztrális formája a nőhöz vonódott, mivel pedig a nőnek médiumi hajlamai voltak, a férfi megtalálta a szükséges feltételeket, hogy részben materializálttá váljon. A nő akarátának hosszú, tartós erőfeszítésére és kezelésekre sorára volt szükség, mire sikerült megszabadítania magát az incubustól.²⁷⁵ Evans Wentz hallott egy esetről, amelyben egy férfi szerelmes volt egy „tündérnöbe”, aki minden éjszaka meglátogatta. Végül a férfi annyira kiegészzté vált, hogy elkezdett félni a tündértől. Azért, hogy megmeneküljön, Amerikába vándorolt ki, de a tündér ott is folyamatosan látogatta.²⁷⁶

1975 nyarán egy négy gyermekével egy dűledező házban élő, egyedülálló anya szellemelek megnyilvánulásának sorscsapásáról számolt be. A leggyakoribb egy félig szilárd, 180 cm magas jelenés volt. Az anya és a legidősebb fia két sötét, szilárd, keleties arcú alaknak a hálósobában való megpillantásáról is beszámolt, amelyek időnként egymással harcoltak. Ráadásul az anya azt állította, hogy számos alkalommal megerőszkolta három, félig látható lény, akik nagy fekete és kék foltokat hagytak a testén.²⁷⁷

Sokkal előbb, mint a fém űrhajók és utasaik színre léptek, a másvilágból származó, kicsi humanoid lényeket találunk a folklórban és a mitológiában. Az ilyen lények valójában szinte egyetemesekek, közülük a legjobban ismertek a tündérek különböző típusai. Jacques Vallee azt mondja, hogy az elmúlt fél évszázadban, a korai UFO észlelésekben előforduló lények többsége két fő csoportba tartozik: (1) kicsi, sötét, szőrös lények kicsi, ragyogó szemekkel és mély, érdes, „öreges”

²⁷² H.P. Blavatsky *Collected Writings*, Wheaton, IL: Theosophical Publishing House, 1950-91, 12:193-4; also 10:156-7.

²⁷³ Ugyanott, 12:712-3; A.T. Barker (comp.), *The Mahatma Letters to A.P. Sinnett*, TUP, 2nd ed., 1975, pp. 109-10 / Wheaton, IL: Theosophical Publishing House (TPH), chron. ed., 1993, p. 198.

²⁷⁴ Franz Hartmann, *The Life of Paracelsus and the Substance of his Teachings*, San Diego, CA: Wizards Bookshelf, 1985 (1887), pp. 29, 35, 40, 89-92; Franz Hartmann, *Magic White & Black or The Science of Finite and Infinite Life*, Bellaire, OH: Tat Foundation, 4th ed., 1980 (1886), p. 196.

²⁷⁵ *The Life of Paracelsus*, pp. 87-8fn.

²⁷⁶ W.Y. Evans Wentz, *The Fairy-Faith in Celtic Countries*, Gerrards Cross, Buckinghamshire: Colin Smythe, 1999 (1911), pp. 112-3.

²⁷⁷ Hilary Evans and Patrick Huyghe, *The Field Guide to Ghosts and Other Apparitions*, New York: Quill, 2000, p. 52.

hanggal, akik a középkori gnómokra emlékeztetnek, és (2) emberi megjelenésű lények, túlméretes fejjel és ezüstösen csilingelő hanggal, akik a középkor szilfjeire vagy a tündérhit elfjeire emlékeztetnek.²⁷⁸ Ezeket a típusokat azóta nagyban felcserélték a széles publicitású szürkék.

Bár a tündéreket általában kicsi teremtményeknek gondolták, egyeseket ember magasságának vagy még magasabbnak vélték. Egyesekre azt mondták, hogy gyönyörű emberi formájuk van, mások pedig csúnyák. Írországból „jó népségként” vagy „kicsi népségként” utaltak rájuk. Az ilyen lényeket gyakran látták játszani, táncolni, énekelni, zenélni, lebegni vagy repülni a levegőben, csatázni, vadászni és élelmet gyűjteni. Vannak történetek róluk, hogy elcsennek vagy kölcsön vesznek dolgokat az emberektől, különösen élelmet, segítenek a házimunkákban, alkudoznak, becsapják vagy magukhoz csalogatják az utazókat, és kincseket védenek vagy tárnak fel. Ahogyan egyes modern idegennel való találkozásban, néha vizet vettek forrásokból és kutakból. Vannak olyan történetek is, hogy fenyegetnek, megcsipkednek, megvernek, megbénítanak, megvakítanak vagy akár megölnék emberi szemtanúkat. Más történetekben transzba visznek embereket, megtréfálják őket, majd elmenekülnek, felmásznak egy felhőre, vagy egyszerűen eltűnnek. Fizikai bizonyítékokról, mint például lábnyomok, néha beszámoltak ilyen események kapcsán.

Lehetetlen biztosan kijelenteni, hogy bármely adott tündértörténet milyen mértékig tény vagy kitalálás, vagy pedig fizikai, pszichikus vagy mentális élményen alapul. Érdekes módon a „fairy” (tündér) szó a *fai-erie*-ből ered, ami „elvarázsolt állapotot jelent. A tündéreket általában nem emberi természetszellemelemeknek (elementáloknak), vagy elhunytak „szellemeinek” (inkább meghalt emberek felbomló asztrális burkainak vagy holttesteinek, mint eredeti emberi lelkeknek) tekintették. Néha bukott angyali lényeknek tartották őket, akiket száműztek a mennyekből. Úgy vélték, hogy éterikus testük van, ami normálisan nem látható, bár érzékelhető a tisztánlátóknak.

A tündérekről azt mondták, hogy a föld alatt (pl. üreges hegyekben), a vizek alatt, az égben vagy láthatatlan világokban élnek, ahol az idő különböző sebességgel telik. Rosszindulatúaknak, szeszélyeseknek, néha ingerlékenyeknek írják le őket, de nem gonoszok. Úgy hitték, hogy meg tudták változtatni az alakjukat szeszélyük szerint, és hirtelen meg tudtak jelenni vagy eltűnni. A modern idegenekhez hasonlóan gyakran éjszaka dolgoztak, és nagy érdeklődést mutattak a szaporodással kapcsolatos dolgok iránt: állítólag elcsábítottak embereket, és utódokat szültek nekik. Számos beszámoló van tündérek általi elrablásokról. Sok ember állította, hogy elrabolták, és a föld alatti palotáikba vitték őket. Egyesek bizarr mesékkel tértek vissza, hogy a tündér királynővel való közösülésre kényszerítették őket. A tündérek nőket is elrabolnak, különösen terhes nőket vagy fiatal anyákat, ellopnak egészséges gyermekeket, néha kicserélnék egy gyereket a sajátjukkal, ezt „elcserélt gyermekként” ismerjük. Ez a hit nem csak Európában létezik, hanem Kínában és Amerikában is.

Valószínűtlennek tűnik, hogy a tündérek szó szerint nemzettek emberekkel, vagy kicserélték saját gyerekeiket ember gyerekekre. A tündérmesék első kézbéli tanulmányozása során a korai XX. században Evans Wentz bemutatott több kortárs „gyermekcserét”. Arra következtetett, hogy sok, úgynevezett gyermekcsere pusztán valamilyen testi elváltozás vagy valamilyen mentális vagy patológiai jellemző miatt történt, amikre nem volt hétköznapi racionális magyarázat, de más, személyiség változással járó esetre gyakran a legjobb magyarázat a megszállás volt.²⁷⁹

Kis emberszerű lények megnyilvánulásainak történetei – akiket néha UFO-kkal kapcsolnak össze – ma megtalálhatók különböző kultúrákban. Mexikó celtal indiánjainak például legendáik vannak kb. 1 méteres, szőrös, *ikal*-okanak nevezett fekete humanoidokról, akik barlangokban élnek, és akikkel a bennszülöttek gyakran találkoznak. (Az „ikal” a celtal-ban „feketét” jelent, viszont a majában „szellemet”.) Ezeket néha összekapcsolják az égen levő furcsa fényekkel. Az *ikal*-okról azt mondják, hogy repülnek, megtámadnak embereket, és a modern jelentésekben egyfajta rakétát hordanak a hátukon, és elrabolják az indiánokat. Esetenként az emberek megbénultak, amikor az *ikal*-okkal találkoztak.²⁸⁰

²⁷⁸ *Dimensions*, p. 147.

²⁷⁹ *The Fairy-Faith in Celtic Countries*, pp. 244-53, 491.

²⁸⁰ *Dimensions*, pp. 73-4.

1982. júniusban egy 12 éves maláj lány ment a folyóra, hogy kimossa néhány ruhát, amikor találkozott egy vele azonos nagyságú furcsa női lényel, aki meghívta, hogy lásson egy másik vidéket. Nem érzett félelmet, és egy gyönyörű helyen találta magát, ahol repült az idő. Két nappal később rokonai rátaláltak öntudatlanul fekvő a földön, akik kétségbeesetten keresték a területen egész idő alatt. A maláj és az indonéz hagyomány a furcsa nőt a bunian-nak nevezett csoportba teszi, akiket emberek, különösen gyerekek elrablásáról ismernek. Őket nem hozzák összefüggésbe orvosi vizsgálatokkal és az UFO-kkal.²⁸¹

A régiek tündéreit csintalan kópéságaikról ismerték, és gyakorlatilag minden ősi kultúrának voltak legendái egy szélhámos alakról. Az egyik változat a Fülöp-szigetekiek zsigerek kiszívója. Ez a teremtmény éjszaka röpköd, kiszedi áldozatainak szerveit, testnedveit és magzatait a hosszú, vékony, borotvaéles nyelve segítségével. (Magzat eltávolításról vannak jelentések tehéncsonkolások néhány modern esetében is.) Az amerikai indián folklórban a szélhámos alapvetően egy forma nélküli lény, akit általában Prérifarkasnak, Hollónak vagy Nyúlnak neveznek, amely mindenféle trükköt bemutatnak más állatokon és embereken. Gyakran érintett emberi és állati csonkolásokban – lefejezve, megnyúzva és kibelevve áldozatait. Olyan leírás is van, hogy kivágja állatok végbelét – egy állandó jellemző a tehéncsonkolási jelentésekben.²⁸²

A következő állítólagos elrablás a XVI. században történt. 1572. november 15-én Hand Buchmann, egy 50 éves farmer a svájci Romerswil-ből hazafelé tartott egy közeli faluból. Amikor egy erdőn keresztül ment, furcsa zajt hallott, ami zenének hangzott. Előhúzta a kardját, és a levegőbe suhintott vele. Azt érezte, hogy felemelkedik a levegőbe, és elveszítette az eszméletét. Két héttel később Milánóban találta magát, és fogalma sem volt, hogy került oda. Zavart volt, gyengének érezte magát az étel és ital hiányától, az arca és a feje pedig fájdalmas és feldagadt volt. Nem ismerte a várost, sem a nyelvet nem beszélte, de találkozott egy német származású gárdistával, aki megsajnálta. Végül 1573. február 2-án tért haza. Nem volt egy szál szőr sem a fején, az arcán vagy a mellén, az arca pedig annyira feldagadt, hogy a felesége és a gyerekei alig ismerték fel. Az egyik barátja biztos volt, hogy a tündérek rabolták el, mivel sok más esetet ismert a tündérek általi elrablásokról.²⁸³

Egy modern példa nem-tipikus elrablásra a következő. 1978. januárban a brazil Curutubában egy anya kisfiát, Cristovao-t odavitte a lifthez, hogy le tudjon menni játszani. A liftben egy idegen férfi volt, aki mosolygott a fiúra. Amikor a fiú nem tért haza, az anya érdeklődött a portástól róla, de az azt mondta, nem látta kiszállni a liftből. Egész éjszaka a fiút keresték, de hiába. Ugyanakkor furcsa események történtek a lakásban: tárgyak mozogtak önszántukból és sípoló hangot hallottak. Másnap reggel egy alkalmazott a helyi erőműben felfedezte Cristovao-t, aki a földön aludt, és nagyon erős szagot árasztott. A fiú azt mondta, hogy beszállt egy „rakétába”, ami elvitte egy „sárga holdra”, majd egy még nagyobb holdra, ahol találkozott egy férfival és nővel, akiknek nem volt szájuk. Beletettek néhány dolgot a fejébe, és adtak neki enni rizst és halat, inni pedig egy pirosas buborékos italt. Cristovao látott ott más gyerekeket is. Később lefektették egy kis ágyba, betakarták egy takaróval, és hagyták aludni. Azt mondta az anyjának, hogy egy nap vissza fognak jönni érte. Az anya felfedezett néhány foltot a fiú bőrén, amiket korábban nem látott. Rámutatott az égbolt egyik régiójára, ahol a sárga hold látszott. A furcsa paranormális események a ház körül egy ideig folytatódtak, majd megszűntek.²⁸⁴

Keith Thompson azt mondja, hogy „Az UFO hősköltevények ezerarcú gazdagsága mellett nem szabad meglepődnünk, amikor azt találjuk, hogy az idegenekkel való találkozások tartománya a szemtanú felemelésének beszámolójától kezdve a szörnyű elrablási leírásokig terjed.”²⁸⁵ A kapcsolat teremtők inkább modern prófétákhoz hasonlók, néhányuk szemtől szembe találkozott

²⁸¹ *Alien Identities*, p. 287; *Wonders in the Sky*, pp. 290-1.

²⁸² Dennis Stillings, 'Myth, mutes, and more', *The Anomalist*, no. 2, 1995, pp. 80-6.

²⁸³ Jacques Vallee and Chris Aubeck, *Wonders in the Sky: Unexplained aerial objects from antiquity to modern times and their impact on human culture, history, and beliefs*, New York: Jeremy P. Tarcher/Penguin, 2009, p. 168-9.

²⁸⁴ Albert Rosales, 'The strangest of the strange', *The Anomalist*, no. 12, 2006, pp. 145-59.

²⁸⁵ Keith Thompson, *Angels and Aliens: UFOs and the mythic imagination*, Reading, MA: Addison Wesley, 1991, p. 147.

jóságos lényekkel egy távoli ponton, néha akár a sivatagban, miközben egy csészealj lebegett a közelben, míg mások telepatikusan kaptak üzeneteket. Az üzenetek általában magas etikai és profetikus tartalmúak, az emberekhez fordulva, hogy változtassák meg a dolgaikat, mielőtt eljönne a világvége. Sok kapcsolat teremtő magas szintű pszichikus képességekkel és spirituális tudással bukkant elő, csak szembekerült a „nem-hívők” zaklatásával, nevetségessé tételével és megvetésével. A leghíresebb kapcsolat teremtők az 1950-es évekből azt érezve végezték, hogy cserben hagyták őket az űrtestvérek, amikor a próféciaik végül nem teljesedtek be.

Számos kapcsolat teremtő alapított kultuszt a találkozása után. Joseph Smith hasonló módon alapította meg a mormon egyházat a XIX. században angyali látomásokra támaszkodva. Leírta, hogy látott egy nagyon ragyogó fényoszlopot a feje felett, ami ráereszkedett. Majd két alakot látott, „akiknek a ragyogása és dicsősége felülmúl minden leírást”, akik felette álltak a levegőben, és az egyikük beszélt hozzá.²⁸⁶ A VI. században egy Mohamednek nevezett arabnak volt egy látomása Gábriel angyalról „aki hasonlított egy emberre, és az égben állt a látóhatár felett”. Megparancsolta, hogy váljon prófétává, és sok év alatt rendszeresen transzba került, és üzeneteket írt le, amiket később összeszerkesztettek a Korán formájába.²⁸⁷ I.e. 1347-ben Akhenaton (IV. Amenophis) egyiptomi fáraó a Nílus folyó mentén sétált az egyik nyári reggelen, amikor felnézett, és meglátott egy fénylő korongot leereszkedni az égből. Hallotta a napkorong hangját, amely azt mondta neki, építsen egy új fővárost Akhetaton néven („a napkorong láthatára”). Megtette ahogyan parancsolták, és megalapított egy új vallást is, ami a napkorong imádatán alapult.²⁸⁸

Ahogy Keith Thompson megjegyzi, „Mint ahogyan a kapcsolat teremtőkkel találkozó gazdagok prófétai felhangokban és az űrben levő világokba való felemelkedés képeiben, úgy az elraboltakkal találkozó jellemzően az alvilágba, a halottak és elátkozottak birodalmába, a kollektív lélek pokoli régióiba tett mitológiai utazások feltűnő visszhangjai”.²⁸⁹ Az elraboltak arról beszélnek, hogy olyan helyekre zárták be őket, amik általában nyirkosak, nyomasztóak, és homályosan megvilágítottak. A leszállt „csészealj” a hagyományos alvilági kínzás színterévé válik, a szenvedés börtönévé, amit ősi démonok rónak ki. Mind a kapcsolat teremtők, mind az elraboltak gyakran számolnak be attól, hogy találkozási élményüket életük átformálójának élik meg. Miközben az „űrtestvérek” kellemes emberi formáikkal hasonlítanak a fény angyalaira, a baljóslatú „fekete emberek” megfelelnek a sötétség angyalainak.

Szemmel látható, hogy az asztrális világ elementális és pszichikus energiái meg tudnak nyilvánulni különböző formák minden módján, utánozva az emberi lények erkölcsi jellemvonásait, amit a jóságostól a barbárig terjednek. A teozófiai hagyományban az asztrális világra vagy asztrális fényre azt mondjuk, hogy az egyre inkább éteri, rugalmasabb anyag számos szféráját öleli fel, amely körülveszi és áthatja a fizikai földet. Magasabb része eléri és összeolvad az akashai vagy szellemi birodalmakba. Az asztrális fényt néha „a természet képgalériájának” nevezik, mivel mindenről tartalmaz feljegyzést, ami valaha is megtörtént a földön, mind a jelenlegi fejlődési ciklusban, mind korábbi ciklusokban. Mivel feljegyez minden elképzelhető minőségű gondolatot, érzelmet és cselekedetet, ezért tartalmaz mindent a kollektív „tudatalattitól” kezdve a kollektív tudat felettiig.

Az asztrális világot sok más dolog mellett mindenféle alakváltó lények lakják, akiket általános fogalmakkal „elementálóknak”, „természeti erőknak” vagy „természetszemléknek” ismerünk. A középkori alkimisták és misztikusok négy osztályba sorolták őket, az általuk benépesített elemeknek megfelelően: gnómok (föld), undinék (víz), szilfek (levegő) és szalamanderek (tűz). A teozófiában az elementálok három birodalmát általában megkülönböztetjük, amelyeket az ásványi birodalom alá helyezünk. Ez azt jelenti, hogy az elementálokként megnyilvánuló tudatközpontok (vagy monádok) fejlődési folyamatuk legkorábbi fázisában vannak, és még át kell haladniuk a természet többi birodalmán, vagyis az ásványin, a növényin, az állatin, az emberin és a három

²⁸⁶ Ugyanott, pp. 70, 145; *Wonders in the Sky*, pp. 447-9.

²⁸⁷ *Alien Identities*, p. 301.

²⁸⁸ *Wonders in the Sky*, pp. 29-30.

²⁸⁹ *Angels and Aliens*, p. 146.

ember felettin (vagy dhyán chohan-in). Egy másik megközelítésben az elementáloknak hét birodalma van, mivel vannak elementálok, amelyek minden egyes alsíkhöz (vagy kozmikus elemhez) kapcsolódnak, az éterikuság vagy spiritualitás növekvő foka szerint.

Az elementálok fél-automata, részben tudatos erők, és a természet építőkövei. Részt vesznek mindenben, ami a fizikai síkon történik, mivel minden fizikai atomot egy elementál éltet. Amíg egyes elementálok atomi méretűek, mások óriások, az annak megfelelő erővel. Noha nem rendelkeznek öntudattal, tudattal vagy szabad akarattal, de azok, amelyek a magasabb alsíkokkal kapcsolatban állnak, mutathatnak bizonyos fokú értelmet. A legtöbb elementálnak nincs saját állandó formája, és nagy sebességgel tudja az alakját változtatni. Olyan alakot öltenek, amely tükrözi a környezetükben létező gondolatformákat és képeket. A magasabb rendű elementálok felölthetnek akár élő, akár kihalt vadállatok formáit, és a mentális síkon levők hajlamosak többé-kevésbé emberi alakokat felvenni. Egyes elementálokról azt mondják, hogy ellenségesek az emberrel, mások pedig barátságosak. A levegő elementáljai a legveszélyesebbek, mert közeli kapcsolatban állnak az emberi felépítés vágyrészével.²⁹⁰

Az asztrális birodalmakat lakó más lények emberek, akik az okkult képességek magas szintjét érték el, és akik képesek öntudatosan élni és működni az asztrális világban, miután hátra hagyták fizikai testüket, akár átmenetileg, akár véglegesen. Ezek lehetnek mahatmai kaliberűek, vagy ezek gonosz másaik, a varázslók, fekete mágusok, vagy „az árnyék testvérei”. A természet három legfelsőbb birodalmához kapcsolódó ember feletti lények a felső asztrális vagy akashai világok lakói.

Az éterikus entitások egyes fizikai megnyilvánulásai lehetnek spontánok és ösztönösek, míg másokat a szükséges képességekkel rendelkező felső értelmek vezényelnek. A Föld is ki van téve más más bolygókról és naprendszerekből származó behatásoknak, és ezek némelyike időnként tartalmazhat UFO megnyilvánulást. Csak egy fejlett adeplus tudna biztonsággal nyilatkozni ezekben a kérdésekben.

Ezért az idegenek és az UFO-k a másvilági jelenségek széles spektruma részeinek tűnnek, amelyek behatolnak a mi valóságunkban az asztrális síkról vagy a „homályzónából”. A „szellemek” materializációi általánosok voltak a spiritizma szeánszokon a késői XIX. és a korai XX. században.²⁹¹ Ilyen jelenségek során a médiumot és más résztvevőket gyakran „vámírizálták” bizonyos mértékig az érintett asztrális lények, a materializációhoz szükséges elemeket az ő testükből vonták ki, lemerítve az életerejüket. Az idegenekkel való találkozásokban is kevésbé fejlett asztrális entitások – akár megnyilvánulnak fizikailag, akár nem – táplálkozhatnak a szemtanúk kiáradásaival, beleértve a félelem és fájdalom erős érzéseit, különösen, ha a szemtanú médiumi hajlamú.

Úgy tűnik, bizonyos területek aránytalan mennyiségű UFO-tevékenységet vonzanak. Továbbá erős UFO-tevékenység időszakaiban más furcsa jelenségek megszorodásáról is gyakran érkeznek jelentések ugyanazon területeken és néha ugyanazoktól a szemtanúktól, pl. szokatlan anyagok hullása a levegőből, szörnyek és jelenések megpillantása és poltergeist tevékenység. Ilyen területeken a geomágneses és elektromágneses körülmények jobban vezethetik az asztrális megnyilvánulásokat. Fontos, hogy több UFO észlelés történik erős mágneses tevékenység periódusai során, illetve olyan területeken, amiket mágneses zavarok és anomáliák jellemeznek. Sok észlelés történik víztárolók, tavak és folyók környékén is (mivel a víz az éterikus energia koncentrált formája). Működhetnek különböző tényezők, amik az asztrális látogatásokat könnyebbé vagy nehezebbé teszik periodikus időszakokban.

11. Összefoglalás

²⁹⁰ G. de Purucker, *The Esoteric Tradition*, Pasadena, CA: Theosophical University Press (TUP), 2nd ed., 1973, pp. 249-52; G. de Purucker, *Questions We All Ask*, TUP, 1929-30, 2:325-36; G. de Purucker, *Studies in Occult Philosophy*, TUP, 1973, pp. 49-52; G. de Purucker, *Fountain-Source of Occultism*, TUP, 1974, 232-7; *Dialogues of G. de Purucker*, TUP, 1948, 3:60-5.

²⁹¹ Lásd: [Visitors from the twilight zone](http://davidpratt.info), <http://davidpratt.info>.

Azonosítatlan repülő tárgyak észlelése és találkozás idegenekkel *nem* teljesen új jelenség, ami a XX. század közepén kezdődött. Ezek részei a szokatlan látványok és találkozások spektrumának, amelyek megtörténnek az idők kezdete óta.

Az UFO-k nagy része megmagyarázatlan fényforma, amelyek gyakran élő, tudatos entitásoknak tűnnek. Többségük valószínűleg az éterikus birodalmakból lépnek a láthatóságba, amik áthatják fizikai világunkat, és képesek változtatni alakjukat, méretüket és sűrűségüket.

Vannak észlelések nyilvánvalóan strukturált repülőkről is, amik időnként szilárd fizikai objektumként viselkednek, de képesek hirtelen megjelenni, eltűnni és alakot változtatni is. Annak lehetőségét, hogy valódi földön kívüliek, akik más fizikai bolygókon, vagy akár nem-fizikai bolygókon fejlődtek, látogatnak a földre, nem lehet kizárni. Azonban a lényeknek és azok különös és szeszélyes viselkedésének hihetetlen változatossága azt sugallja, hogy a többségük alakváltó elementális entítások időleges megnyilvánulásai, amelyeket a föld gondolat-léggörében levő képek formálnak meg. A repülőik is inkább lehetnek átmeneti, asztrális képek alapján modellezett megnyilvánulások, mint olyan technológia termékei, ami valamely más bolygón fejlődött ki.

Amíg egyes emberek „idegenekkel” való furcsa találkozásokról számolnak be, mások mindenfajta szörnyekkel vagy más vallásos, mitikus és legendás lényekkel találkoznak, amik ragyogó fények vagy légi „hajók” kíséretében láthatók. Ezekről a lényekről senki nem állítaná, hogy más bolygókról jöttek. Valójában a legtöbb ufológus szereti figyelmen kívül hagyni az ilyen beszámolókat, és a párhuzamaikat az UFO találkozásokkal, és így folytathatják a földön kívüli látogatók modern, úrkorszaki mítoszait.

Amíg a közeli találkozások gyakran tartalmaznak határozott fizikai jelenségeket, más megnyilvánulások inkább látomás jellegű tapasztalások. Sok elrablási jelentésről úgy tűnik, hogy legalább is részben hipnózis alkalmazása hozta létre, és biztosan torzította el. De nincs arról kétség, hogy sok embernek valódi furcsa tapasztalása volt, amelyben egy megváltozott tudatállapotba léptek be, és látomásaik voltak, amelyek elegyítenek archetipusos témákat és képeket, amik a kollektív pszichéből jönnek, és amiket átmeneti kulturális szorongások és egyéni előítéletek módosítanak.

Az UFO jelenség olyan elemeket tartalmaz, amik racionálisak is, abszurdak is, barátságosak is és ellenségesek is. Nincs okunk azt gondolni, hogy egyetlen értelem vagy tudat áll mögötte. Sok dolognak a halmaza, a játékos elementális életformák spontán megnyilvánulásaitól kezdve láthatatlan értelmek által vezényelt jelenségekig, amik nem szükségszerűen jóakaratóak. Szemtanúi vagyunk Gaia többrétegű elméjéből származó kivetüléseknek, amelynek a mi elméink csupán kirkódarabjai. Az UFO találkozásokra a válasz úgy tűnik, nem annyira a csillagokban, hanem *bennünk* van.

Bár az átlagemberek nem képesek megjósolni, mikor vagy hol vagy kinek fog megnyilvánulni a következő UFO vagy idegen, de nincs benne semmi véletlen, a véletlen pusztán egy szó, amely elrejtí tudatlanságunkat a valódi okokról. Az ősi bölcsesség hagyománya szerint azt aratjuk, amit elvetünk, életről életre, és azokkal a tapasztalásokkal és kihívásokkal találkozunk, amik szükségesek ahhoz, hogy segítsenek felismerni és kijavítani hibáinkat, és elmélyítsék bennünk a természet megértését.

Az UFO jelenséget egy kollektív intelligencia tesztnek is lehet tekinteni, olyannak, amit széles körben elbuktak. A spiritizmushoz és más paranormális jelenségekhez hasonlóan, kihívást jelentenek a modern materialista világrépre. A tudósok szembe kerülnek a lehetetlen repülő gépekkel, amik dacolnak a fizika törvényeivel. A hadseregnek gyakran tanácstalanul kell néznie, amint furcsa fénykörök keringenek a berendezéseik körül, és állva hagyják a vadászgépeiket. A legtöbb tudós szívesen utasítja el és neveti ki az egész jelenséget, mivel az nem illik a valóság szűklátókörű elképzelésébe.

Sok ufológus továbbra is mereven ragaszkodik az egyszerű földön kívüli hipotézishez, még akkor is, ha azzal nem sikerül igazolni a jelenség általános összetettségét. Miután kiábrándult a régiek angyalaiból és isteneiből, sok ember most az úrbeli lényektől szereti elvárni a megváltását, és egyesek csatlakoznak az UFO kultuszhoz, amely úgy viselkedik, mint egy irracionális vallási szekta.

A külső térből érkező földön kívüli lények, az „idegenek” helyett úgy tűnik, „pszicho-földiekről” van szó, ahogyan Michael Grosso nevezi őket. „Az idegenekkel kapcsolatos kalandok – mondja – szövetségre lépnek az átalakulás érdekében, amikor is... kényszerítenek bennünket, hogy megkérdőjelezzük metafizikai feltételezéseinket, és felülvizsgáljuk a valósággal kapcsolatos mindennapi nézeteinket.”²⁹² Az UFO jelenség megérdemli, hogy kritikus, de nyitott elmével vizsgáljuk meg. Vagy, ahogyan a jelentések szerint az egyik „idegen” mondta: „Hinnetek kell bennünk – de nem túlságosan!”

²⁹² Michael Grosso, *Frontiers of the Soul: Exploring psychic evolution*, Wheaton, IL: Quest, 1992, p. 224.